

BRONISŁAW WIKTOR
ARCHITEKT

1913

PROJEKTY KONKURSOWE
NOWEGO GMACHU UNIWERSYTE
TU WE LWOWIE WYDANE PRZEZ
KOŁO ARCHITEKTÓW POLSKICH

LWÓW
1913

LE CONCOURS D'ARCHITECTURE
POUR LA RECONSTRUCTION DE L'UNI
VERSITÉ DE LWÓW PUBLIÉ PAR LA SO
CIÉTÉ DES ARCHITECTES POLONAIS

PROJEKTY KONKURSOWE
NOWEGO GMACHU UNIWERSYTE
TU WE LWOWIE WYDANE PRZEZ
KOŁO ARCHITEKTÓW POLSKICH

Ø26 95

L W Ó W
1 9 1 3

LE CONCOURS D'ARCHITECTURE
POUR LA RECONSTRUCTION DE L'UNI
VERSITÉ DE LWÓW PUBLIÉ PAR LA SO
CIÉTÉ DES ARCHITECTES POLONAIS

KLISZE Z ZAKŁADU R. BRZEZIŃSKIEGO I TOW.
WE LWOWIE.
ODBITO W DRUKARNI W. L. ANCYCA I SPÓŁKI
W KRAKOWIE.
NAKŁADEM KOŁA ARCHITEKTÓW POLSKICH WE
LWOWIE.

WSZELKIE PRAWA REPRODUKCYI ZASTRZEŻONE.
TOUS DROITS RÉSERVÉS.

CLICHÉS DE LA MAISON R. BRZEZIŃSKI ET CIE
À LWÓW.
IMPRIMERIE W. L. ANCYC ET CIE À KRAKÓW.
PUBLIÉ AUX FRAIS DE LA SOCIÉTÉ DES ARCHI-
TECTES POLONAIS DE LWÓW.

POLITECHNIKA WROCŁAWSKA
DZIAŁ ARCHITEKTURY
HISTORII
AR
POLSKIE

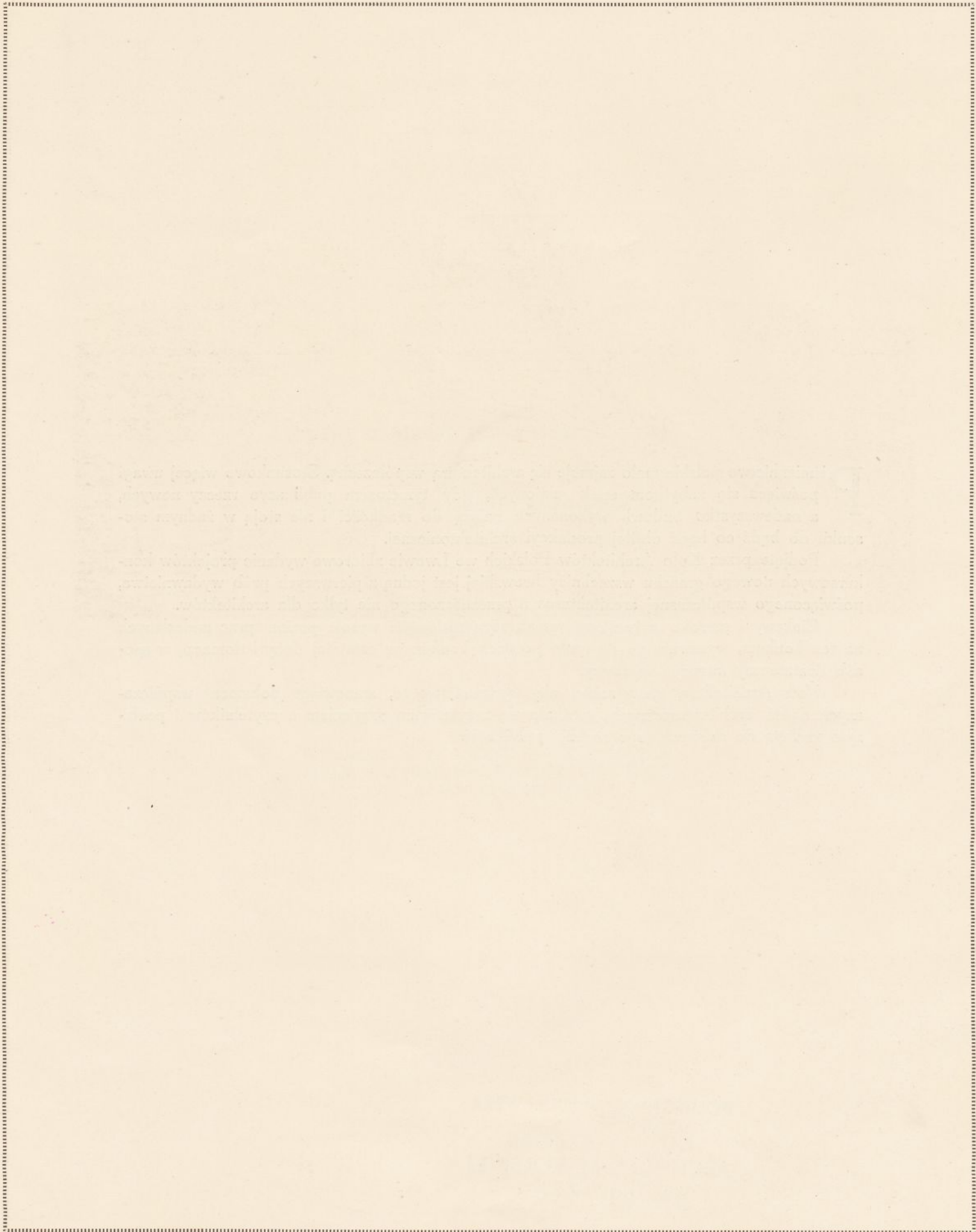
Piśmiennictwo polskie mało zajmuje się architekturą współczesną. Stosunkowo więcej uwagi poświęca się zabytkom epok minionych, gdy tymczasem publikacje rzeczy nowych, a nadewszystko budowli wykonanych należą do rzadkości i nie stoją w żadnym stosunku do bądź co bądź obfitej produkcji architektonicznej.

Podjęte przez Koło Architektów Polskich we Lwowie zbiorowe wydanie projektów konkursowych nowego gmachu wszechniczy lwowskiej jest jedną z pierwszych prób wydawnictwa, poświęconego współczesnej architekturze a przeznaczonego nie tylko dla architektów.

Ciekawy i szeroko zakreślony temat, różnorodność i wysoki poziom prac nadesłanych na ten konkurs, wysuwają go na czoło polskich konkursów ostatniej doby i tłumaczą w sposób dostateczny intencje wydawcy.

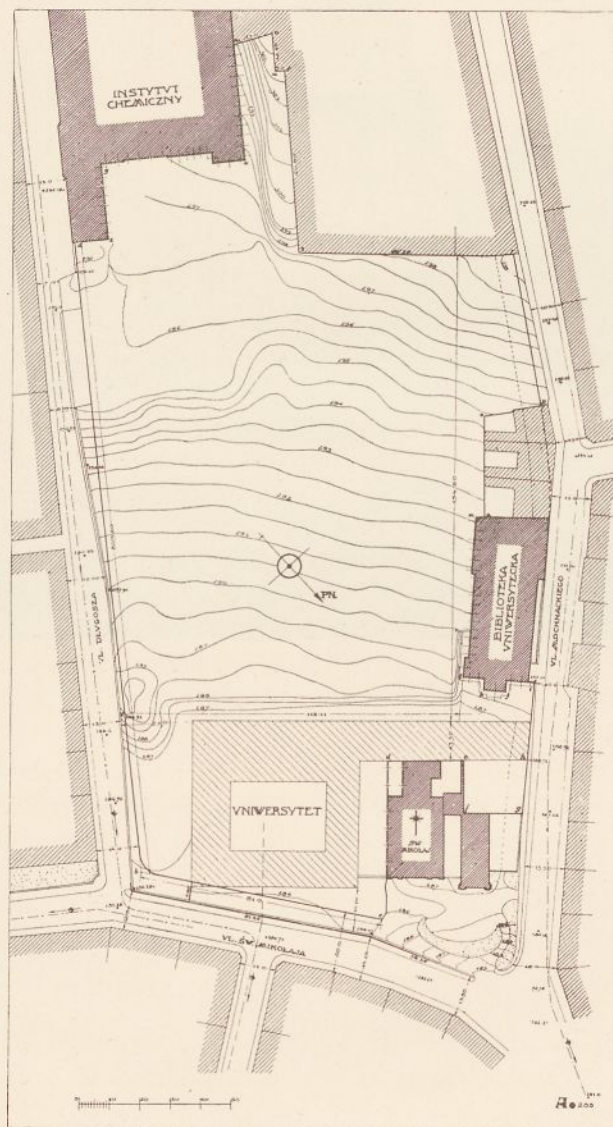
Koło Architektów życzy sobie, aby wydawnictwo to, stanowiące dokument współczesnych dążeń architektonicznych, spotkało się z życzliwym przyjęciem u czytelników i posłużyło zachętą do dalszych tego rodzaju publikacji.

POLITECHNIKA WROCŁAWSKA
WYDZIAŁ ARCHITEKTURY
KATEDRA HISTORII
ARCHITEKTURY POLSKIEJ
Nr. inv. 888

STARY UNIWERSYTET I KOŚCIÓŁ ŚW. MIKOŁAJA WRAZ Z PLEBANIĄ WE LWOWIE.

PLAN SYTUACYJNY GRUNTU POD BUDOWĘ NOWEGO GMACHU UNIWERSYTETU WE LWOWIE.

WARUNKI KONKURSU.

- I. W konkursie mogą brać udział architekci mieszkający stale w Galicyi, obywatele austriacy.
- II. Uczestnicy konkursu mają dostarczyć:
 - a) rzuty poziome wszystkich pięter w skali 1—200, z oznaczeniem przeznaczenia wszystkich ubikacyi;
 - b) co najmniej dwie fasady w skali 1—200, a mianowicie od strony ulicy św. Mikołaja i ulicy Długosza;
 - c) przekroje w skali 1—200 w ilości dostatecznej do poznania wysokości wszystkich części budynku, charakteru westybulu, głównej klatki schodowej, auli i architektury fasad podwórzowych;
 - d) perspektywiczny widok budynku wraz z kościołem św. Mikołaja i plebanią z punktu, oznaczonego na planie sytuacyjnym literą A, którego wysokość niwelacyjna wynosi 288·00 m., albo też model gipsowy;
 - e) podanie powierzchni zabudowanej z wyłączeniem wszystkich dziedzińców; podanie przestrzeni obudowanej, licząc od posadzki najniższej kondygnacyi do krawędzi głównego gzymsu;
 - f) krótki opis budowy;
 - g) przybliżony kosztorys sporządzony na podstawie powierzchni zabudowanej z uwzględnieniem wszystkich instalacji ogrzewania, oświetlenia (z wyłączeniem lamp, gruszek), wentylacyi, wodociągów, wyciągów osobowych i wykończenia wewnętrznego, jednak z wyłączeniem wewnętrznego urządzenia;
 - h) plan sytuacyjny w skali 1—500.
Plan ten ma też zawierać projekty regulacyi placu wewnątrz i zewnątrz i projekt usytuowania instytutu przyrodniczego (na podstawie zabudowanej powierzchni, podanej w programie budowy);
 - i) wykaz przedłożonych planów i rękopisów.
- III. Koszta obliczone po myśli ustępu II. g) nie mogą przekraczać kwoty 3,700.000 K.
- IV. Sposób wykonania rysunków jest dowolny.
Wybór stylu budowy pozostawia się autorom, którzy muszą jednak uwzględnić przy projektowaniu ogólny charakter miasta, charakter najbliższego otoczenia, a w szczególności kościoła i plebanii św. Mikołaja.
Cały budynek należy zaprojektować poważnie i stylowo, jednak skromnie t. j. z oszczędnem użyciem drogich materiałów budowlanych.
- V. Prace konkursowe należy nadsyłać do Rektoratu c. k. Uniwersytetu we Lwowie ul. św. Mikołaja l. 4 najpóźniej do dnia 15. kwietnia 1913 — 12-tej godziny w południe.
Dla projektów zamiejscowych będzie pieczęć pocztowa miejsca nadania dowodem dotrzymania terminu konkursowego.
Prace konkursowe należy zaopatrzyć godłem.
- VI. Projekty nagrodzone i zakupione przechodzą na własność Skarbu Państwa; projektantom pozostanie jednak zastrzeżonem prawo autorstwa projektu, który także — na wypadek nagrodzenia lub zakupna — mogą publikować w sposób dowolny.
Ministerstwo Wyznań i Oświaty ma wolność w wyborze projektu, przyczem jednak będzie wedle możności uwzględniać wyrok sądu konkursowego.
- VII. C. k. Skarb Państwa przeznaczą 5 nagród, a mianowicie: pierwszą w kwocie 7.000 K, dwie drugie nagrody po 4.500 K i dwie trzecie nagrody po 3.000 K, celem odznaczenia tych pięciu prac, które odpowiadają

wymogom niniejszych warunków konkursowych i programu budowy przez sąd konkursowy zostaną uznane jako najlepsze.

Gdyby sąd konkursowy nie był w możności przyznać pracom konkursowym nagród, w powyższym stopniowaniu określonych, wówczas wolno mu będzie kwotę ogólną, przewidzianą na rozdanie nagród, t. j. 22.000 K, w inny sposób rozdzielić między pięć prac, uznanych za najgodniejsze odznaczenia a odpowiadające niniejszym warunkom.

Gdyby zaś wpłynęło mniej jak 5 projektów, nadających się do nagrodzenia, wolno będzie sądowi konkursowemu zmniejszyć ilość nagród względnie ich ogólną kwotę.

Na zakupno dwu dalszych najlepszych prac przeznaczają się dwie kwoty po 1.500 K.

VIII. Nadesłane prace konkursowe wraz z protokołem sądu będą najpóźniej w 14 dni po rozstrzygnięciu konkursu wyłożone publicznie we Lwowie przez 2 tygodnie.

Sąd konkursowy postępować będzie w pracach swoich wedle zasad ustalonych dla postępowania konkursowego w odnośnym regulaminie „Koła Architektów Polskich we Lwowie“.

IX. Na członków sądu konkursowego zaprasza się:

1. Rektora i c. k. profesora Uniwersytetu we Lwowie Dra Adolfa Becka;
2. em. c. k. profesora Szkoły politechnicznej Gustawa Bisanza we Lwowie;
3. c. k. profesora Uniwersytetu we Lwowie Dra Jana Bołoz-Antoniewicza;
4. c. k. profesora Uniwersytetu we Lwowie Dra Marcelego Chlamtacza;
5. architekta cywilnego Stanisława Chołoniewskiego we Lwowie;
6. c. k. profesora Szkoły przemysłowej w Krakowie Władysława Ekielskiego;
7. radcę budownictwa i inżyniera cywilnego Zygmunta Kędzińskiego we Lwowie;
8. c. k. profesora Uniwersytetu we Lwowie Dra Ignacego Koschenbahr-Łyskowskiego;
9. J. E. Dra Leona hr. Pinińskiego we Lwowie;
10. architekta cywilnego Wincentego Rawskiego we Lwowie;
11. c. k. radcę ministeryalnego i szefa departamentu w c. k. Ministerstwie robót publicznych Gustawa Sachsa;
12. c. k. radcę ministeryalnego Franciszka Skowrona;
13. c. k. radcę dworu Rainera Sopucha we Lwowie;
14. c. k. profesora Uniwersytetu we Lwowie Dra Ignacego Zakrzewskiego.

Na zastępców:

1. architekta cywilnego Juliusza Cybulskiego we Lwowie;
2. c. k. radcę budownictwa Grzegorza Peżańskiego we Lwowie;
3. architekta Ludwika Baldwin-Ramułta we Lwowie.

PROGRAM KONKURSU.

1. Miejsce pod budowę nowego gmachu stanowi grunt dawnego ogrodu botanicznego oraz grunt, zajęty obecnie przez gmach uniwersytecki, a oznaczony w planie sytuacyjnym literami od a do z.

Przytem należy mieć na uwadze, że na gruncie tym ma stanąć oprócz gmachu uniwersyteckiego Instytut przyrodniczy o powierzchni zabudowanej około 1785 m². Pozostawia się projektantowi wolność co do usytuowania tego Instytutu z tem, że byłoby wskazaniem budynek ten umieścić w zachodniej części gruntu z frontem ku ulicy Mochnackiego. Również należy przy projektowaniu zabezpieczyć należyty przystęp światła do okien kościoła św. Mikołaja, Biblioteki uniwersyteckiej i Instytutu chemicznego. Także byłoby wskazaniem pozostawić niezabudowany od ulicy Mochnackiego pas gruntu 6 m. szeroki, dla założenia ogródków, jak niemniej mieć na

względnie możność powiększenia Instytutu chemicznego i Biblioteki uniwersyteckiej (wzdłuż ulicy Mochnackiego).

Regulacja gruntu budowlanego pod względem wysokościowym należy do projektanta. Budynek powinien być usytuowany w ten sposób, aby od ulicy św. Mikołaja pozostał odpowiednio obszerny plac. Przy projektowaniu szkiców nowego budynku należy mieć na uwadze to, aby przy stopniowym burzeniu obecnego budynku możliwym było równoczesne przenoszenie poszczególnych katedr i instytutów do nowego gmachu bez przerwy w nauce.

2. W budynku mają znaleźć pomieszczenie:

- I. Obszerny jasny westybul, loża portyera i bufet (bufet około 160 m²).
- II. Szatnie, a mianowicie: jedna szatnia ogólna, w miarę zaś możności wąskie przedsionki na szatnie przy niektórych większych salach.

- III. Korytarze normalne o szerokości 3 m mierzonej w parterze.
- IV. Stosowna ilość wychodków, oddzielnie dla profesorów, słuchaczy i słuchaczek.
- V. Aula około 450 m² z galeryami.
- VI. Sale posiedzeń:
- sala posiedzeń Wydziału prawniczego ok. 80 m²;
 - sala posiedzeń Wydziału lekarskiego ok. 80 m²;
 - sala posiedzeń Wydziału filozoficznego około 100 m²;
- VII. Rektorat:
- sala przyjęć a zarazem biuro Rektora o powierzchni około 50 m²;
 - obok poczekalnia o powierzchni 30 m², o ile możliwości z osobnym przedpokojem. — Bezpośrednio obok (może po drugiej stronie przedpokojem):
 - biuro sekretarza Uniwersytetu ok. 30 m²; a bezpośrednio obok
 - biuro oficjantów Rektoratu około 40 m².
- VIII. Conclave profesorów o powierzchni 70—80 m², a obok kancelarya starszego pedela ok. 30—40 m².
- IX. Dziekanat Wydziału teologicznego:
- biuro dziekana i sala posiedzeń około 40 m²;
 - pokój o jednym oknie dla dziekana około 24 m².
- X. Dziekanat Wydziału prawniczego:
- biuro dziekana około 40 m²;
 - przedpokój około 24 m²; obok
 - pokój kancelistów około 50 m².
- XI. Dziekanat Wydziału lekarskiego:
- biuro dziekana około 40 m²;
 - pokój kancelistów około 50 m².
- XII. Dziekanat Wydziału filozoficznego:
- biuro dziekana około 40 m²;
 - przedpokój około 24 m²;
 - pokój kancelistów około 50 m².
- XIII. W pobliżu dziekanatu Wydziału prawniczego:
- 2 sale dla rygorozów prawniczych o powierzchni 40 i 60 m², razem 100 m²;
 - między obiema salami pokój posiedzeń komisji egzaminacyjnej około 24 m².
- XIV. W pobliżu dziekanatu Wydziału lekarskiego sala dla rygorozów medycznych około 40 m².
- XV. Dwie sale dla prawniczych egzaminów państwowych, każda z pokojem posiedzeń komisji egzaminacyjnej. Sala z pokojem posiedzeń około 100 m².
- XVI. Kwestura:
- sala dla kancelaryi i likwidatury około 100 m²;
 - sklepiony pokój na kasę około 24 m².
- XVII. Sale wykładowe:
- 4 sale, każda dla 40 słuchaczy;
 - 9 sal, każda dla 100—120 słuchaczy;
 - sala dla 200 słuchaczy;
 - 2 sale, każda dla 300 słuchaczy;
- sala dla 500 słuchaczy. Wedle możliwości przy 4 większych salach małe pokoje o powierzchni około 24 m².
- XVIII. Lokale seminaryjne:
- 2 sale dla Wydziału teologicznego, mające służyć zarazem jako sale posiedzeń i sale egzaminacyjne, każda około 50 m²; 3 pokoje dla profesorów, każdy około 24 m²;
 - 2 instytuty seminaryjne dla Wydziału prawniczego, składające się z następujących ubikacji:
 - 2 sale posiedzeń zarazem pracownie słuchaczy o powierzchni: jedna 100 m², druga 80 m²;
 - 2 pokoje biblioteczne, każdy około 80 m²;
 - 4 pokoje dla profesorów, każdy około 24 m²;
 - Wydział filozoficzny:
 - 6 większych instytutów seminaryjnych, składających się z następujących ubikacji:
 - 3 sale posiedzeń, każda około 80 m²;
 - 6 pokoi bibliotecznych, mających służyć zarazem na pracownie, każdy około 70 m²;
 - 6 pokoi dla profesorów, każdy około 24 m²;
 - 6 mniejszych instytutów seminaryjnych, składających się z następujących ubikacji:
 - 3 sale posiedzeń, każda około 50 m²;
 - 6 pokoi bibliotecznych, mających zarazem służyć na pracownie, każdy około 40 m²;
 - 6 pokoi dla profesorów, każdy około 24 m²;
 - 6 pokoi dla profesorów kierujących oddziałami, każdy około 24 m².
- XIX. Komisja egzaminacyjna dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich:
- sala dla egzaminów klauzurowych (przy tej sali należy zaprojektować ubikację wychodkową tylko z tej sali dostępną) około 90 m²;
 - pokój dla Dyrektora komisji około 46 m²;
 - pokój dla kancelisty około 24 m².
- XX. Archiwum i skarbiec Uniwersytetu:
- pracownia i biuro Dyrektora około 50 m²;
 - obok sklepiony pokój około 24 m².
- XXI. Archivum Treterianum: pokój o powierzchni około 24 m².
- XXII. Zarząd powszechnych wykładów uniwersyteckich:
- pokój około 48 m²;
 - przedpokój około 24 m².
- XXIII. Sala muzyki a zarazem sala gimnastyczna oraz sala zebrań młodzieży akademickiej z odpowiednią szatnią około 300 m², obok ubikacja na tusz z ubieralnią około 48 m².
- XXIV. Instytuty i zbiory:
- Zakład psychologii doświadczalnej składający się:
 - z dwóch pokoi razem około 120 m² i
 - z pokoju około 24 m².

- B) Zakład archeologiczny składający się:
 a) z 2 sal, każda o powierzchni 150 m²;
 b) z 5 pokoi, każdy około 48 m².
- C) Zakład historii sztuki:
 3 sale i pokój o łącznej powierzchni 350 m².
- D) Zbiory filologii klasycznej:
 pokój obok seminaryum około 30 m².
- XXV. Ubikacje rezerwowe o łącznej powierzchni 250—300 m², rozdzielone na poszczególne piętra.
- XXVI. Mieszkania:
 A) mieszkanie sekretarza Uniwersytetu, składające się z 4 pokoi, przedpokoju z przynależnościami o łącznej powierzchni 200 m²;
 B) mieszkanie starszego pedela — dwa pokoje z kuchnią;
 C) mieszkanie portyera — pokój większy, mniejszy i kuchnia;
 D) mieszkanie palacza — pokój z kuchnią.
- XXVII. a) Magazyn na druki około 48 m²;
 b) magazyn gospodarczy około 72 m².
- XXVIII. Ubikacje centralnego ogrzewania, na skład drzewa i węgla.
- XXIX. Piwnice.
- XXX. Główne schody i odpowiednia ilość schodów bocznych.
- XXXI. Elektryczny wyciąg osobowy w odpowiednim miejscu.

UWAGI.

1. Kwesturę (XVI) należy umieścić pod Sekretaryatem (VII c) w parterze i połączyć z nim schodami kręconymi. Następnie w parterze oprócz westybulu, bufetu, łoża portyera (I) i ogólnej szatni (II) należy zaprojektować mieszkanie sekretarza Uniwersytetu (XXVI A) i o ile możliwości także mieszkanie starszego pedela (XXVI B).

2. Na I. piętrze należy bezwarunkowo umieścić sale Rektoratu i Sekretaryatu (VII), Conclave profesorów i kancelaryę starszego pedela (VIII), przyczem należy bezpośrednio połączyć aulę z Rektoratem.

3. Pomieszczenia poszczególnych Wydziałów należy o ile możliwości zaprojektować na tem samym piętrze i mieć na uwadze, by odległość poszczególnych kancelaryi dziekańskich od sal wykładowych właściwych wydziałów nie była zbyt duża.

4. Sale wykładowe (XVII) należy rozdzielić na poszczególne piętra. Przytem należy trzy sale wykładowe, każda na 100—120 słuchaczy, dwie sale wykładowe, każda na 40 słuchaczy, i dwa lokale seminaryjne (XVIII a) umieścić obok Dziekanatu teologicznego i o ile możliwości usytuować je w pobliżu schodów bocznych.

5. Długość sal wykładowych nie powinna przekraczać 16 m z wyłączeniem Collegium maximum (XVII e).

6. Przy każdym seminaryum należy o ile możliwości

umieścić jedną ze sal wykładowych wymienionych pod XVII i to przy większych seminaryjach większe a przy mniejszych seminaryjach mniejsze.

7. Lokal komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich (XIX) należy usytuować tuż obok jednego z większych seminaryjów Wydziału filozoficznego.

8. Zakład psychologii doświadczalnej (XXIV A) należy połączyć z jednym z większych seminaryjów Wydziału filozoficznego.

9. Zakłady archeologii (XXIV B) i historii sztuki (XXIV C) należy połączyć ze wspólną salą wykładową (XVII b) i zaprojektować na najwyższym piętrze, przyczem należy jedną salę przeznaczoną na zbiory zakładu archeologicznego (XXIV B) oświetlić z góry.

10. Mieszkania sług (XXVI C, D) należy umieścić w wysokich suterrenach.

Gdyby przy projektowaniu budowy wypadły jakieś ubikacje nie nadające się na inne cele, możnaby je użyć na mieszkania dla służby.

11. Wszystkie ubikacje naukowe i kancelaryjne będą centralnie ogrzewane.

12. Projekt budynku ma odpowiadać przepisom lwowskiej ustawy budowlanej.

PROTOKÓŁ SĄDU KONKURSOWEGO.

Sąd konkursowy tworzyli: Magnificencya Rektor uniwersytetu Dr. Adolf Beck, profesor politechniki Gustaw Bisanz, profesor uniwersytetu Dr. Jan Bołoz-Antoniewicz, profesor uniwersytetu Dr. Marceł Chlamtacz, architekt cywilny Stanisław Chołoniewski, architekt cywilny Juliusz Cybulski (jako zastępca), profesor szkoły przemysłowej w Krakowie Władysław Ekielski, radca budownictwa i inżynier cywilny Zygmunt Kędzierski, profesor uniwersytetu Dr. Ignacy Koschenbahr-Łyskowski, radca budownictwa Grzegorz Peżański (w zastępstwie radcy dworu Rainera Sopucha), Eksc. Dr. Leon hr. Piniński, architekt cywilny Wincenty Rawski, radca ministerstwa i szef departamentu w ministerstwie robót publicznych Gustaw Sachs, radca ministerstwa Franciszek Skowron, profesor uniwersytetu Dr. Ignacy Zakrzewski.

Razem osób 15, głosujących 14.

Przewodniczył Magn. Rektor Dr. Adolf Beck.

Protokołował architekt Maryan Osiński, delegat „Koła Architektów Polskich“ we Lwowie.

Sąd konkursowy odbył ogółem cztery plenarne posiedzenia w czasie od 18 kwietnia do 7 maja 1913 r.

Na posiedzeniu dnia 18 kwietnia przyjęto wszystkie nadesłane na konkurs projekty, które oznaczono dla lepszego przeglądu numerami w porządku, w jakim były nadsyłane, a mianowicie :

L. p.	Godło	L. p.	Godło	L. p.	Godło
1.	„Próba“.	12.	„Diabolo svadente“.	23.	„Excelsior“.
2.	„Barwny trójkąt“.	13.	„Trójbarwne koło“.	24.	„Inicjały króla Jana Kazimierza“.
3.	„Lutnia“.	14.	F. 1. } „Quod felix faustum	25.	„Szkic“.
4.	„Podwórze — Ogród“.	15.	F. 2. } fortunatumque sit“.	26.	„Pająk“.
5.	„A. D. 1661“.	16.	F. 3. }	27.	„Skala“.
6.	„3 — 1913“.	17.	„Aka“.	28.	„Krak“.
7.	„X — Y“.	18.	„Wiedza i wiara“.	29.	„Znicz“.
8.	„Nowa siedziba“.	19.	„Polskiej nauce“.	30.	„Sąsiedzka zgoda“.
9.	„Dla nauki“.	20.	„Marka T. S. L.“	31.	„Alma Mater“.
10.	„Lew“.	21.	„Adri“.	32.	„Brevitas“.
11.	„Tibi Patria“.	22.	„Alma Mater“.		

Na posiedzeniu dnia 22 kwietnia rozpatrywano wspólnie wszystkie prace, poczem członkowie Sądu podzielili się w porządku alfabetycznym na 4 grupy po 3-ech (2 architektów i 1 profesor uniwersytetu) i rozdzielili w porządku arytmetycznym wszystkie prace między siebie.

Każda grupa miała po bliższem zbadaniu przedstawić swe wnioski co do eliminowania prac nieodpowiadających warunkom konkursu.

Na posiedzeniu dnia 23 kwietnia referenci poszczególnych grup omówili prace nie odpowiadające zasadniczym warunkom konkursu, wykazując ich braki. Prace te, nie nadające się do dalszego rozpatrzenia, wyeliminowano w pierwszej linii ze względów zasadniczych (art. VIII zasad konkurs. „Koła Architektów Polskich we Lwowie“), a mianowicie prace :

Nr. 22, 28, 30 — jednogłośnie,

Nr. 4, 7, 25 i 32 (mimo artystycznego ujęcia budynku, wykazującego duży talent autora tej ostatniej pracy) 11 głosami przeciw 2,

Nr. 29 — 12 głosami przeciw 1, — razem prac 8.

Pozostałe prace w liczbie 24 rozdzielono przez losowanie do dokładnego zbadania pomiędzy sędziów, którzy również losami wybrani utworzyli 4 nowe grupy po 3-ech lub 4-ech członków.

W czasie od dnia 23 kwietnia do 7 maja Sąd konkursowy rozpatrywał szczegółowo projekta, badając przedewszystkiem ich sytuację względem okalających ulic i sąsiadującego z uniwersytetem kościoła, dalej rozwiązanie rzutu poziomego ze względu na dobrą komunikację, gospodarcze wymogi, dostateczną ilość światła i powietrza, wreszcie ich architektoniczne ujęcie tak zewnętrznej masy jak i głównych przestrzeni wnętrza.

Na posiedzeniu dnia 7 maja członkowie poszczególnych grup poprzednio wybranych poddali rzeczowej, ścisłej i wyczerpującej krytyce wszystkie 24 prac, jakie po pierwszym eliminowaniu pozostały do dalszego rozpatrzenia i przedstawili wnioski swej grupy o dalsze wyłączenie ewentualnie pozostawienie prac w szeregu tych, które się mogą ubiegać o nagrodę. Po szczegółowej, wyjaśniającej dyskusji nad oceną każdego projektu sędziowie wyeliminowali w dalszym ciągu — jednogłośnie — prace oznaczone numerami: 2, 3, 8, 9, 11, 13, 17, 19, 21, 23; prace Nr. 5 i 26 wyłączono głosami 13 przeciw 1, pracę zaś Nr. 1 głosami 12 przeciw 2.

Do ubiegania się o nagrody dopuszczono więc prace oznaczone liczbami: 6, 10, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 24, 27 i 31.

Uchwalono z liczby tych 11-stu prac wybrać przez głosowanie 7, z tych 5 do nagrody, a 2 do zakupna.

Przed głosowaniem poddano jeszcze ponownie wspólnym badaniom i porównawczym zestawieniom prace ubiegające się o nagrodę.

Prócz tego uchwalono, że prace oznaczone liczbami: 14, 15 i 16, będące dziełem jednego autora, jak na to wskazuje wspólne godło i dołączona do projektów jedna koperta, należy uważać za jedną całość pod skróconym godłem „F“, kompetującą o jedną tylko nagrodę.

W głosowaniu kartkami na 7 projektów proponowanych do nagrody i zakupna otrzymała:

Praca Nr. 12	głosów 14
„ „ 31	„ 14
„ „ 10	„ 13
„ „ 20	„ 13
„ „ „F“	„ 12
„ „ 6	„ 10
„ „ 24	„ 9
„ „ 18	„ 7
„ „ 27	„ 6

Wobec tego wybrano do nagrodzenia prace Nr. 12, 31, 10, 20, „F“, 6 i 24.

Prace Nr. 18 i 27 odpadły nie otrzymawszy absolutnej większości głosów.

Sąd konkursowy wobec tego, że w szeregu tych wybranych siedmiu prac niema żadnej tak wybitnej, która by zasługiwała na odznaczenie jej pierwszą nagrodą, postanowił jednogłośnie rozdzielić kwotę przeznaczoną na nagrody w ten sposób, aby stworzyć trzy II-gie nagrody po 5.000 K., a dwie III-cie po 3.000 K.

Po tej uchwale przystąpiono do głosowania kartkami na II-gie nagrody, w którym otrzymała

praca Nr. 12	głosów 12
„ „ „F“	„ 11
„ „ 10	„ 10
„ „ 20	„ 4
„ „ 31	„ 3
„ „ 24	„ 2

Przyznano przeto II-gie równorzędne nagrody pracom Nr. 12, „F“ i 10.

W głosowaniu na III-cie nagrody otrzymała

praca Nr. 20	głosów 10
„ „ 31	„ 8
„ „ 6	„ 5
„ „ 24	„ 5

Przyznano przeto III-cie równorzędne nagrody pracom Nr. 20 i 31, a pozostałe z 7-miu konkurujących Nr. 6 i 24 polecono wobec tego — jednogłośnie — do zakupna.

Po otwarciu kopert projektów nagrodzonych okazało się, że autorami prac:

Nr. 10 („Lew“) są pp. Ludwik Wojtyczko i Kazimierz Wyczyński, architekci w Krakowie.

Nr. 12 („Diabolo svadente“) pp. Adolf Szyszko-Bohusz i Maksymilian Burstin, architekci we Lwowie.

„F“ („Quod felix faustum fortunatumque sit“) p. Dr. Tadeusz Obmiński, architekt we Lwowie.

Nr. 20 („Marka T. S. L.“) pp. Władysław Derdacki i Witold Minkiewicz, architekci we Lwowie.

Nr. 31. („Alma Mater“) p. Antoni Budkowski, architekt w Kobierzynie.

Sąd konkursowy, spełniając swe zadanie, widzi się zmuszonym podnieść wysoką na ogół wartość nadesłanych prac. Ministerstwo Oświaty przyjdzie w posiadanie bardzo cennych wskazówek, w jakim kierunku należy pójść dalej, aby uniwersytetowi dać budynek odpowiedni celowi, miastu zaś dzieło architektoniczne dostosowane do jego charakteru. Stwierdza też, że przy sposobności tego konkursu ujawniły się pierwszorzędne talenty architektoniczne. Za dobrą wolę służenia krajowi niech wolno będzie wyrazić wszystkim uczestnikom konkursu serdeczne słowa podziękia.

Przewodniczący Sądu konkursowego:

Dr. Adolf Beck.

Członkowie Sądu:

Gustaw Bisanz.

Dr. Jan Bołoz-Antoniewicz.

Dr. Marcei Chlamtacz.

Stanisław Chołoniewski.

Juliusz Cybulski.

Władysław Ekielski.

Zygmunt Kędzierski.

Dr. Ignacy Łyskowski.

Grzegorz Peżański.

Dr. Leon Piniński.

Wincenty Rawski.

Gustaw Sachs.

Franciszek Skowron.

Dr. Ignacy Zakrzewski.

OCENA PROJEKTÓW KONKURSOWYCH.

Nr. 1. „Próba“.

Sytuacja projektu niedostatecznie zdecydowana wobec kościoła. Plac przed budynkiem za mały. Plan przejrzysty, choć mało monumentalnie założony zwłaszcza w westybulu i schodach. Fasada nie zrównoważona. We fasadzie przedniej środkowy ryzalit zbyt dominuje; w bocznej obce całości motywy.

Nr. 2. „Barwny trójkąt“.

Przez zdecydowane cofnięcie budynku uniwersyteckiego uzyskano swobodę rozmieszczenia całości projektowanych budynków. Usunięto wprawdzie konflikt z kościołem tak, że architektura uniwersytetu może być zupełnie niezależną od architektury kościoła, jednak zbyt cofnięcie budynku uniwersyteckiego pociąga za sobą tę wadę, że widać go dobrze dopiero na rampie, a nadto harmonia zespołu cierpi na tem dotkliwie. Architektura zewnętrzna i wnętrza nie odpowiada ważności budynku.

Nr. 3. „Lutnia“.

Praca prawie identyczna z Nr. 2. w sytuacji, planie i fasadzie.

Nr. 4. „Podwórze — Ogród.“

Budowa nadto rozległa, sytuowana niezdecydowanie. Plac przed uniwersytetem za mały. W planie wielkim brakiem jest główna klatka schodowa stanowczo za drobna, założenie westybulu słabe, ubikacje zbyt rozrzucone. Budowa fasady bez znaczenia.

Nr. 5. „A. D. 1661“.

Plac przed uniwersytetem nienależycie ukształtowany. W planie ujemną stroną są: założenie schodów nie odpowiadające godności budynku i aula przerywająca komunikację. Fasada nie bez wdzięku, jednak za drobna; boczna ma zbyt utylitarny wygląd.

Nr. 6. „3 — 1913“.

Stworzenie zajazdu od ulicy Mikołaja niewykonalne z powodu znacznych spadków. Plan wprawdzie rozległy, ale stworzenie osobnego wejścia od Instytutu chemicznego rozdziela niepotrzebnie komunikację. Plan o dużej powierzchni ma kilka szczęśliwych momentów. Fasada, aczkolwiek dobrze rozczłonkowana, zwłaszcza boczna, nie ma charakteru i powagi uczelni.

Nr. 7. „X — Y“.

Założenie asymetryczne niekorzystne. Wysunięty ryzalit nie może wprowadzić równoważnego czynnika z kościołem. Brak zdecydowanej osi. Fasada zupełnie obca charakterowi miasta, pretensjonalna, ze zbyt wysokimi wieżami.

Nr. 8. „Nowa siedziba“.

Za mały plac przed uniwersytetem. W planie zastosowanie linii krzywych prowadzi do nieforemnych i nieużytecznych przestrzeni. Niewolnicze powtarzanie w fasadzie motywów kościoła robi wrażenie monotonne.

Nr. 9. „Dla nauki“.

Sytuacja aczkolwiek niezdecydowana, niezła. Plan wykazuje brak poczucia monumentalności uniwersytetu. Obniżenie budynku prawie aż do chodnika ulicy Mikołaja niekorzystne. Budynek wskutek tego jakby zapadnięty. Rozdział na 3 piętra względnie 4 lub 5 kondygnacji niedogodny. Sala nad aulą za niska.

Nr. 10. „Lew“.

Autor przez stworzenie na froncie skrzydeł jednopiętrowych złączonych kolumnadą zapewnia kościołowi należne mu stanowisko. Stworzenie podwórza monumentalnego bardzo szczęśliwe. Wygląd zewnętrzny od ulicy Mikołaja oryginalny i poważny.

Nr. 11. „Tibi Patria“.

Budynek sytuowany za blisko szkarpy. Plan wykazuje kilka szczęśliwych momentów. Fasada boczna niespokojna, główna poważna, jednak w zupełnej dysharmonii z kościołem.

Nr. 12. „Diabolo svadente“.

Gmach uniwersytetu projektowany prawie w linii dawnego budynku, mimo to ma zajazd możliwy przez założenie wyjazdu ku ulicy Długosza. Rzut poziomy organicznie dobrze rozwiązany. Fasady o charakterze nowoczesnym, efektowne.

Nr. 13. „Trójbarwne koło“.

Autor nie rozwiązuje placu przed budynkiem. W planie ciekawy motyw hali poprzecznej zamiast westybulu, jednak schody za drobne. Konstrukcja auli statycznie wadliwa. Fasada główna stara się utrzymać istniejący charakter o podniesionym walorze.

Nr. 14, 15 i 16. „Quod felix faustum fortunatumque sit“.

Trzy prace jednego autora, każda w inny sposób pojęta. Rzuty poziome bardzo dobrze rozwiązane w zastosowaniu do warunków konkursu. Fasady poważne, poprawnie zaprojektowane.

Nr. 17. „Aka“.

Nieodpowiedni plan. Brak przechodzących osi. Zupełnie źle założony trakt od ulicy Długosza. Fasady nie wytrzymują krytyki.

Nr. 18. „Wiedza i wiara“.

Asymetryczne założenie nie zapowiada zrównoważenia dominującego znaczenia kościoła. W planie urządzenie wejścia z boku ryzykowne i pociąga za sobą dwoistość w scharakteryzowaniu fasady głównej. Nieprawdziwa koncepcja fasady od ulicy Mikołaja (kolumny przed drobnymi ubikacjami). Nieumotywowany pomysł dwu wież.

Nr. 19. „Polskiej nauce“.

Założenie planu niespokojne i przesadne zwłaszcza w umieszczeniu schodów; mimo rozrzutności dostęp do auli niedostateczny. Budowa fasady zbyt surowa.

Nr. 20. „Marka T. S. L.“.

Pracę odznacza skromność w ukształtowaniu nowej budowy, którą autor podporządkowuje walorowi kościoła w sposób artystyczny, może jednak za daleko idący. Schody w hali środkowej jako kulminacyjne miejsce wnętrza monumentalne. Nie uniknięto jednak pewnych usterek w sytuowaniu poszczególnych części budynku.

Nr. 21. „Adri“.

Nienaturalne sytuowanie budynku wytwarza niezgrabny plac przed uniwersytetem. Plan niejasny, schody główne źle założone. Fasada pretensjonalna, niepiękna.

Nr. 22. „Alma Mater“.

Projekt w całości nieudolny.

Nr. 23. „Excelsior“.

Sytuacja budynku nie uwzględnia zajazdu. Rzuty nie bez zalet mimo zupełnie zbytecznego „lapidarium“, niekonstrukcyjnie nakrytego. Fasady jako próbki stylów nieodpowiedne.

Nr. 24. „Inicjały króla Jana Kazimierza“.

Projekt ma rzuty poziome dobre i uwzględnia potrzeby gmachu uniwersyteckiego. Fasada główna za mało odpowiada charakterowi uniwersytetu, boczna dobra.

Nr. 25. „Szkic“.

Asymetryczne założenie pełne pretensji. Projekt rozrzutny w rzucie poziomym i przesadny w fasadach.

Nr. 26. „Pająk“.

Z wielkim rozmachem zaprojektowany budynek jest we wnętrzu rozrzutny i niepraktyczny, zwłaszcza co do westybulu i auli. Fasada mimo zalet przesadna, fantastycznie wybujała.

Nr. 27. „Skala“.

Pięknie i interesująco ujęte fasady, zwłaszcza boczna, znamionują talent artystyczny autora, jednak rzut poziomy niedostatecznie opracowany.

Nr. 28. „Krak“.

Jako powtórzenie — w zmniejszonych rozmiarach — rzutu i fasad uniwersytetu wiedeńskiego praca nie jest twórczą.

Nr. 29. „Znicz“.

Pretensjonalne założenie owalnego placu przed budynkiem, częściowo obudowanego, nieszczęśliwe. Schody główne i przedsionek auli architektonicznie nieudane. Komunikacja kręta. Fasady o nikłym charakterze.

Nr. 30. „Sąsiedzka zgoda“.

Projekt charakteryzuje nieudane usiłowanie dostosowania się do architektury kościoła. Plany nie-dojrzałe opracowane.

Nr. 31. „Alma Mater“.

Budynek charakterystyczny w szczęśliwym rozłożeniu mas. Rzuty poziome dobre. Fasady o formach trochę oschłych, nie rażą jednak w zestawieniu z fasadą kościoła.

Nr. 32. „Brevitas“.

Projektowany budynek wykazuje niedomagania pod względem żądanych przestrzeni. Fasady jakkolwiek nie dość charakterystyczne odznacza świeżość i pomysłowość.

ULICA ŚW. MIKOŁAJA WE LWOWIE.

La presse polonaise s'intéresse peu de l'architecture moderne; proportionnellement, elle accorde une attention bien plus considérable aux productions sur les temps passés, alors que les publications relatives aux choses nouvelles, surtout les travaux exécutés, sont fort rares, et ne sont nullement en proportion, même de loin, avec l'énorme production architectonique d'aujourd'hui.

L'édition que le Cercle des Architectes de Lwów a entreprise, des projets présentés au concours pour la reconstruction de l'Université de Lwów, est un des premiers essais consacrés à l'architecture moderne, et qui s'adresse même à ceux qui ne font point profession d'architecte.

La richesse et l'intérêt du thème, la variété, la valeur des projets envoyés, placent ce concours en tête de tous ceux de l'architecture polonaise des temps actuels, et fait bien connaître en même temps les intentions des éditeurs.

Le Cercle des Architectes souhaite que cette publication soit un document révélant les tendances de l'architecture polonaise d'aujourd'hui, qu'elle lui assure bon accueil chez ses abonnés et lecteurs, ce qui sera le meilleur encouragement pour persévérer dans ce genre de publication.

CONDITIONS DU CONCOURS.

- I. Sont admis à concourir les architectes autrichiens fixés en Galicie.
- II. Les concurrents doivent fournir :
 - a) un plan horizontal de chaque étage à l'échelle de 1—200, indiquant la destination de toutes les pièces ;
 - b) au moins deux élévations, à l'échelle de 1—200, savoir, façades sur la rue St. Nicolas et sur la rue Długosz ;
 - c) coupes à l'échelle 1—200 en nombre suffisant pour juger de la hauteur de toutes les parties de l'édifice, du caractère architectural du vestibule, de l'escalier principal, de la salle de cérémonies, et des façades sur cours ;
 - d) une perspective de l'édifice avec l'église St. Nicolas, et sa cure, vue prise du point A sur le plan, à l'altitude 288 m., ou bien un modèle en plâtre ;
 - e) une estimation par surface de construction, déduction de toutes les cours, et une estimation du volume général, du niveau le plus bas, à la corniche du couronnement principal ;
 - f) une description sommaire de l'édifice ;
 - g) une estimation approximative de la dépense, d'après la surface de construction, y compris toutes les prévisions relatives aux chauffage, à l'éclairage, la conduite des eaux, ascenseurs, et tous travaux de parachèvement intérieur, mais non compris le matériel mobilier.
 - h) un plan d'ensemble à l'échelle de 1—500 ;

Ce plan doit indiquer le projet de régularisation de la place, dans ses dispositions intérieures et extérieures, ainsi que l'emplacement prévu pour l'Institut des Sciences naturelles, d'après les bases fixées pour les surfaces, au programme de construction.
 - i) un bordereau des plans et manuscrits.
- III. L'estimation prévue à l'art. II. g) ne doit pas dépasser la somme de 3,700.000 couronnes.
- IV. Les auteurs ont toute liberté dans l'exécution de leurs dessins ainsi que le choix du style, pour lequel ils chercheront à s'inspirer du caractère général de la ville, de celui du quartier, et particulièrement de l'église St. Nicolas et sa cure.

L'édifice doit être conçu en totalité dans un style sérieux mais simple, en évitant d'employer les matériaux couteux.
- V. Les pièces du concours doivent être déposées au Rectorat de l'Université impériale et royale de Lwów, rue St. Nicolas, No 4, au plus tard le 15 avril 1913 à midi.

Pour les projets envoyés d'autres localités, le timbre du bureau de poste expéditeur fera foi, pour l'observation des délais.

Les pièces du concours porteront une simple devise.
- VI. Les projets récompensés et achetés sont acquis à l'État, toutefois les redacteurs conservent leurs droits d'auteurs, et peuvent publier leurs travaux librement.

Le Ministère de l'Instruction publique et des Cultes conserve la liberté dans le choix du projet, tout en tenant compte de l'avis du Jury.
- VII. L'État attribue sur les fonds du Trésor cinq récompenses, savoir, un premier prix de 7.000 couronnes, deux seconds prix de 4.500 couronnes, deux troisièmes prix de 3.000 couronnes, pour honorer les cinq projets répondant le mieux, d'après le Jury, aux exigences du concours et au programme de la construction.

Si le Jury se trouve dans l'impossibilité d'attribuer les récompenses selon les proportions ci dessus prévues, il lui sera loisible de distribuer la somme totale de 22.000 couronnes entre les cinq projets lui paraissant les plus dignes d'être récompensés, comme répondant le mieux aux conditions imposées.

Si toutefois le Jury estime que le nombre des projets dignes d'être récompensés est inférieur à cinq, il aura la faculté de réduire le nombre des récompenses.

Les deux meilleurs projets venant ensuite seront achetés au prix de 1500 couronnes chaque.

VIII. Les projets envoyés, le procès-verbal des décisions du Jury, seront au plus tard le quatorzième jour qui suivra la clôture des travaux du Jury, rendus publics, et resteront exposés à Lwów pendant deux semaines.

Le Jury procédera d'après les prescriptions arrêtées par le Cercle des Architectes Polonais de Lwów, dans son règlement sur les opérations de concours.

IX. Sont nommés Membres du Jury:

1. Le Recteur et Professeur à l'Université impériale et royale de Lwów, Dr. Adolf Beck;
2. Mr. Gustaw Bisanz, Professeur en retraite de l'École polytechnique de Lwów;
3. Mr. le Dr. Jan Bołoz-Antoniewicz, Professeur à l'Université imp. et roy. de Lwów;
4. Mr. le Dr. Marceł Chlamtacz, Professeur à l'Université imp. et roy. de Lwów;
5. Mr. Stanisław Chołoniewski, Architecte civil à Lwów;
6. Mr. Władysław Ekielski, Professeur à l'École imp. et roy. industrielle de Kraków;
7. Mr. Zygmunt Kędziński, Conseiller des Constructions et Ingénieur civil à Lwów;
8. Mr. le Dr. Ignacy Koschenbahr-Łyskowski, Professeur à l'Université imp. et roy. de Lwów;
9. Son Excellence, Mr. le Dr. Comte Leon Piniński à Lwów;
10. Mr. Wincenty Rawski, Architecte civil à Lwów;
11. Mr. le Conseiller imp. et roy. de Ministère, Gustaw Sachs, Chef de Département au Ministère imp. et roy. des Travaux Publics;
12. Mr. Franciszek Skowron, Conseiller imp. et roy. des Ministères;
13. Mr. Rainer Sopuch, Conseiller imp. et roy. aulique à Lwów;
14. Mr. le Dr. Ignacy Zakrzewski, Professeur à l'Université imp. et roy. de Lwów.

Membres suppliants:

1. Mr. Julian Cybulski, Architecte civil à Lwów;
2. Mr. Grzegorz Peżański. Conseiller imp. et roy. des Constructions à Lwów;
3. Mr. Ludwik Baldwin-Ramuł, Architecte à Lwów.

PROGRAMME DU CONCOURS.

1. L'emplacement affecté à la construction des nouveaux bâtiments, comporte une parcelle de terrain faisant partie du jardin botanique actuel, et une seconde parcelle occupée actuellement par l'Université, le tout indiqué sur le plan des lieux par les lettres a—z.

Il faut observer que sur ce fonds, outre les bâtiments projetés de l'Université, doit s'élever l'Institut des Sciences naturelles couvrant une surface d'environ 1785 m². L'emplacement de cet Institut est absolument facultatif, sous réserve de ne point le mettre à l'ouest de la parcelle en façade sur la rue Mochnacki, et que cette construction n'enlèvera pas la lumière aux fenêtres de l'église St. Nicolas, de la Bibliothèque de l'Université, ni de l'Institut de Chimie. On doit également, le long de la rue Mochnacki, réserver une bande de terrain de 6 m. de largeur pour les plantations, et prévoir aux agrandis-

sements ultérieurs de l'Institut de Chimie, ou au prolongement de la Bibliothèque, le long de cette rue.

Dans la régularisation de la parcelle de construction, l'auteur adoptera le niveau qu'il jugera convenable. L'édifice sera situé de telle façon, que du côté de la rue St. Nicolas il soit ménagé une large place. Dans la conception du projet on doit avoir en vue la possibilité de transférer dans les nouveaux bâtiments les salles de cours et les instituts sans interruption des leçons, au fur et à mesure de la démolition de l'ancien édifice.

2. Dans le bâtiment doivent trouver place:

- I. Un vaste et clair vestibule d'entrée, la loge du Portier, et un buffet d'environ 160 m².
- II. Des vestiaires; un vestiaire principal, et dans la mesure qu'il sera possible d'installer d'autres petits vestiaires à l'entrée de quelques unes des plus grandes salles.

- III. Des corridors, d'une largeur normale de 3 m. mesurée au raz du sol.
- IV. Un certain nombre de W. C. distincts, pour les professeurs, les étudiants et les étudiantes.
- V. Une grande salle de cérémonies, avec galeries, et ayant une surface d'environ 450 m².
- VI. Des salles de séances :
- pour la Faculté de Droit, environ 80 m²;
 - „ „ „ „ Médecine, environ 80 m²;
 - „ „ „ „ Philosophie, environ 100 m².
- VII. Rectorat :
- salle de réception, en même temps cabinet du Recteur, environ 50 m²;
 - y attenant, une salle d'attente, environ 30 m², autant que possible, avec une antichambre distincte. Immédiatement à côté, — ou de l'autre côté de l'antichambre
 - le bureau du Secrétaire de l'Université, environ 30 m²; et immédiatement à côté
 - le bureau des Employés du Rectorat, environ 40 m².
- VIII. Conclave des Professeurs, d'une surface de 70 à 80 m², et à côté le bureau de l'Appariteur en Chef, d'environ 30 à 40 m².
- IX. Faculté de Théologie :
- cabinet du Doyen et salle des séances, environ 40 m²;
 - une chambre à une fenêtre pour le Doyen, environ 24 m².
- X. Faculté de Droit :
- bureau du Doyen, environ 40 m²;
 - antichambre attenante, environ 24 m²;
 - chambre des Employés, environ 50 m².
- XI. Faculté de Médecine :
- bureau du Doyen, environ 40 m²;
 - chambre des Employés, environ 50 m².
- XII. Faculté de Philosophie :
- bureau du Doyen, environ 40 m²;
 - antichambre, environ 24 m²;
 - chambre des Employés, environ 50 m².
- XIII. A proximité de la Section de Droit :
- deux salles pour les examens publics des étudiants en Droit, environ 40 et 60 m², total 100 m²;
 - entre ces deux salles une chambre pour les séances de la Commission des examens, environ 24 m².
- XIV. A proximité de la Section de Médecine une salle pour les examens publics des étudiants en Médecine, environ 40 m².
- XV. Deux salles pour les examens d'État des étudiants en Droit, attenant à chaque salle une chambre pour les membres de la Commission des examens. Surface pour chaque et salle et la chambre, environ 100 m².
- XVI. Questure :
- une salle pour la chancellerie et le service de la Caisse, environ 100 m²;
 - une chambre voutée pour la Caisse, environ 24 m².
- XVII. Salles des cours :
- 4 salles pour 40 auditeurs chacune;
 - 9 „ „ 100 à 120 auditeurs chacune;
 - 1 salle pour 200 auditeurs;
 - 2 salles pour 300 auditeurs chacune;
 - 1 salle pour 500 auditeurs.
- Autant que possible, attenant à chacune des 4 plus grandes salles une chambrette ayant une surface, environ 24 m².
- XVIII. Locaux pour les Séminaires :
- 2 salles pour la Section de Théologie, devant servir en même temps de salles de séances et d'examen, chacune, environ 50 m²; 3 cabinets pour les Professeurs, chacun, environ 24 m²;
 - Séminaires pour la Section de Droit comprenant:
 - 2 salles de séances et de travail pour les étudiants: l'une de 100 m², l'autre de 80 m²;
 - 2 salles de bibliothèque, chacune d'environ 80 m²;
 - 4 salles pour les Professeurs, chacune d'environ 24 m²;
 - Section de Philosophie :
 - 6 grands Instituts pour Séminaires comportant:
 - 3 salles de séances, chacune d'environ 80 m²;
 - 6 salles de bibliothèque en même temps salles de travail, chacune d'environ 70 m²;
 - 6 chambres pour les Professeurs, chacune d'environ 24 m²;
 - 6 Instituts pour Séminaires, de moindre importance comportant:
 - 3 salles de séances, chacune ayant une surface d'environ 50 m²;
 - 6 salles de bibliothèque et de travail, chacune ayant une surface d'environ 40 m²;
 - 6 salles pour les Professeurs, chacune ayant une surface d'environ 24 m².
 - 6 chambres pour les Professeurs Directeurs de Section, chacune d'environ 24 m².
- XIX. Commission d'examen pour les Aspirants Professeurs de l'Enseignement Secondaire :
- une salle (clausura) pour les examens, ayant une surface d'environ 90 m² et comme dépendances, un W. C. n'ayant de communication qu'avec cette salle;
 - une chambre pour le Directeur de la Commission, d'une surface d'environ 46 m²;
 - bureau pour les Employés, environ 24 m².
- XX. Archives et Trésor de l'Université :

- a) une salle de travail, et bureau du Directeur, surface, environ 50 m²;
 b) y attenant, une chambre voutée, surface, environ 24 m².
- XXI. Fonds Treter: chambre, surface, environ 24 m².
- XXII. Service des Cours généraux de l'Université:
 a) une chambre, surface, environ 48 m²;
 b) antichambre, surface, environ 24 m².
- XXIII. Une salle de musique en même temps salle de gymnastique et de réunions des étudiants, avec vestiaire, surface, environ 300 m², dépendances y attenantes, chambres pour douches, avec vestiaires, environ 48 m².
- XXIV. Instituts et Collections:
 A. Laboratoire des expériences psychologiques comprenant:
 a) 2 chambres à 2 et 3 fenêtres, ensemble, environ 120 m²;
 b) 1 chambre, environ 24 m².
 B. Institut archéologique comprenant:
 a) 2 salles, chacune, environ, 150 m²;
 b) 5 salles, chacune, environ 48 m².
 C. Institut pour Histoire de l'Art:
 3 salles et une chambre attenante, surface totale, environ 350 m².
- D. Collections manuscrits de Philologie classique:
 1 salle à côté du Séminaire, environ 30 m².
- XXV. Dépendances pour les réserves, surface totale 250 à 300 m², répartie entre les divers étages.
- XXVI. Habitations:
 A. Appartement du Secrétaire de l'Univ.: 4 chambres, antichambre et dépendances, surface totale 200 m²;
 B) logement de l'Appariteur en Chef — 2 chambres, 1 cuisine;
 C) logement du Portier — 1 grande chambre, 1 plus petite, 1 cuisine;
 D) logement du Chauffeur — 1 chambre avec cuisine.
- XXVII. a) Magasin pour les imprimés, environ 48 m²;
 b) Magasin d'économat, environ 72 m².
- XXVIII. Local pour l'installation du chauffage central avec magasin pour bois et charbon.
- XXIX. Caves.
- XXX. Escaliers: principaux et secondaires, en nombre convenable.
- XXXI. L'ascenseur électrique à part, dans un endroit convenablement choisi.

OBSERVATIONS.

1. La Questure (XVI) se trouvera au rez de chaussée, sous le Secrétariat (VII c) avec lequel elle communiquera par un escalier de service en spirale. Ensuite, au rez de chaussée, outre le vestibule, la loge du Concierge (I) et le vestiaire général (II), il importe de prévoir le logement du Secrétaire de l'Université (XXVI A), et même, si possible, de l'Appariteur en Chef (XXVI B).

2. Au premier, devront se trouver les locaux du Rectorat, et du Secrétariat (VII), du Conclave des Professeurs, et le bureau de l'Appariteur en Chef (VIII). Il importe que la salle des cérémonies soit attenante au Rectorat.

3. Autant que possible, les diverses Facultés doivent trouver leurs emplacements sur le même étage en observant que la chancellerie de chacune d'elles ne doit pas être à trop grande distance de ses salles de cours.

4. Les salles de cours (XVII) doivent être réparties à chaque étage. A ce sujet, il importe que 3 salles de cours chacune pour 100 à 120 auditeurs, deux autres chacune pour 40 auditeurs, et les locaux pour 2 séminaires (XVIII a), soient à proximité du doyen de Théologie, et autant que possible, ces salles doivent être desservies par les escaliers secondaires.

5. La longueur des salles ne doit dépasser 16 m. sauf pour celle réservée au Collegium maximum (XVII e).

6. Près de chaque Séminaire, autant que les dispo-

sitions le permettent, il y a lieu de situer une des salles de cours indiquées à l'art. XVII, et alors près des grands Séminaires, une des grandes salles, et une plus petite près des moindres Séminaires.

7. Le local affecté à la Commission des examens pour les Aspirants Professeurs des Écoles de l'Enseignement Secondaire (XIX), doit se trouver à côté de l'un des grands Séminaires de la Faculté de Philosophie.

8. Le laboratoire des expériences psychologiques (XXIV A) doit être attenante à l'un des grands Séminaires de la Faculté de Philosophie.

9. Les Instituts d'Archéologie (XXIV B) et de l'Histoire de l'Art (XXIV C) doivent être attenants à une salle commune de cours (XVII b). Leur emplacement doit être prévu à l'étage le plus élevé, et l'une des salles destinées spécialement aux collections d'Archéologie (XXIV B), doit être éclairée par le plafond.

10. Les habitations pour les serviteurs (XXVI C, D) seront installées dans des sous-sols élevés.

Si dans le projet général quelque dépendance se trouvait sans usage, elle pourrait être utilisée pour le logement des serviteurs.

11. Tous les locaux affectés à l'enseignement, et aux bureaux seront desservis par le chauffage central.

12. Le projet doit répondre aux prescriptions du règlement de construction de Lwów.

PROCÈS-VERBAL DES OPÉRATIONS DU JURY.

Membres du Jury: Sa Magnificence le Recteur de l'Université Dr. Adolf Beck; Mr. Gustaw Bisanz, Professeur à l'École polytechnique; Mr. le Dr. Jan Bołoz-Antoniewicz, Professeur à l'Université; Mr. le Dr. Marceł Chlamtacz, Professeur à l'Université; Mr. Stanisław Chołoniewski, Architecte civil; Mr. Juliusz Cybulski, Architecte civil (suppléant); Mr. Władysław Ekielski, Professeur à l'École industrielle de Kraków; Mr. Zygmunt Kędzierski, Conseiller des Constr. et Ingén. civil; Mr. le Dr. Ignacy Koschenbahr-Łyskowski, Professeur à l'Université; Mr. Grzegorz Peżański, Conseiller des Constr. (comme suppléant de Mr. Rainer Sopuch, Conseiller aulique); Son Excel. Mr. le Dr. Comte Leon Piniński; Mr. Wincenty Rawski, Architecte civil; Mr. Gustaw Sachs, Conseiller de Ministère, et Chef de Département au Ministère des Travaux Publics; Mr. Franciszek Skowron, Conseiller de Ministère; Mr. le Dr. Ignacy Zakrzewski, Professeur à l'Université.

Ensemble 15 Membres, votants 14.

Président: Sa Magnificence le Recteur Dr. Adolf Beck.

Secrétaire: Mr. Maryan Osiński, Architect, délégué du Cercle des Architectes Polonais de Lwów.

Le Jury a consacré à ses travaux quatre séances plénières du 18 Avril au 7 Mai 1913.

Dans sa séance du 18 Avril, il a reçu tous les projets envoyés au concours, qui pour le bon ordre, avaient reçu des numéros d'inscription, au fur et à mesure de leur arrivée, savoir:

No d'ordre	Devise	No d'ordre	Devise	No d'ordre	Devise
1.	„Próba“.	12.	„Diabolo svadente“.	23.	„Excelsior“.
2.	„Triangle colorié“.	13.	„Cercle tricolore“.	24.	„Inicyały króla Jana Kazimierza“.
3.	„Lutnia“.	14.	F. 1. } „Quod felix faustum	25.	„Szkie“.
4.	„Podwórze — Ogród“.	15.	F. 2. } fortunatumque sit“.	26.	„Pająk“.
5.	„A. D. 1661“.	16.	F. 3. }	27.	„Skala“.
6.	„3 — 1913“.	17.	„Aka“.	28.	„Krak“.
7.	„X — Y“.	18.	„Wiedza i wiara“.	29.	„Znicz“.
8.	„Nowa siedziba“.	19.	„Polskiej nauce“.	30.	„Sąsiedzka zgoda“.
9.	„Dla nauki“.	20.	„T. S. L.“	31.	„Alma mater“.
10.	„Lew“.	21.	„Adri“.	32.	„Brevitas“.
11.	„Tibi Patria“.	22.	„Alma mater“.		

Dans la séance du 22 Avril, tous les projets furent examinés en commun, puis, les Membres se partagèrent par ordre alphabétique en 4 groupes formés de 3 personnes (2 Architectes et 1 Professeur de l'Université), — ces groupes se partagèrent selon l'ordre arithmétique, tous les projets.

Chaque groupe devait après un examen sérieux, présenter ses propositions sur l'élimination des projets ne répondant pas au programme.

Dans la séance du 23 Avril, les Rapporteurs de chaque groupe présentèrent les projets jugés insuffisants, en signalant les manques.

Les projets jugés inutiles pour un plus long examen furent éliminés en première ligne par application de l'art. VIII du règlement du Cercle des Architectes Polonais de Lwów servant de base au concours, savoir les projets:

No. 22, 28, 30 — à l'unanimité,

No. 4, 7, 25 et 32 (malgré la valeur artistique de ce dernier projet, révélant un réel talent chez l'auteur) par 11 voix contre 2,

No. 29 — par 12 voix contre 1, — total des projets éliminés 8.

Restèrent donc 24 projets, qui furent distribués entre les Membres du Jury pour une complète étude. Celui-ci par la voie du sort se partagea en 4 commissions de 3 à 4 membres chacune.

Du 23 Avril au 7 Mai, le Jury examina en détail les projets, principalement au point de vue de la situation par rapport aux environs, et l'église de l'Université, — la façon dont le plan résolvait la question des communications, de exigences d'administration, de lumière, d'aération, et l'esthétique architecturale dans son ensemble, tant à l'intérieur qu' à l'extérieur.

Dans la séance du 7 Mai, les Membres des divers groupes élus précédemment, donnèrent sur les 24 projets retenus à la suite de l'épreuve éliminatoire, leur avis motivé définitif, concluant à une seconde élimination pour ne retenir que ceux leur paraissant mériter le plus de concourir pour les prix. Après discussion, échange d'observations sur la valeur des projets, les Membres du Jury furent d'avis à l'unanimité d'écarter les projets portant les numéros d'ordre: 2, 3, 8, 9, 11, 13, 17, 19, 21, 23; les projets Nr. 5 et 26 par 13 voix contre 1, et le projet Nr. 1 par 12 voix contre 2.

On retint donc pour concourir aux récompenses, ceux inscrits sous les numéros: 6, 10, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 24, 27, 31.

On résolut ensuite de retenir sur ces 11 projets, par voix de scrutin, 5 pour les récompenses, et 2 pour être acquis.

Avant de procéder aux votes, on soumit encore en commun à un examen comparatif les projets retenus.

En outre, on décida que les projets portant les Nos 14, 15 et 16, oeuvres du même auteur, ainsi qu'il ressort de la devise commune, et de l'insertion sous une même enveloppe, seront considérés comme constituant une seule unité sous la devise „F“ et ne concourront en conséquence que pour un seul prix.

Le vote par bulletins sur les 7 projets proposés pour les prix ou pour être acquis donna les résultats suivants :

Projet No. 12	nombre de voix	14
„ „ 31	„ „ „	14
„ „ 10	„ „ „	13
„ „ 20	„ „ „	13
„ „ „F“	„ „ „	12
„ „ 6	„ „ „	10
„ „ 24	„ „ „	9
„ „ 18	„ „ „	7
„ „ 27	„ „ „	6

En conséquence furent retenus pour les prix les Nos 12, 31, 10, 20, „F“, 6, 24.

Les Nos 18 et 27 n'ayant pas réuni la majorité absolue tombèrent.

Le Jury considérant que, dans la série des 7 oeuvres choisies, aucune ne se présentait avec un caractère tellement marqué, qu'elle se désignât hors de pair, pour le premier prix, décida à l'unanimité de partager la prime affectée à ce premier prix, de manière à constituer trois seconds prix de 5.000 couronnes et deux troisièmes prix de 3.500.

Après cette décision on procéda au vote par bulletins pour le 2-e prix :

Le projet No. 12 . . . obtint 12 voix	Le projet No. 20 . . . obtint 4 voix
„ „ „ „F“ . . . „ 11 „	„ „ „ 31 . . . „ 3 „
„ „ „ 10 . . . „ 10 „	„ „ „ 24 . . . „ 2 „

Les seconds prix furent donc décernés ex aequo aux Nos 12, „F“ et 10.

Le vote pour le 3-me prix donne les résultats suivants :

Le projet No. 20 . . . obtint 10 voix	Le projet No. 6 . . . obtint 5 voix
„ „ „ 31 . . . „ 8 „	„ „ „ 24 . . . „ 5 „

Les 3-mes prix furent décernés ex aequo aux Nos 20 et 31 et les deux projets venant ensuite, portant les Nos 6 et 24 furent déclarés à l'unanimité comme acquis.

L'ouverture, des enveloppes, fit connaître les noms des auteurs dont les projets étaient couronnés, savoir :
Nr. 10 („Lew“) MM. Ludwik Wojtyczko et Kazimierz Wyczyński, Architectes à Kraków.
Nr. 12 („Diabolo svadente“) MM. Adolf Szyszko-Bohusz et Maksymilian Burstin, Architectes à Lwów.
„F“ („Quod felix faustum fortunatumque sit“) M. le Dr. Tadeusz Obmiński, Architecte à Lwów.
Nr. 20. („T. S. L.“) MM. Władysław Derdacki et Witold Minkiewicz, Architectes à Lwów.
Nr. 31. („Alma Mater“) M. Antoni Budkowski, Architecte à Kobierzyn.

Le Jury, en terminant ses travaux, se juge dans l'obligation de faire ressortir la haute valeur des projets envoyés. Le Ministère de l'Instruction Publique devient propriétaire d'oeuvres fort estimables, et il importe de persévérer dans une telle voie, pour doter l'Université d'un monument digne de son objet, et la Ville, d'une oeuvre architecturale en rapport avec le caractère de la Cité. Ce concours a permis à des architectes de premier ordre, de révéler leur talent. Le jury se permet d'exprimer à tous les concurrents ses sincères remerciements pour les preuves qu'ils ont données dans leur travail d'un réel attachement à leur pays.

Le Président du Jury:

Dr. Adolf Beck.

Les Membres du Jury:

Gustaw Bisanz.
Dr. Jan Bołoz-Antoniewicz.
Dr. Marcei Chlamtacz.
Stanisław Chołoniewski.
Juliusz Cybulski.
Władysław Ekielski.
Zygmunt Kędzierski.

Dr. Ignacy Łyskowski.
Grzegorz Peżański.
Dr. Leon Piniński.
Wincenty Rawski.
Gustaw Sachs.
Franciszek Skowron.
Dr. Ignacy Zakrzewski.

CRITIQUE DES PROJETS.

No. 1. „Próba“.

Emplacement indécis, par rapport à l'église. Place devant l'édifice trop exigü. Plan parfaitement compréhensible, quoique peu monumental, surtout le vestibule et l'escalier. Façade inégalement traitée; dans la partie centrale l'avancement de la construction domine trop. Les parties latérales sont d'un style différent.

No. 2. „Triangle colorié“.

La retraite bien accentuée de l'édifice, réalise l'indépendance de la nouvelle construction. On a su éviter l'opposition avec le style de l'église, tout en assurant à celui de l'université sa complète originalité, toutefois le retrait exagéré de l'édifice arrive à cette erreur, qu'on n'aperçoit bien l'édifice que de la rampe, au grand désavantage de l'harmonie. À l'intérieur, comme à l'extérieur, le genre ne répond pas au ton grave d'un tel édifice.

No. 3. „Lutnia“.

Projet presque identique au Nr. 2 comme situation, plan, façade.

No. 4. „Podwórze — Ogród“.

Bâtiments trop étendus, emplacement indécis. Place devant l'Université trop exigü. En plan, cage d'escalier principal insuffisante, en tout cas trop mesquine, de même le vestibule. Salles trop éparées. Façade insignifiante.

No. 5. „A. D. 1661“.

Plan devant l'université d'une forme peu en rapport. En plan certains points inadmissibles: escaliers ne répondant pas à la majesté de l'édifice; salle des cérémonies détruisant les communications. La façade principale ne manque pas d'un certain charme, mais trop réduite, celle latérale, d'un aspect trop utilitaire.

No. 6. „3 — 1913“.

Accès par la rue St. Nicolas impraticable: pentes excessives. Plan trop étendu. Une entrée spéciale par l'Institut de Chimie, multiplie inutilement les communications. Le plan, dans son étendue, présente en plusieurs points d'heureuses dispositions. Quoique bien partagée, surtout dans la partie latérale, la façade manque de cette gravité caractéristique des édifices destinés à l'instruction.

No. 7. „X — Y“.

Disposition dissymétrique fâcheuse. La partie de l'édifice en avancement ne donne aucune impression que la construction sera en équilibre avec l'église. Indécision dans l'axe. Façade absolument étrangère au caractère de la Ville, prétencieuse, avec ses tours inutiles.

No. 8. „Nowa siedziba“.

Place devant l'Université, trop petite. Le plan projeté en ligne courbe conduit à une forme peu heureuse, peu pratique. La répétition dans la façade des motifs de l'église rend l'édifice monotone.

No. 9. „Dla nauki“.

Disposition pas mauvaise, mais néanmoins trop indécise. Le plan révèle un manque de sentiment du caractère monumental d'une Université. L'abaissement de la construction presque au niveau du trottoir de la rue St. Nicolas est défavorable, produit l'impression d'un effondrement. La répartition de 4 ou 5 plans différents entre 3 étages est défavorable. Salle du collegium maximum trop basse.

- No. 10. „Lew“.
Les ailes à un étage avec colonnades sur la façade principale, réservent à l'église son caractère propre. Cour monumentale d'une heureuse conception. De la rue St. Nicolas, l'aspect extérieur, est original, imposant.
- No. 11. „Tibi Patria“.
Construction trop rapprochée du mur de soutènement. En plan, quelques dispositions heureuses. La façade latérale manque de calme, la principale est imposante, mais en désaccord complet avec l'église.
- No. 12. „Diabolo svadente“.
Construction projetée presque dans l'alignement des bâtiments actuels, néanmoins accès des voitures admissible par l'entrée de la rue Długosz. Plan horizontal, dans ses organes, résolvant bien la question. Façade au caractère moderne, de bon effet.
- No. 13. „Cercle tricolore“.
L'auteur ne résoud pas la question de la place devant l'édifice. En plan, le motif de hall transversal en place de vestibule est curieux, mais les escaliers sont trop mesquins. La salle des cérémonies dans sa construction est en équilibre défectueux. La façade principale s'efforce de conserver le caractère de l'édifice actuel, avec plus de valeur.
- No. 14, 15, 16. „Quod felix faustum fortunatumque sit“.
3 projets du même auteur, traités différemment. Plans excellents, répondant parfaitement aux conditions du programme. Façades pleines de caractère, ensemble satisfaisant.
- No. 17. „Aka“.
Plan ne répondant à rien. Manque d'axe. Sujet de la rue Długosz manqué. Façades ne supportant pas la critique.
- No. 18. „Wiedza i wiara“.
Conception dissymétrique ne répondant pas au caractère principal de l'église. En plan, l'idée d'une entrée par côté est risquée, donne à la façade principale un caractère faux. De même pour la façade de la rue Długosz avec ses colonnades au droit des dispositifs secondaires. Rien ne justifie la conception des deux tours.
- No. 19. „Polskiej nauce“.
Plan tourmenté, dispersé, exagéré, surtout dans la disposition des escaliers. Entrée de la salle des cérémonies insuffisante. Façade trop primitive.
- No. 20. „Timbre T. S. L.“
Ce projet se distingue par la sobriété des formes que l'auteur a subordonnée à la valeur artistique de l'église, tout en poussant la chose trop loin. Escalier du hall central d'aspect monumental, comme pour la pièce capitale. Toutefois, on n'a pas évité quelques erreurs dans le détail de distribution de certaines parties de l'édifice.
- No. 21. „Adri“.
La situation peu naturelle de l'édifice, entraîne pour la place devant l'Université une forme peu élégante. Plan manquant de clarté, escaliers principaux mal conçus. Façade prétentieuse, sans beauté.
- No. 22. „Alma mater“.
Projet absolument insuffisant.
- No. 23. „Excelsior“.
L'emplacement de l'édifice ne correspond pas à son accès. Les plans ne manquent pas de mérite, malgré le „lapidarium“ absolument inutile et d'une couverture inexécutable. Les façades dans leur tentative de style ne répondent pas à l'objet.
- No. 24. „Inicyały króla Jana Kazimierza“.
En plan, bon projet, tenant compte de tous les besoins d'une Université, mais la façade principale répond trop peu au caractère universitaire; bonne façade latérale.
- No. 25. „Szkic“.
Dissymétrie prétentieuse, projet désordonné dans le plan. Façade exagérée.
- No. 26. „Pająk“.
Édifice convulsé, intérieur tourmenté, inexécutable, surtout le vestibule et la grande salle. Malgré son mérite, façade exagérée, d'un fantastique exubérant.
- No. 27. „Skala“.
Façade, surtout celle latérale, d'une conception intéressante, révélant un réel talent artistique, mais les plans insuffisamment étudiés.

No. 28. „Krak“.

Reproduction en proportions réduites, du plan et de la façade de l'Université de Vienne. Projet sans originalité.

No. 29. „Znicz“.

Place ovale devant l'église, prétentieuse, la partie à demi construite, n'est pas heureuse. Escaliers principaux, entrée de la grande salle, d'une architecture fausse, communications en courbe, façade d'un caractère minuscule.

No. 30. „Sąsiedzka zgoda“.

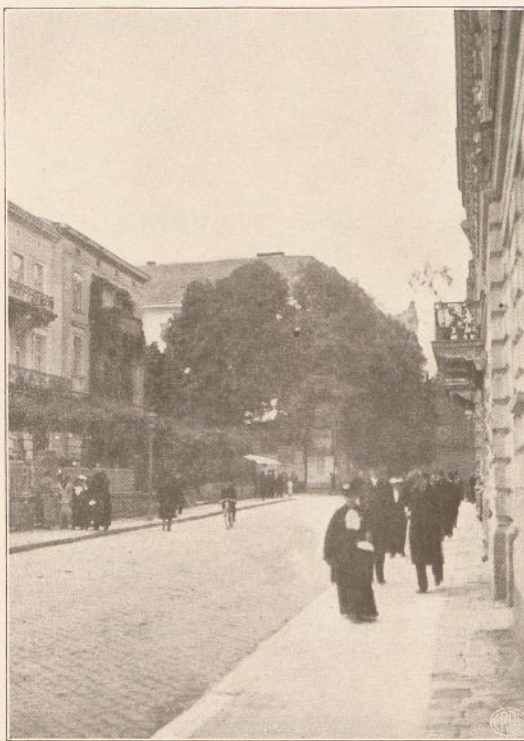
Projet montrant un effort impuissant pour s'adapter au style de l'église. Plans insuffisamment muris.

No. 31. „Alma mater“.

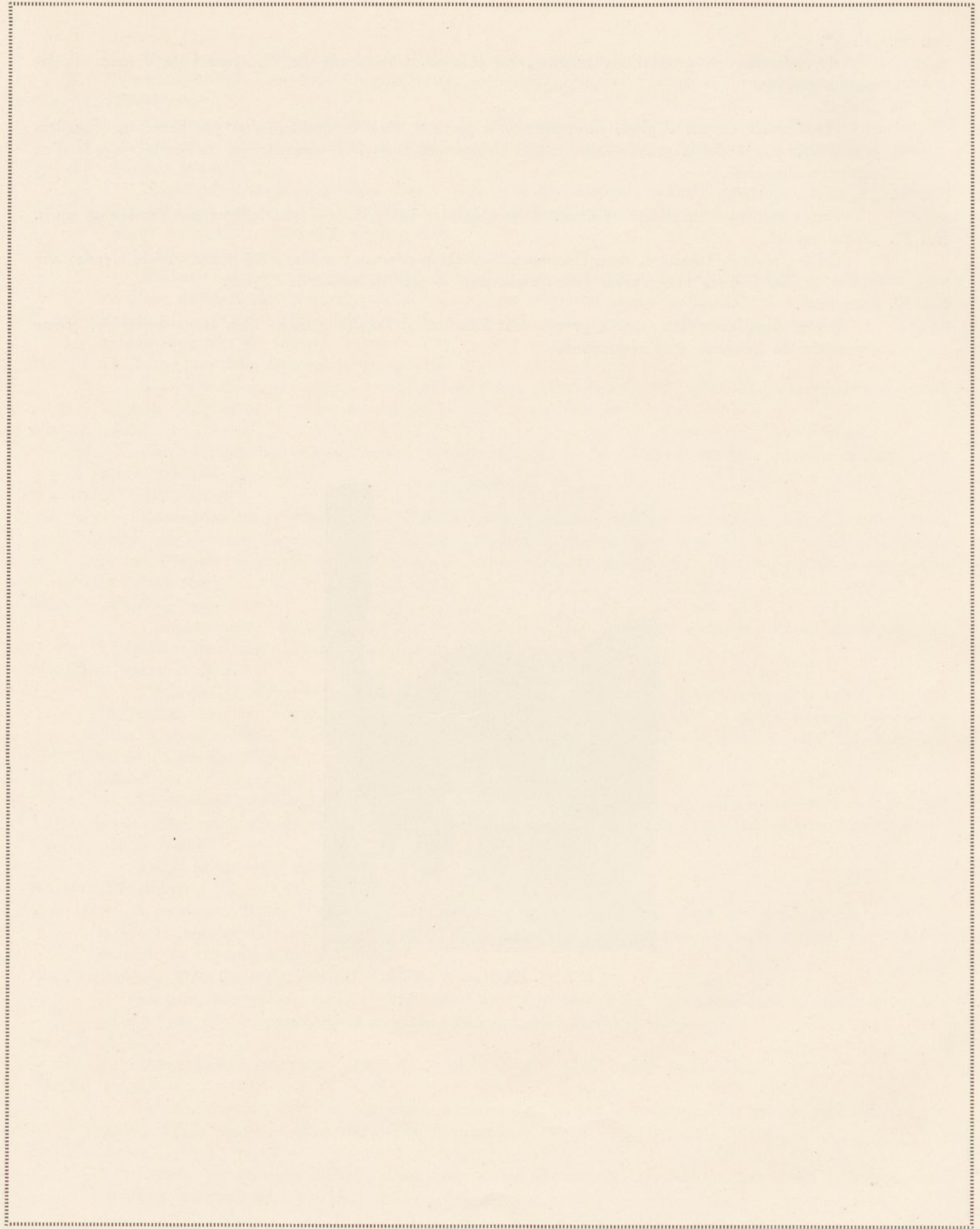
Édifice plein de caractère, dans l'heureuse disposition des masses. Plans de bonne venue, façades aux formes un peu sèches, mais n'ayant rien de choquant à côté de celles de l'église.

No. 32. „Brevitas“.

Projet dans lequel les espaces prévus sont insuffisants. Façade quoique d'un faible caractère, pleine cependant de fraîcheur et d'imagination.

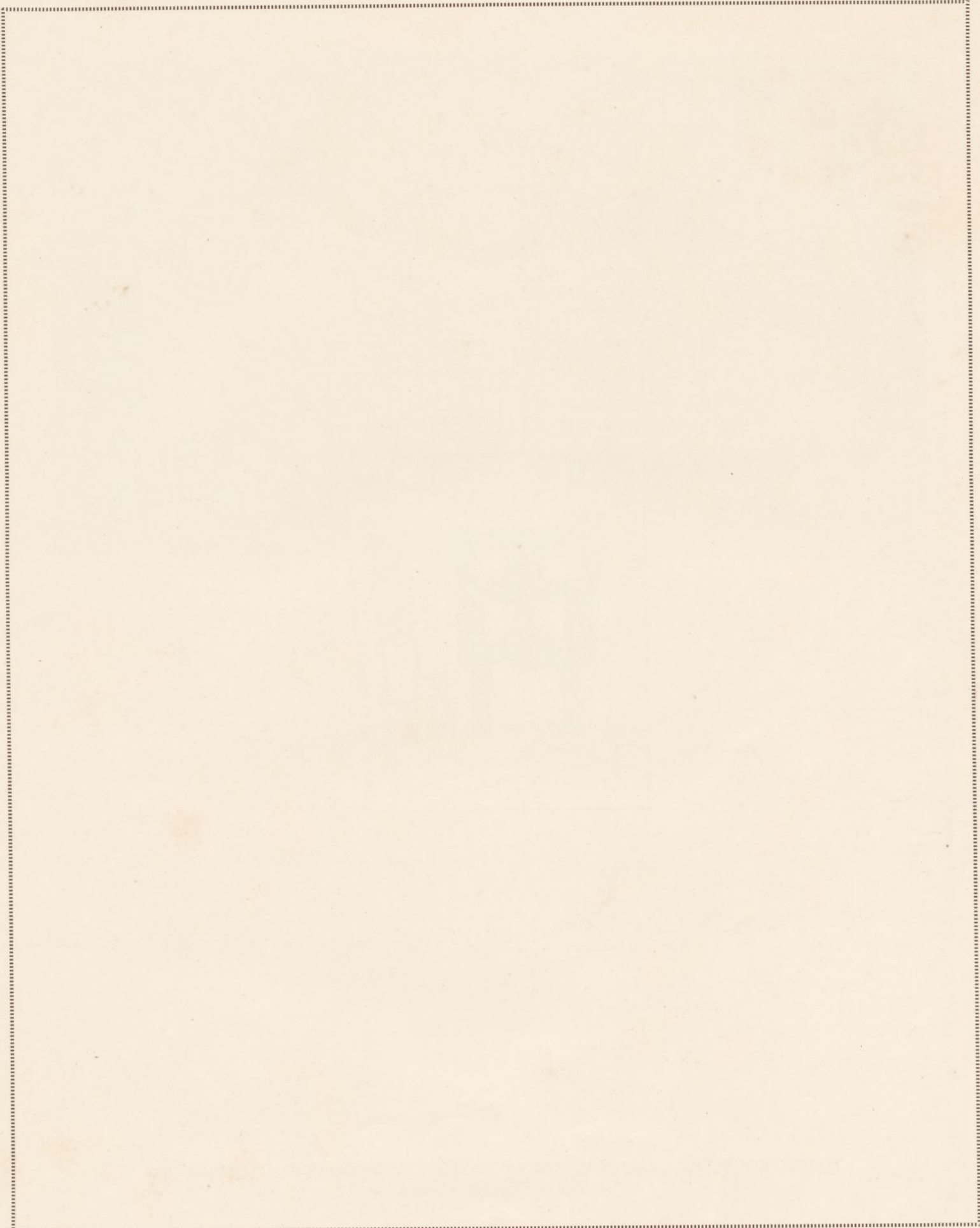
RUE ST. NICOLAS À LWÓW.

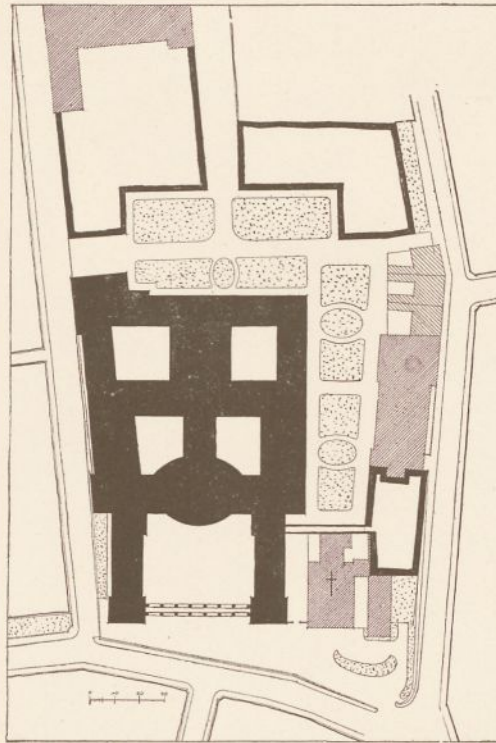
TABLICE — PLANCHES.

Autorowie Auteurs des projets	Siedziba Residence	Nr. pracy Nr.	Godło Devisé ou marque	Str. Page
Ludwik Wojtyczko & Kazimierz Wyczyński	Kraków	10	„Lew“. II równorzędna nagr. (2-e prix ex aequo).	2—7
Adolf Szyszko-Bohusz & Maksymilian Burstin	Lwów	12	„Diabolo svadente“. II równ. nagroda (2-e prix ex aequo).	8—15
Tadeusz Obmiński	Lwów	14	F1. „Quod felix faustum for-	16—20
		15	F2. tunatumque sit“. II równ.	21—24
		16	F3. nagr. (2-e prix ex aequo).	25—27
Władysław Derdacki & Witold Minkiewicz	Lwów	20	„T. S. L.“. III równ. nagr. (3-e prix ex aequo).	28—37
Antoni Budkowski	Kobierzyn	31	„Alma mater“. III równ. nagr. (3-e prix ex aequo).	38—43
Władysław Sadłowski	Lwów	24	„Inicjały króla Jana Kazimierza“ Projekt zakupiony (acheté).	44—49
Benon Rech	Jarosław	6	„3 — 1913“. Projekt zakupiony (acheté).	50—52
		2	„Barwny trójkąt“ „Triangle colorié“	53—54
Tadeusz & Karol Stryjeńscy	Kraków	3	„Lutnia“.	55—56
		5	„A. D. 1661“.	57—59
Zygmunt Harland & Tadeusz Zieliński	Kobierzyn	5		
Sławomir Odrzywolski	Kraków	7	„X—Y“.	60—64
Tadeusz Nowakowski & Jerzy Struszkiewicz	Kraków	11	„Tibi Patria“.	65—67
Jan Choynowski & Rudolf Macura	Lwów	13	„Trójbarwne koło“ „Cercle tricolore“.	68—70
Ignacy Kędzierski	Lwów	18	„Wiedza i wiara“.	71—76
Adam Opolski & Jan Protschke	Lwów	19	„Polskiej nauce“.	77—80
Józef Piątkowski	Lwów	26	„Pająk“.	81—83
Adam Ballenstedt & Sławomir Odrzywolski	Mannheim Kraków	27	„Skala“.	84—92
Witold Małkowski & Władysław Włodarczyk	Kraków	29	„Znicz“.	93—95
Franciszek Mączyński	Kraków	32	„Brevitas“.	96—98

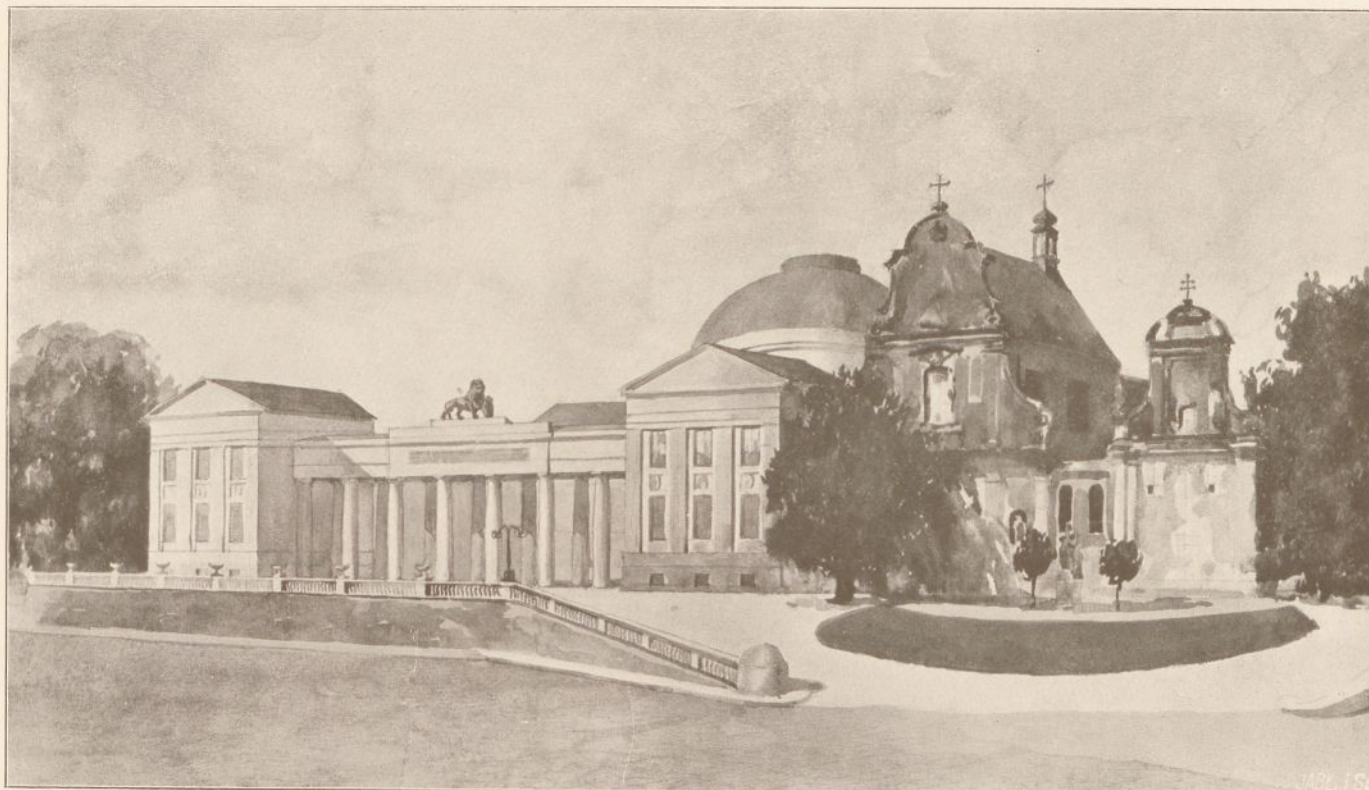
Year	Jan	Feb	Mar	Apr	May	June	July	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec	Total
1871													
1872													
1873													
1874													
1875													
1876													
1877													
1878													
1879													
1880													
1881													
1882													
1883													
1884													
1885													
1886													
1887													
1888													
1889													
1890													
1891													
1892													
1893													
1894													
1895													
1896													
1897													
1898													
1899													
1900													

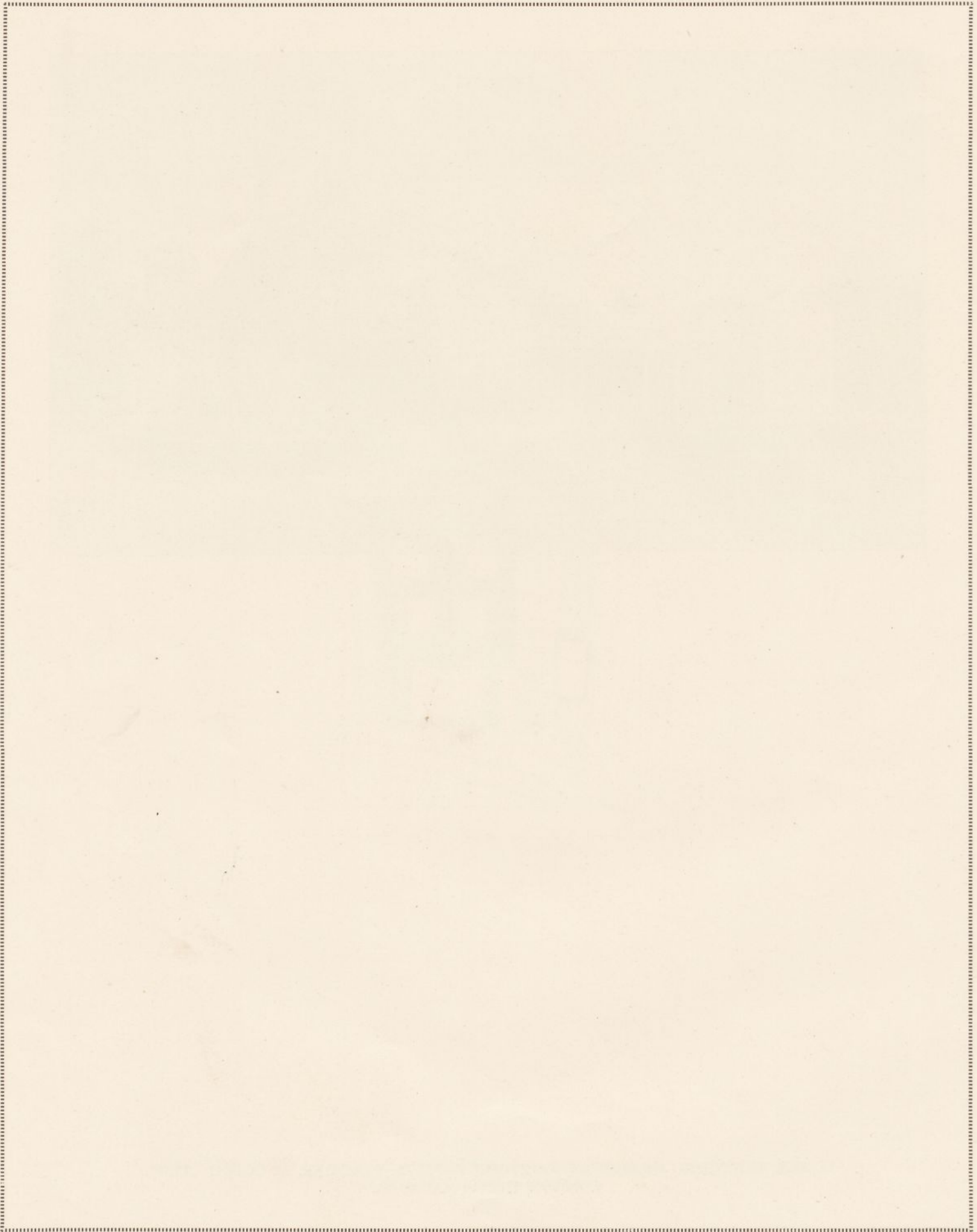
SYTUACJA.

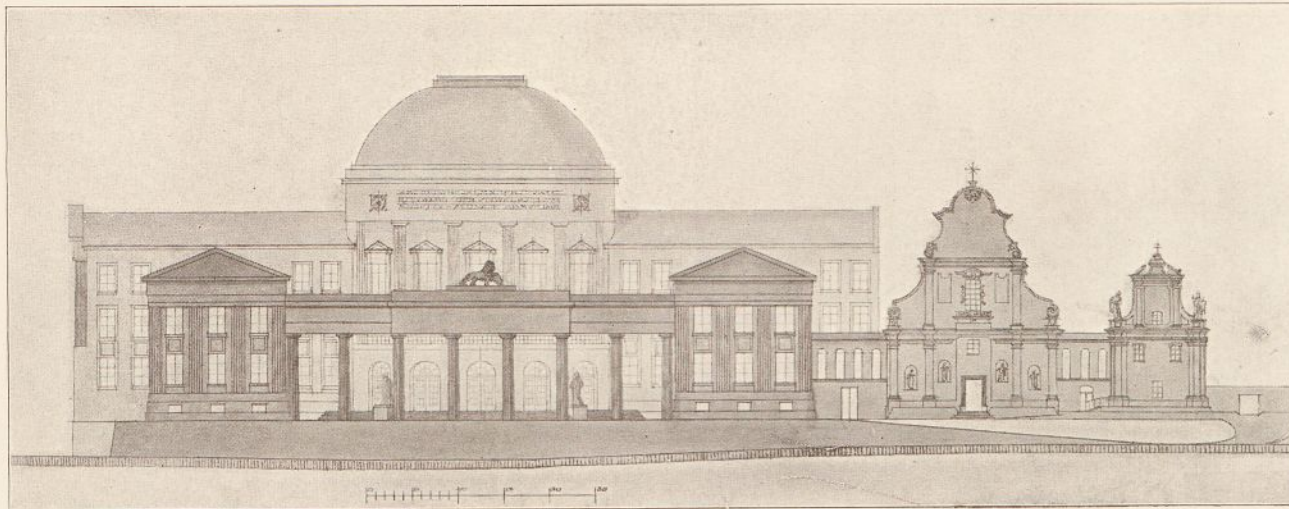

LUDWIK WOJTYCZKO I KAZIMIERZ WYCYŃSKI, KRAKÓW. PRACA NR. 10. GODŁO: „LEW“.
II. RÓWNORZĘDNA NAGRODA.

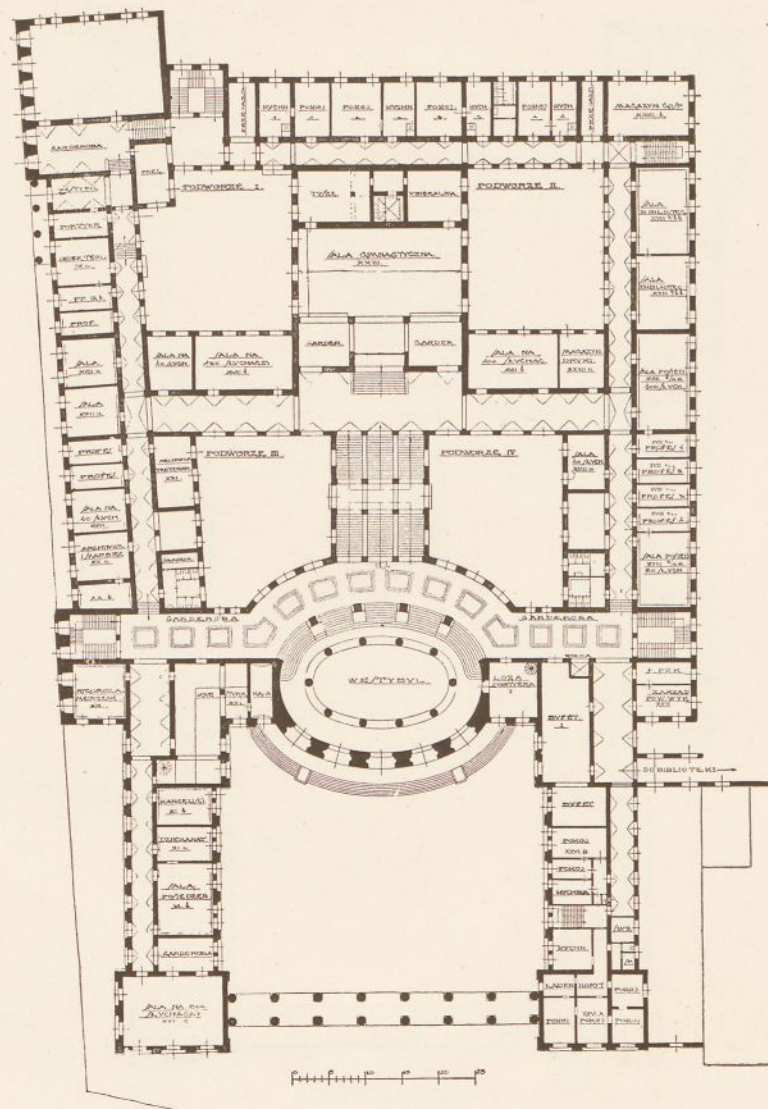

LUDWIK WOJTYCZKO I KAZIMIERZ WYCZYŃSKI, KRAKÓW. PRACA NR. 10. GODŁO: „LEW”.
II. RÓWNORZĘDNA NAGRODA.

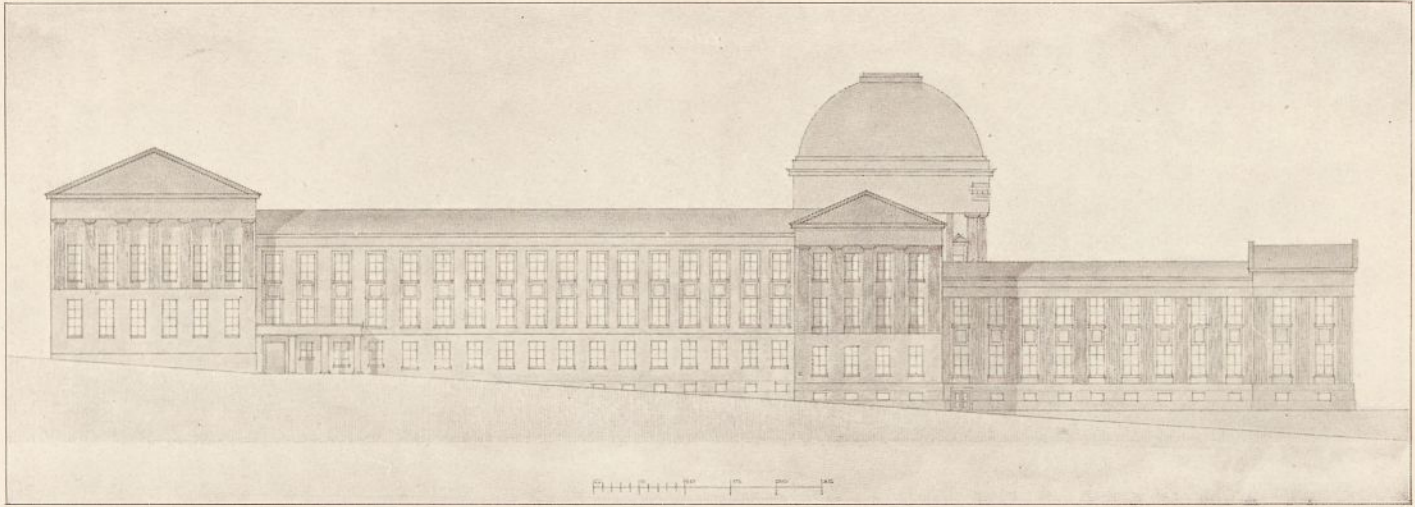

FASADA GŁÓWNA.

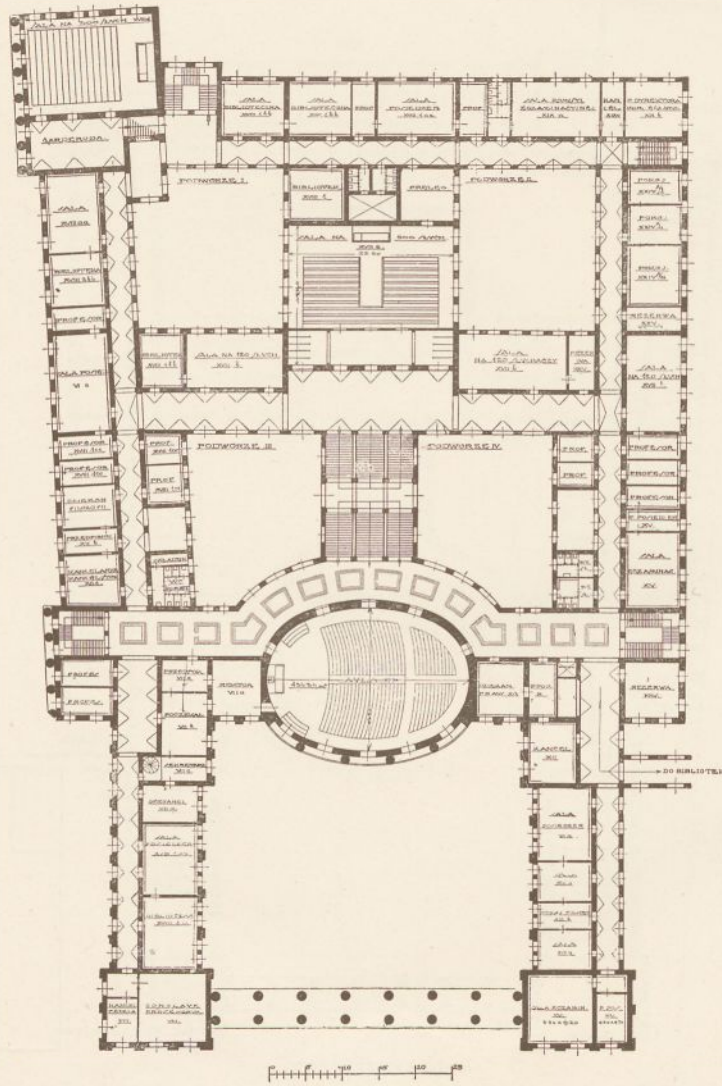

PARTER.

LUDWIK WOJTYCZKO I KAZIMIERZ WYCZYŃSKI, KRAKÓW. PRACA NR. 10. GODŁO: „LEW”. II. RÓWNOZRĘDNA NAGRODA.

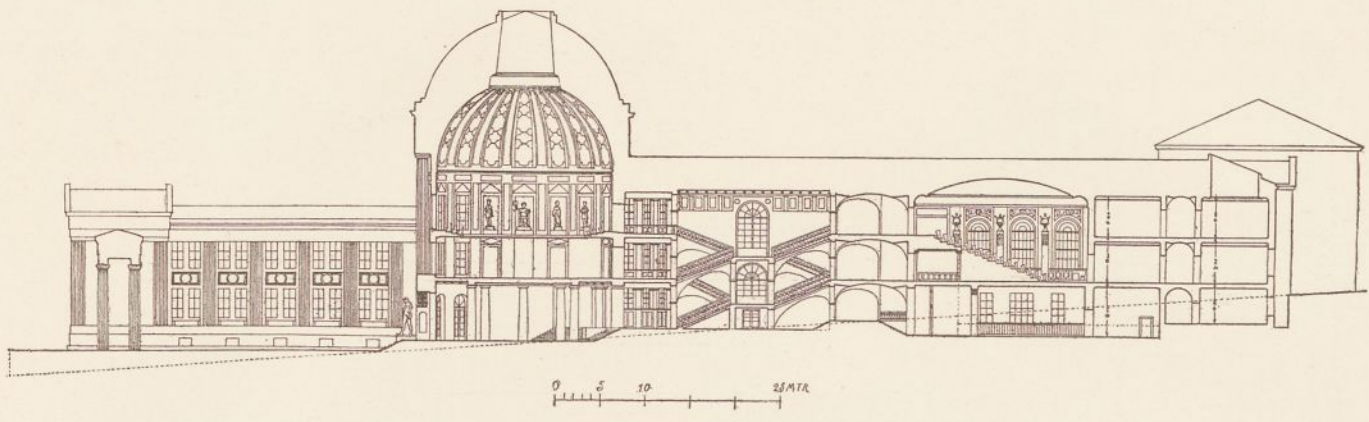

FASADA BOCZNA.

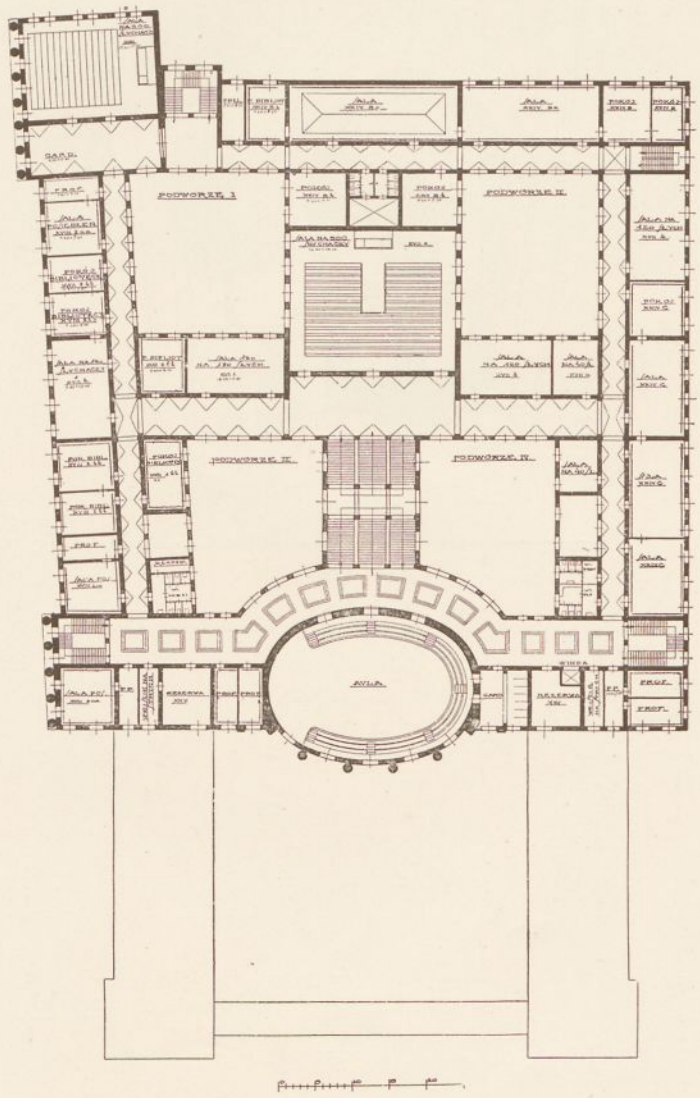

I. PIĘTRO.

LUDWIK WOJTYCZKO I KAZIMIERZ WYCZYŃSKI, KRAKÓW. PRACA NR. 10. GODŁO: „LEW“. II. RÓWNORZĘDNA NAGRODA.

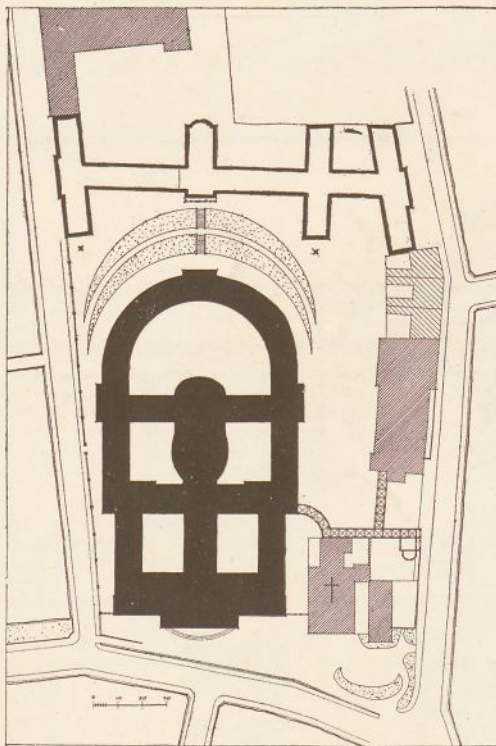
PRZEKRÓJ.

II. PIĘTRO.

LUDWIK WOJTYCZKO I KAZIMIERZ WYCZYŃSKI, KRAKÓW. PRACA NR. 10. GODŁO: „LEW”. II. RÓWNOZĘDNA NAGRODA.

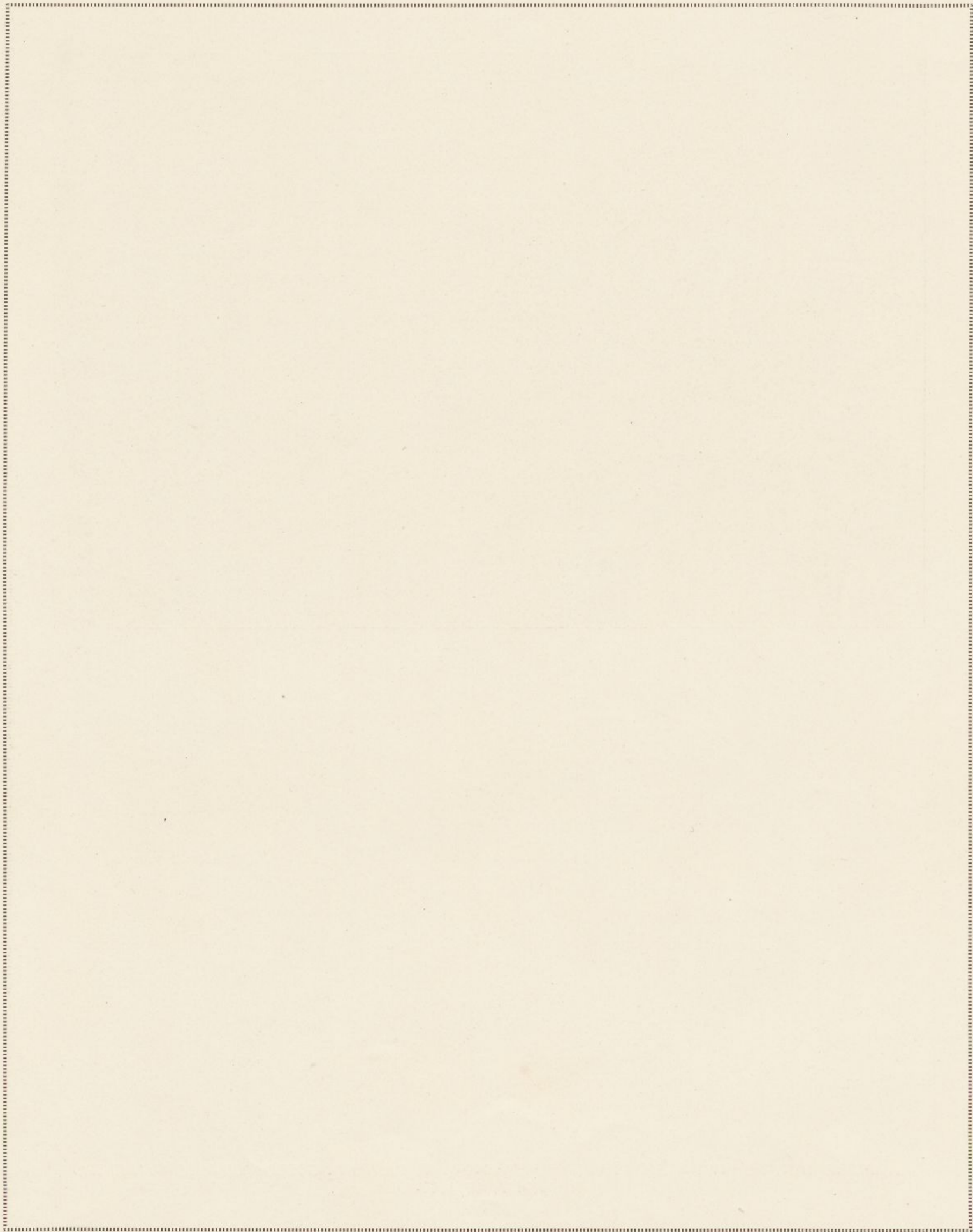
SYTUACJA.

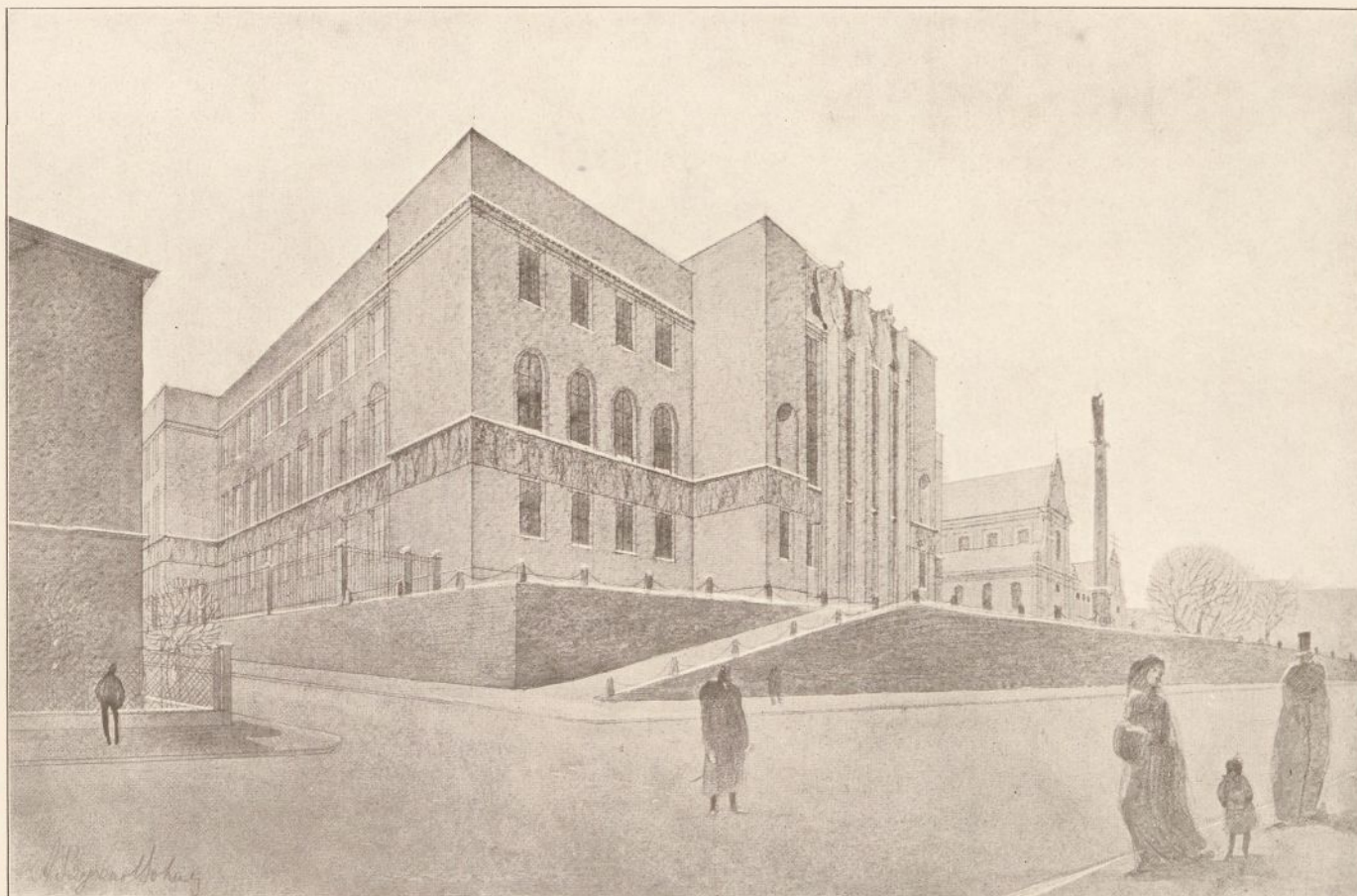

ADOLF SZYSZKO-BOHUSZ I MAKSYMILIAN BURSTIN, LWÓW. PRACA NR. 12. GODŁO: „DIABOLO SVADENTE“.
II. RÓWNORZĘDNA NAGRODA.

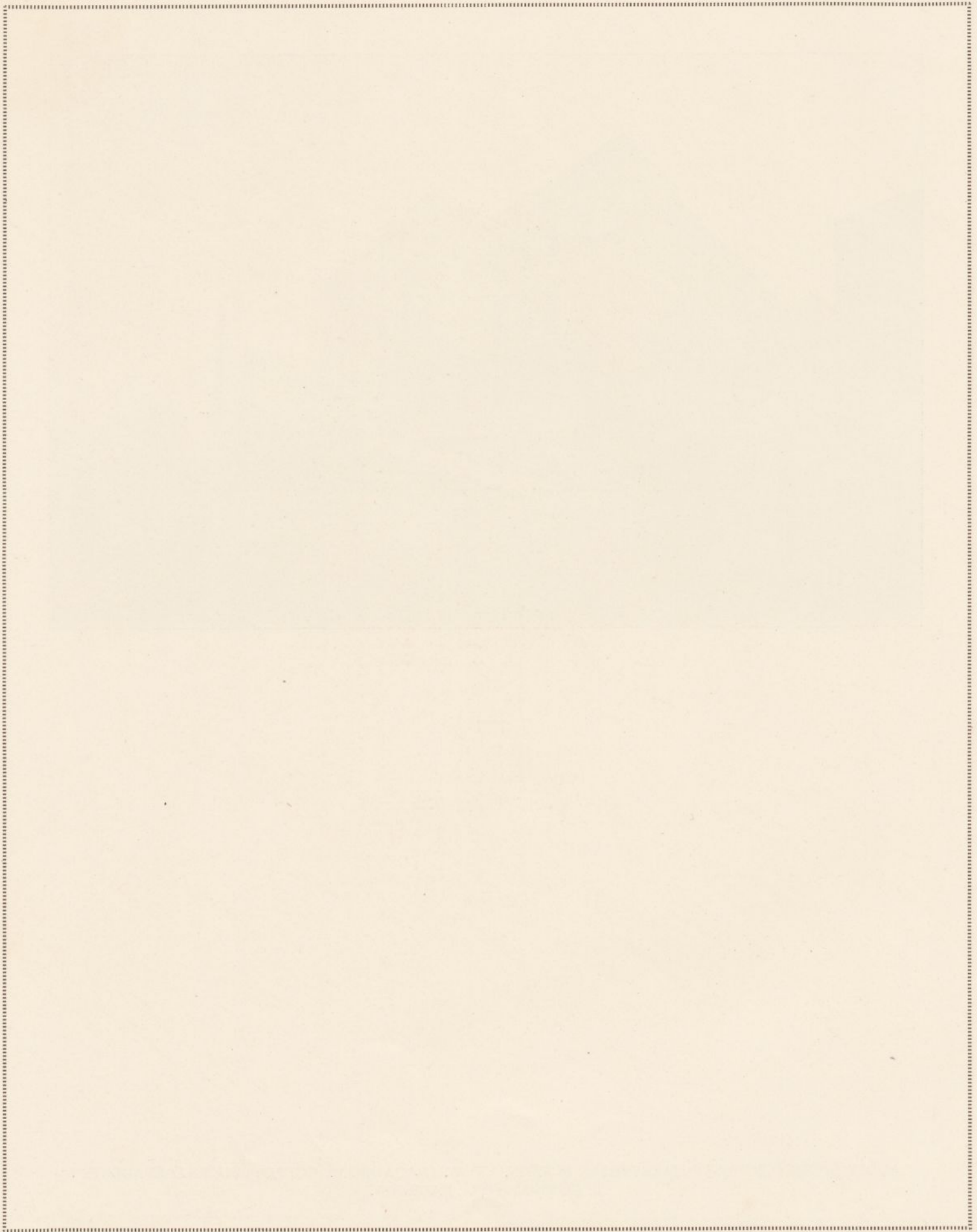

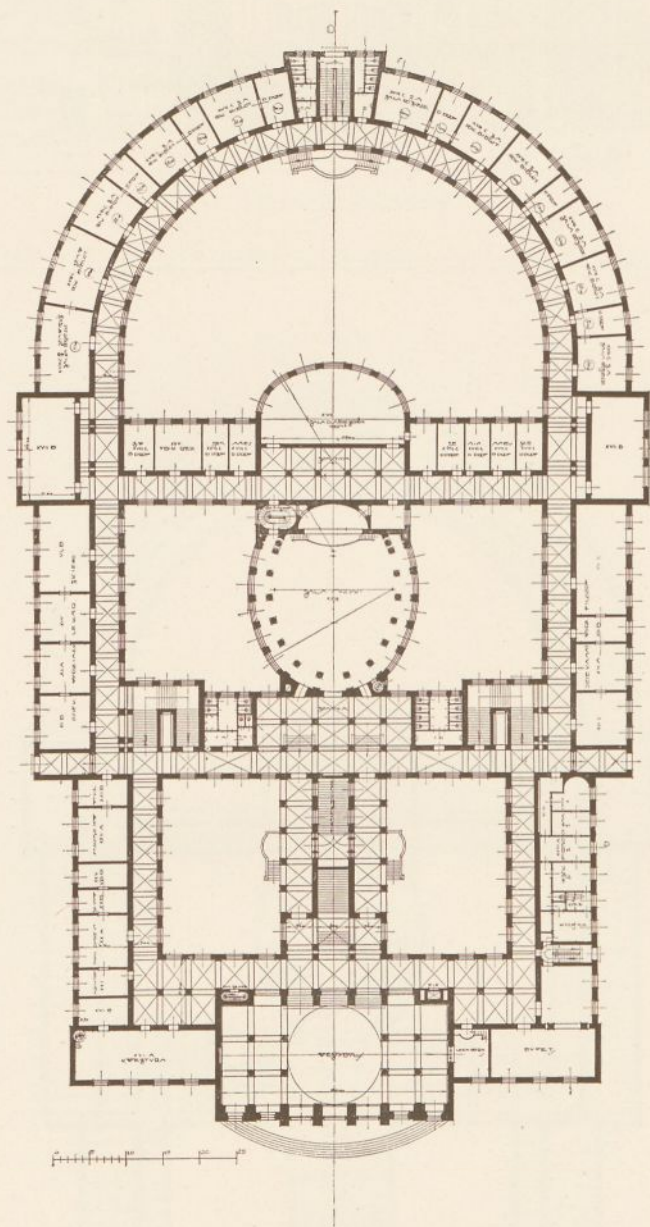
ADOLF SZYSKO-BOHUSZ I MAKSYMILIAN BURSTIN, LWÓW. PRACA NR. 12. GODŁO: „DIABOLO SVADENTE“.
II. RÓWNORZĘDNA NAGRODA.

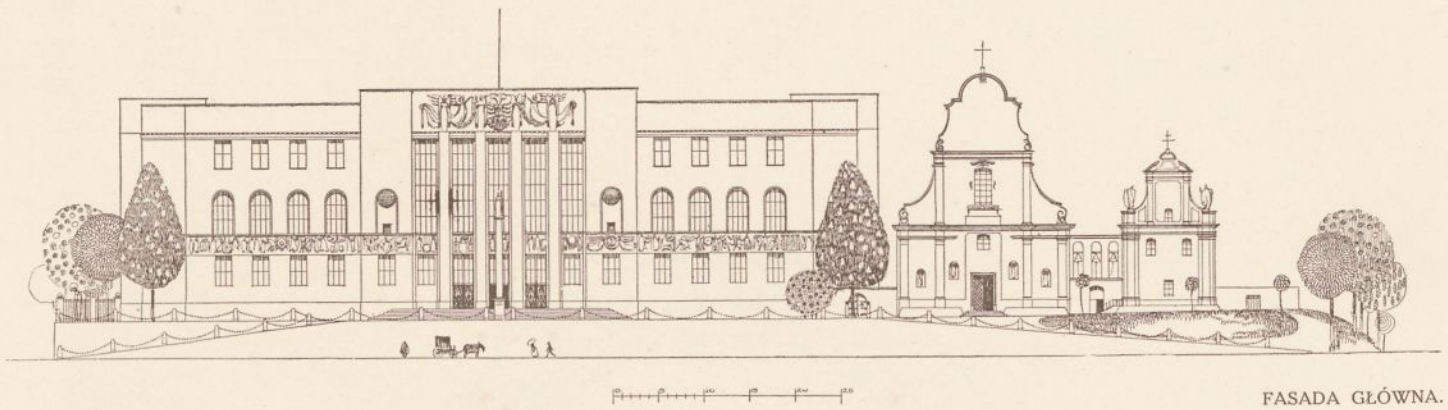
ADOLF SZYSZKO-BOHUSZ I MAKSYMILIAN BURSTIN, LWÓW. PRACA NR. 12. GODŁO: „DIABOLO SVADENTE“.
II. RÓWNORZĘDNA NAGRODA.

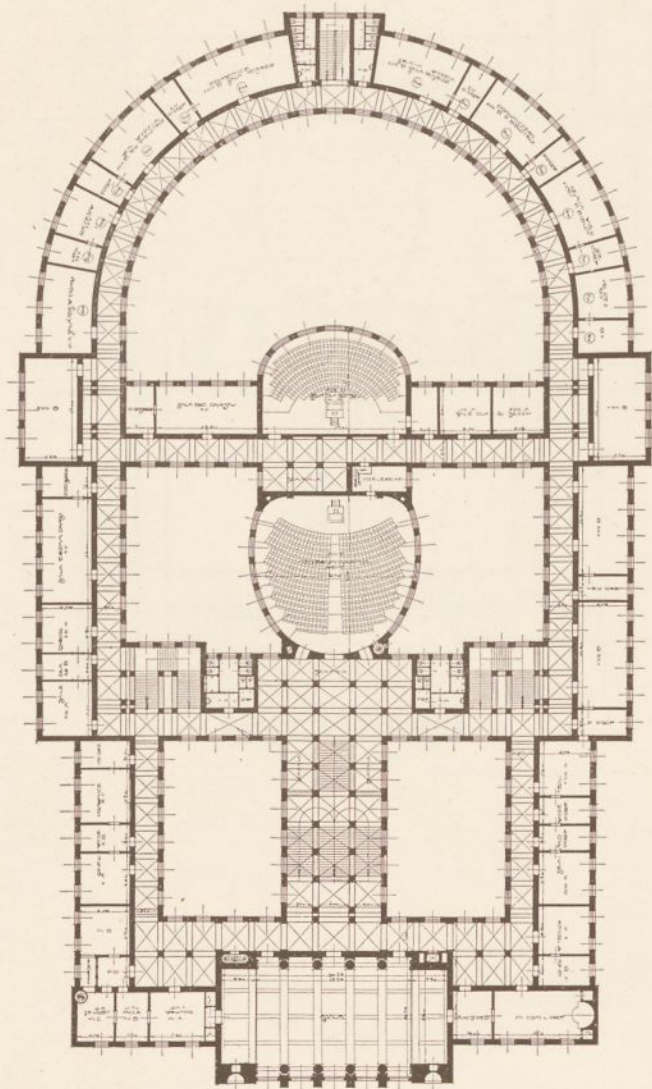

PARTER.

ADOLF SZYSZKO-BOHUSZ I MAKSYMILIAN BURSTIN, LWÓW. PRACA NR. 12. GODŁO: „DIABOLO SVADENTE“.
II. RÓWNORZĘDNA NAGRODA.

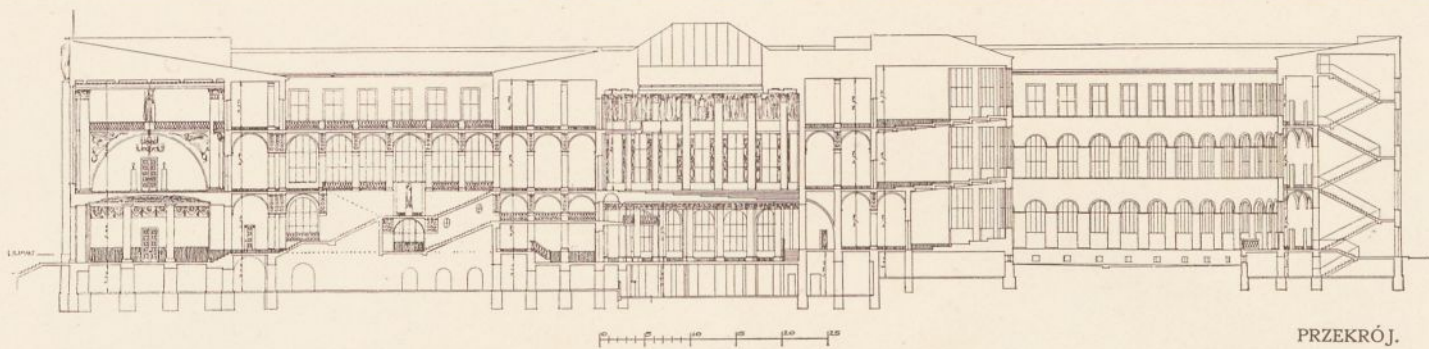

FASADA GŁÓWNA.

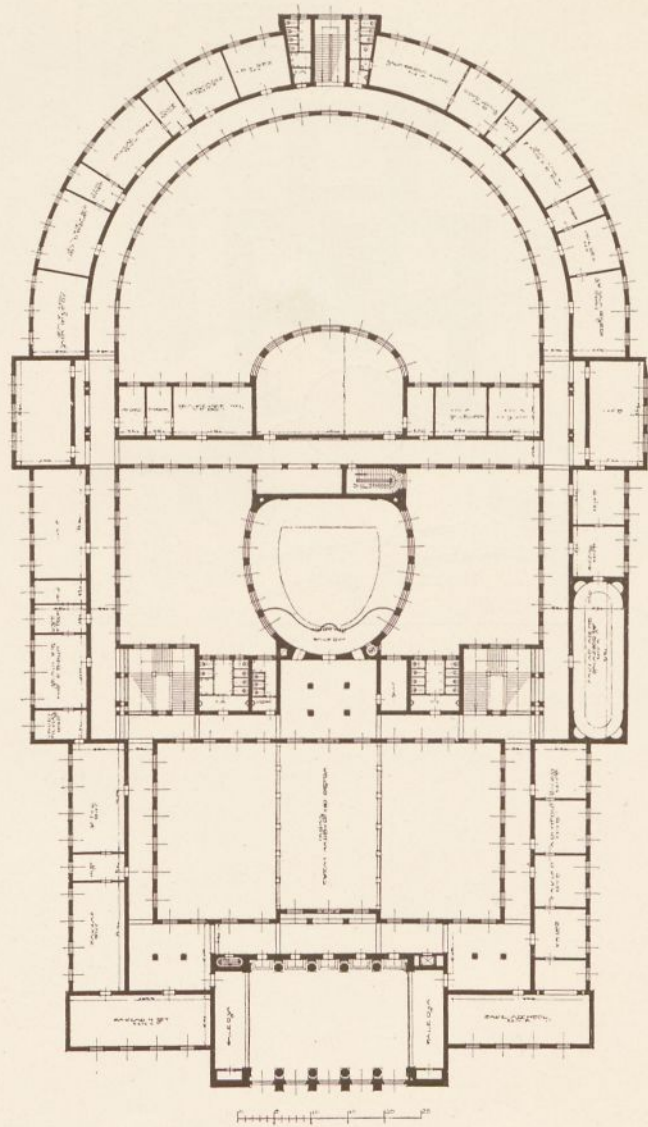

I. PIĘTRO.

ADOLF SZYSZKO-BOHUSZ I MAKSYMILIAN BURSTIN, LWÓW. PRACA NR. 12. GODŁO: „DIABOŁO SVADENTE“. II. RÓWNOZRĘDNA NAGRODA.

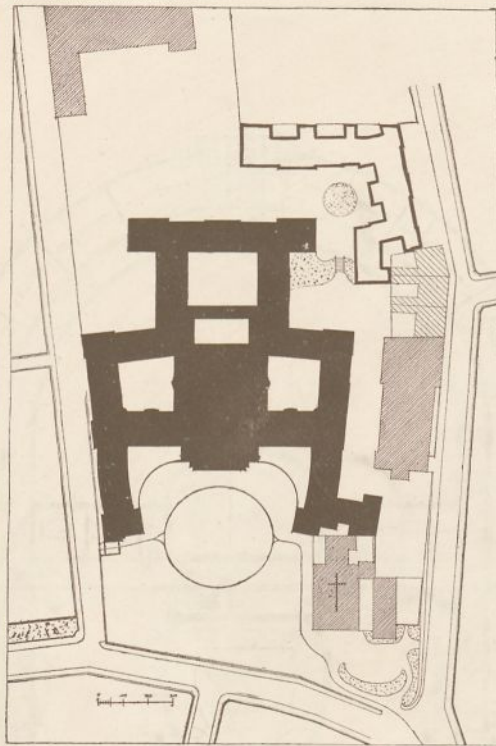
PRZEKRÓJ.

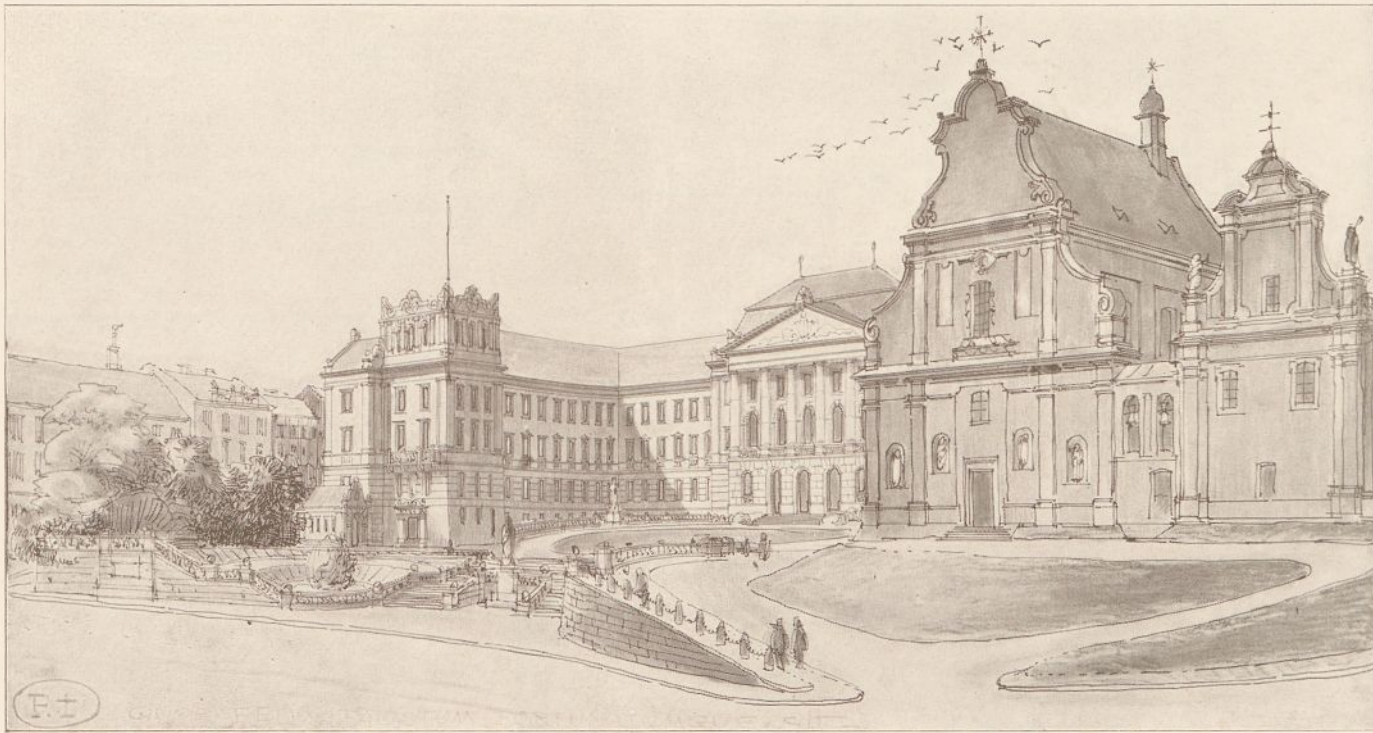
II. PIĘTRO.

ADOLF SZYSZKO-BOHUSZ I MAKSYMILIAN BURSTIN, LWÓW. PRACA NR. 12. GODŁO: „DIABOŁO SVADENTE“. II. RÓWNORZĘDNA NAGRODA.

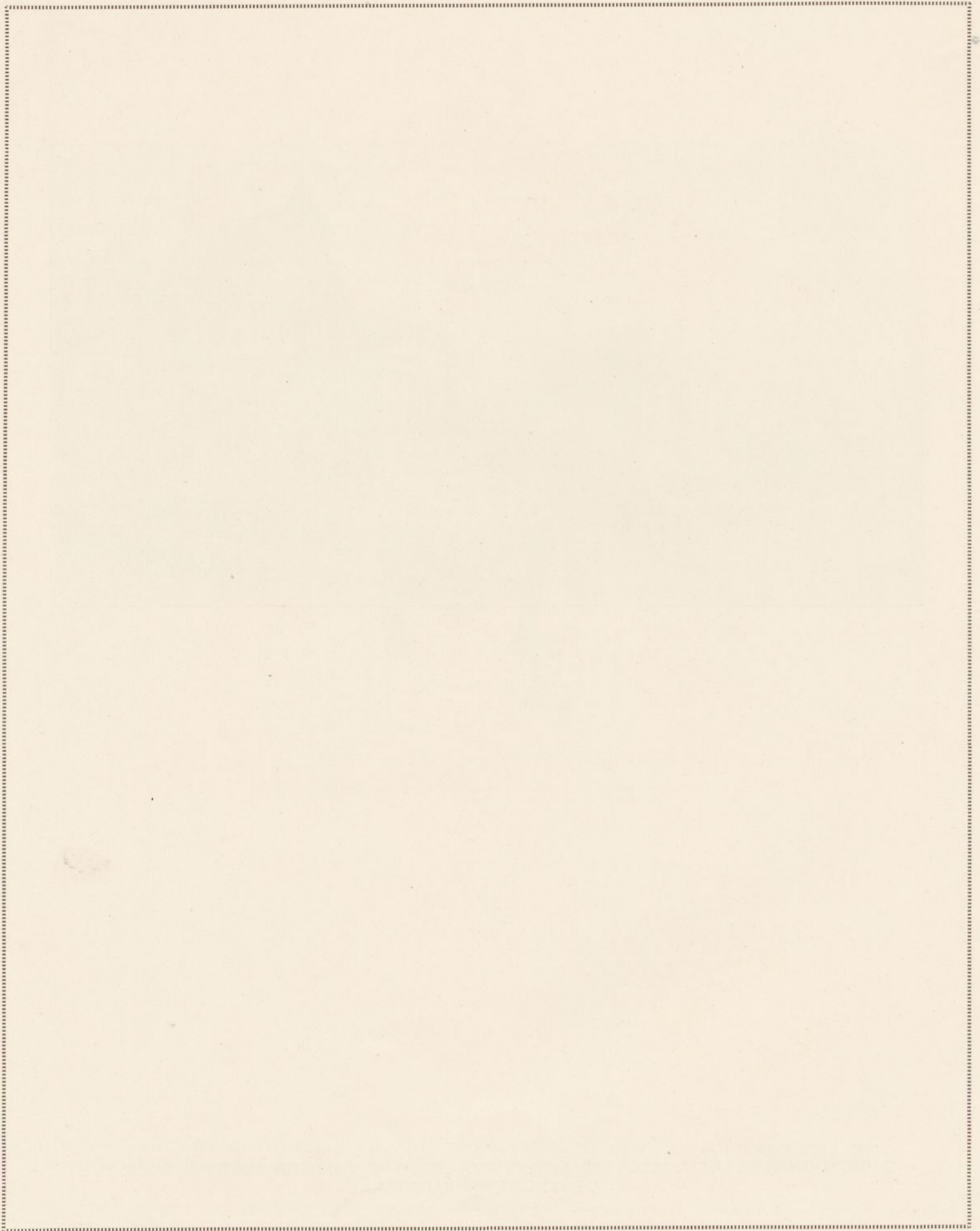
SYTUACJA.

TADEUSZ OBMIŃSKI, LWÓW. PRACA NR. 14 (F.). GODŁO: „QUOD FELIX FAUSTUM FORTUNATUMQUE SIT“.
II. RÓWNORZĘDNA NAGRODA.

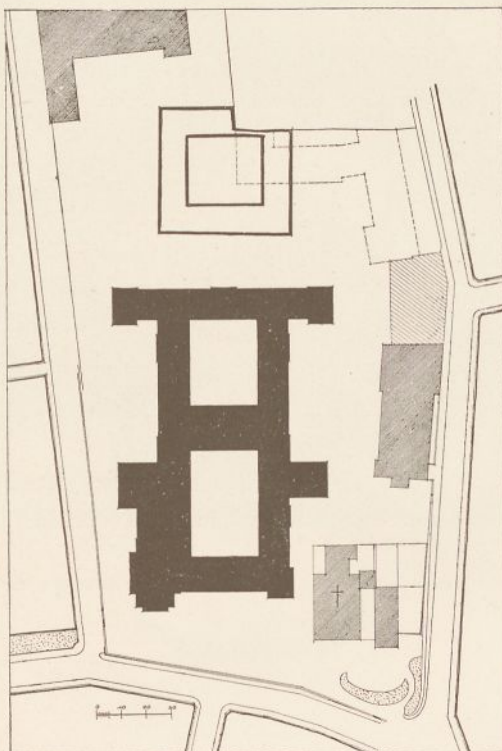
TADEUSZ OBMIŃSKI, LWÓW. PRACA NR. 14 (F.). GODŁO: „QUOD FELIX FAUSTUM FORTUNATUMQUE SIT“.
II. RÓWNORZĘDNA NAGRODA.

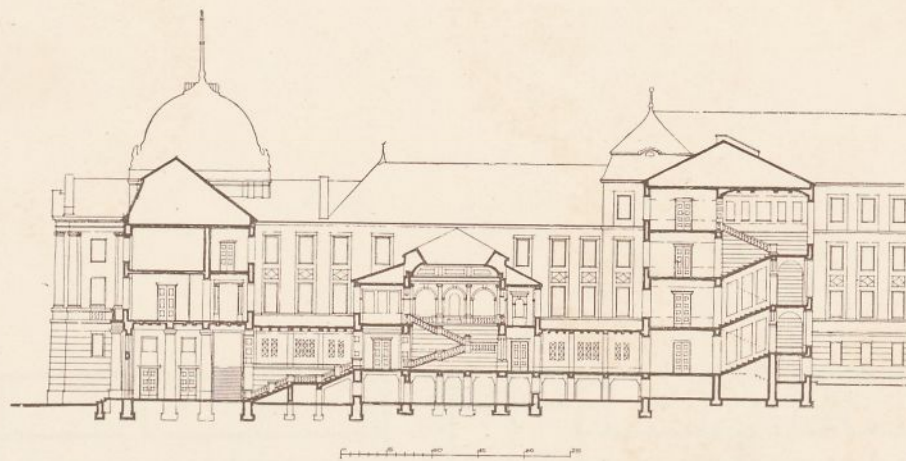

TADEUSZ OBMIŃSKI, LWÓW. PRACA NR. 15 (F₂). GODŁO: „QUOD FELIX FAUSTUM FORTUNATUMQUE SIT”.
II. RÓWNORZĘDNA NAGRODA.

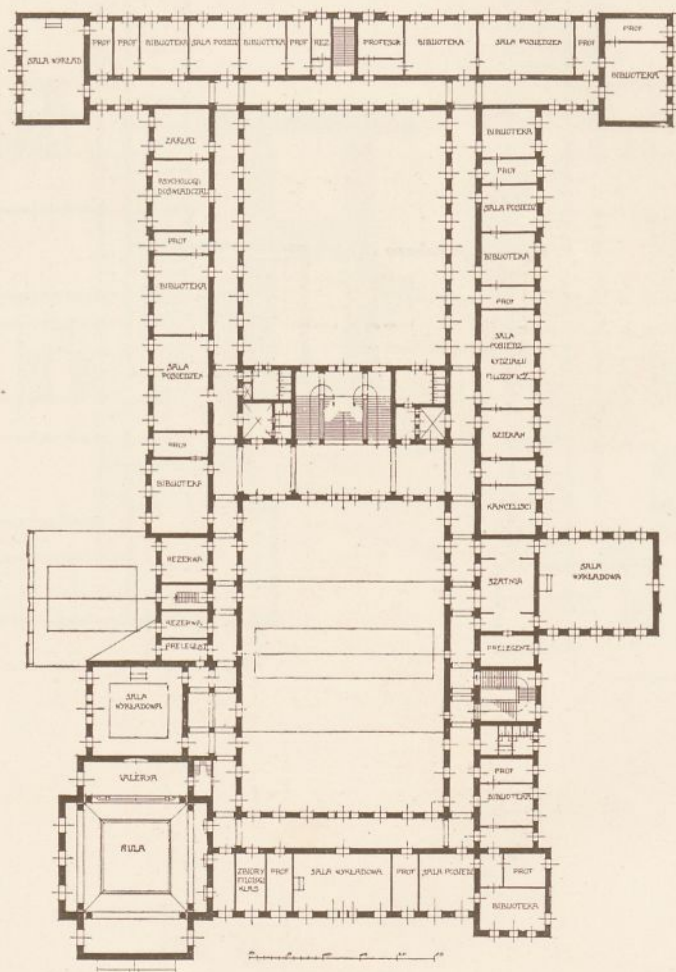
SYTUACJA.

TADEUSZ OBMIŃSKI, LWÓW. PRACA NR. 15 (F₂). GODŁO: „QUOD FELIX FAUSTUM FORTUNATUMQUE SIT”.
II. RÓWNORZĘDNA NAGRODA.

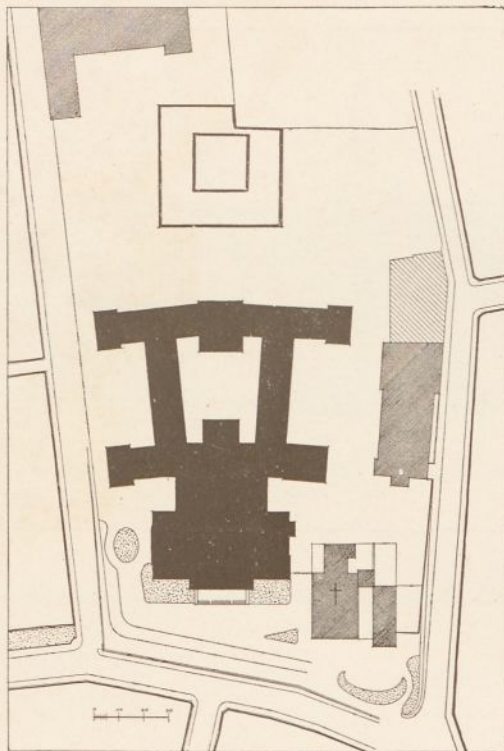

PRZEKRÓJ.

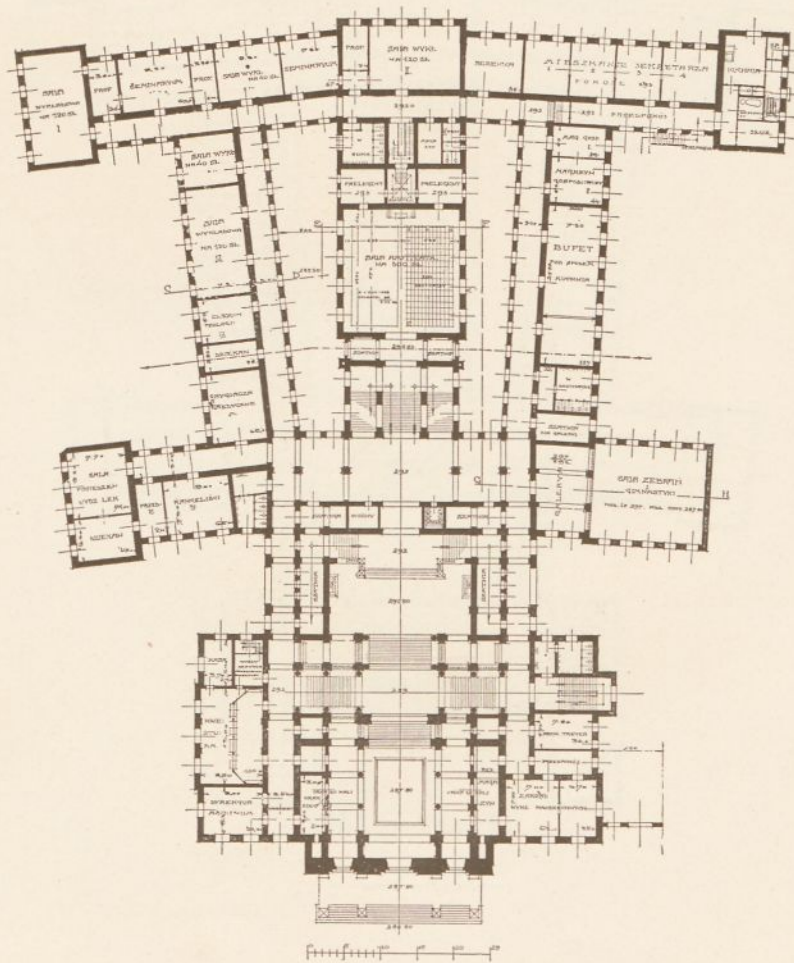

II. PIĘTRO.

TADEUSZ OBMIŃSKI, LWÓW. PRACA NR. 15 (F.). GODŁO: „QUOD FELIX FAUSTUM FORTUNATUMQUE SIT“. II. RÓWNOZĘDNA NAGRODA.

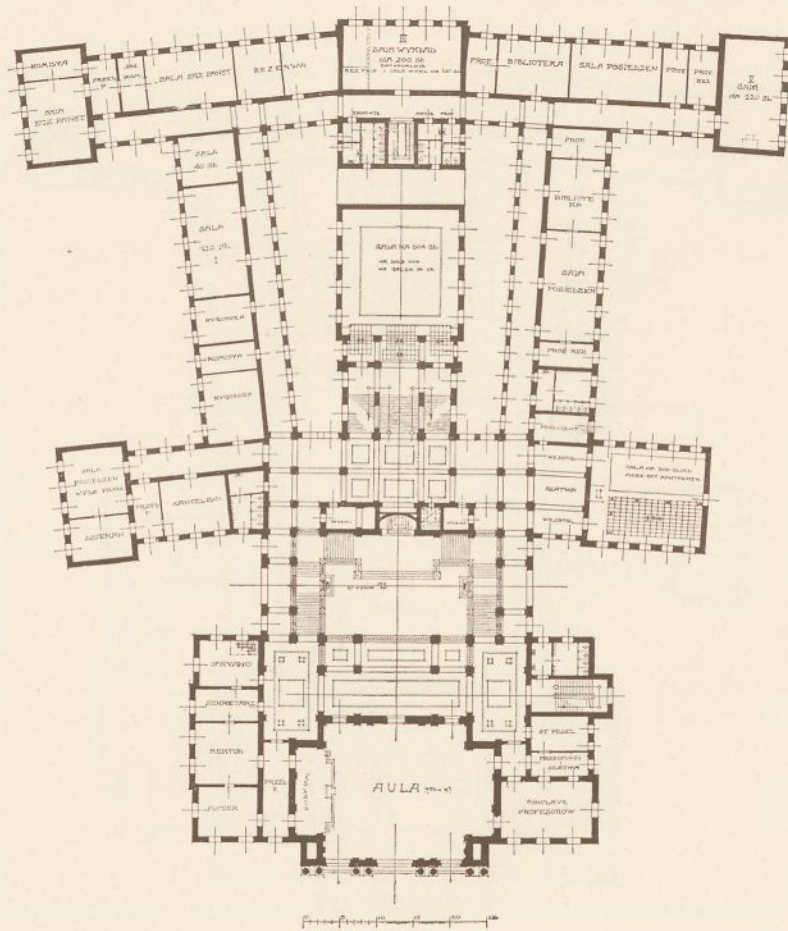
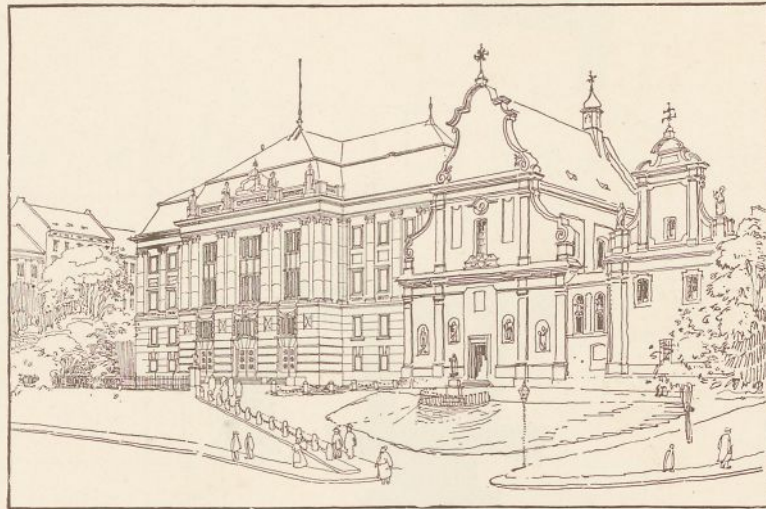

SYTUACJA.

PARTER.

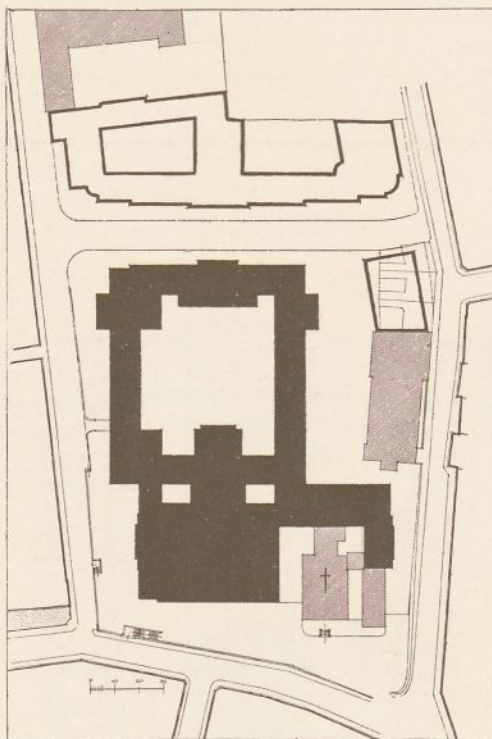
TADEUSZ OBIŃSKI, LWÓW. PRACA NR. 16 (F₂). GODŁO: „QUOD FELIX FAUSTUM FORTUNATUMQUE SIT”. II. RÓWNOZĘDNA NAGRODA.

I. PIĘTRO.

TADEUSZ OBMIŃSKI, LWÓW. PRACA NR. 16 (F.). GODŁO: „QUOD FELIX FAUSTUM FORTUNATUMQUE SIT“. II. RÓWNOZĘDNA NAGRODA.

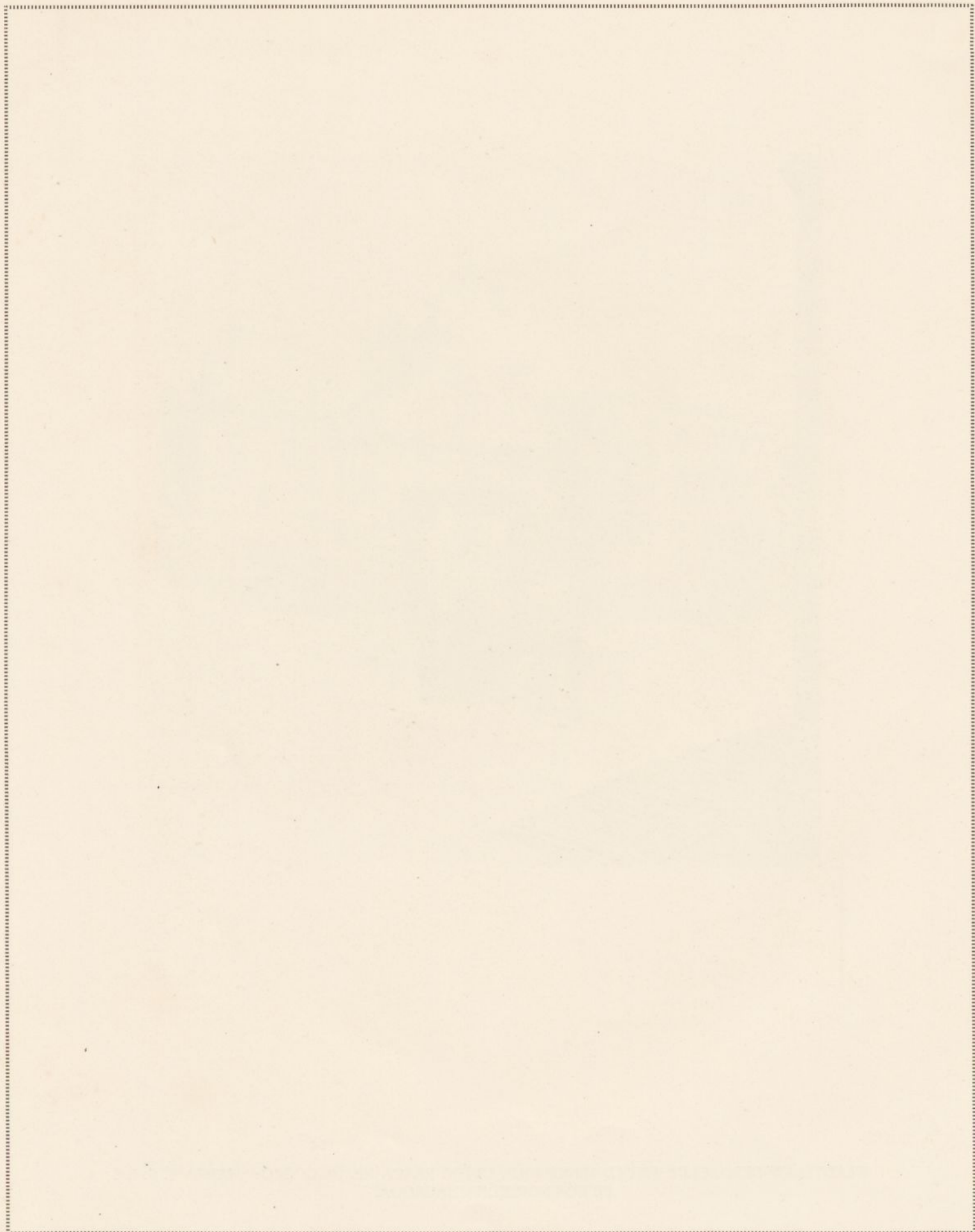
SYTUACJA.

WŁADYSŁAW DERDAKCI I WITOLD MINKIEWICZ, LWÓW. PRACA NR. 20. GODŁO: „MARKA T. S. L.“.
III. RÓWNORZĘDNA NAGRODA.

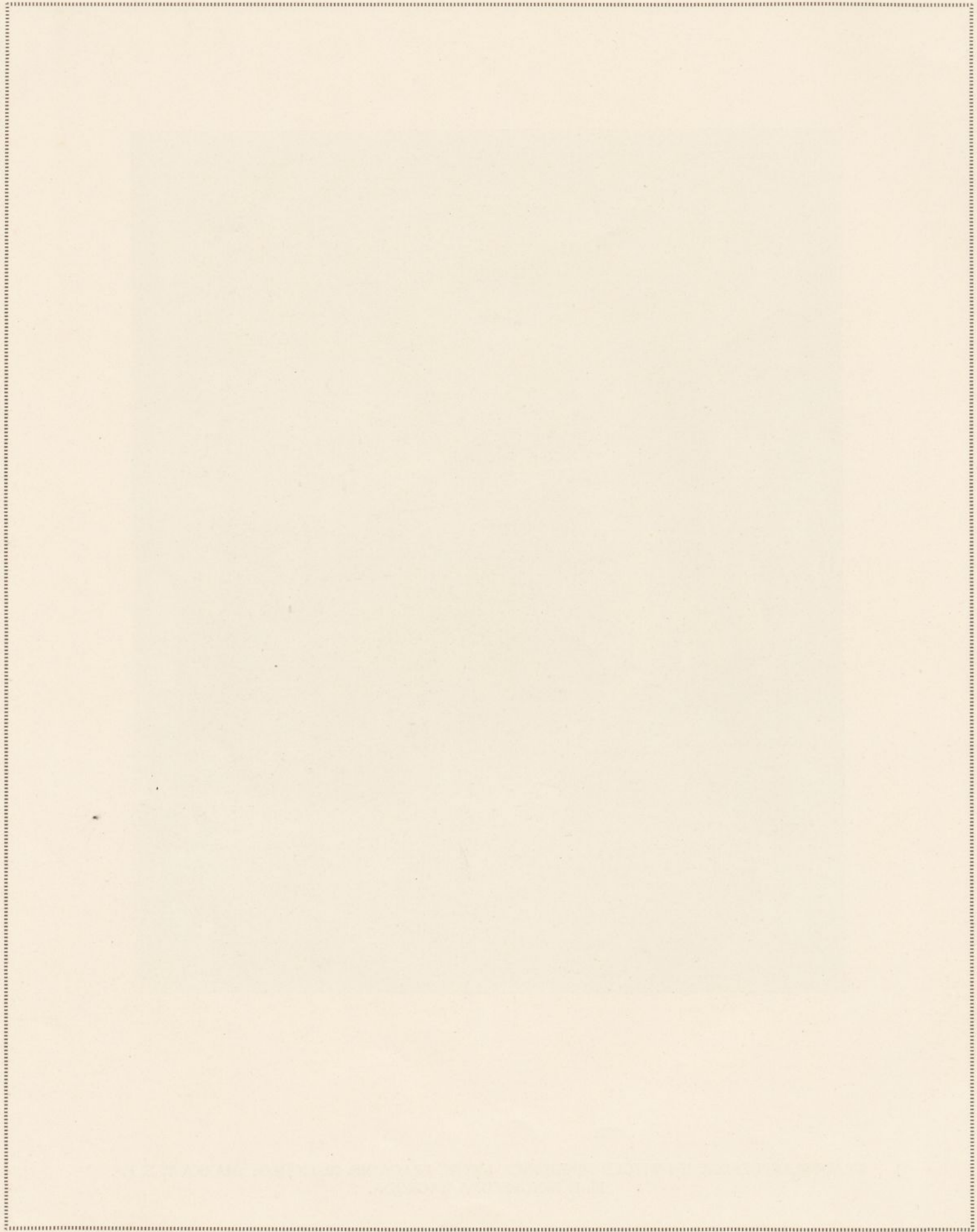

WŁADYSŁAW DERDACKI I WITOLD MINKIEWICZ, LWÓW. PRACA NR. 20. GODŁO: „MARKA T. S. L.”.
III. RÓWNORZĘDNA NAGRODA.

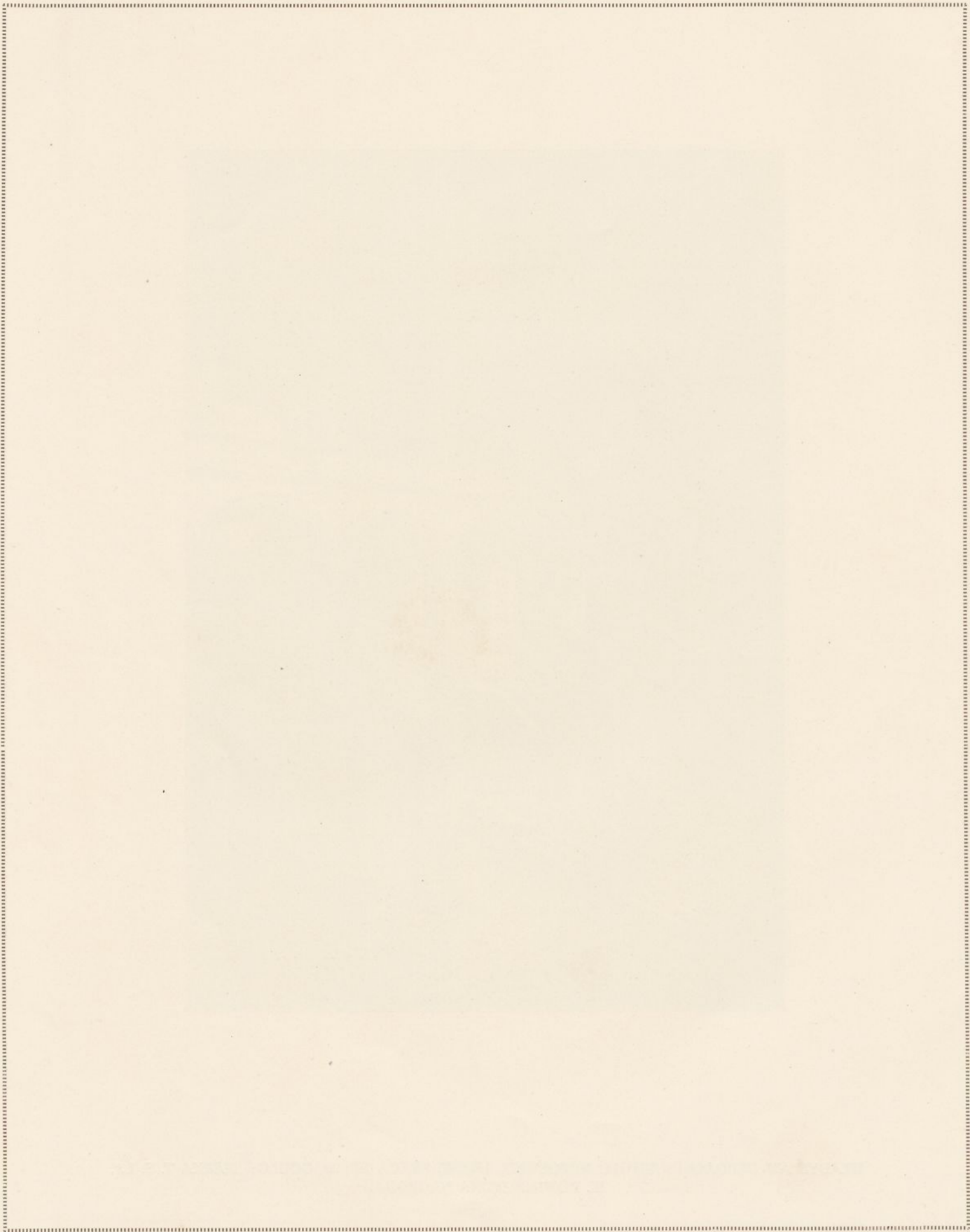

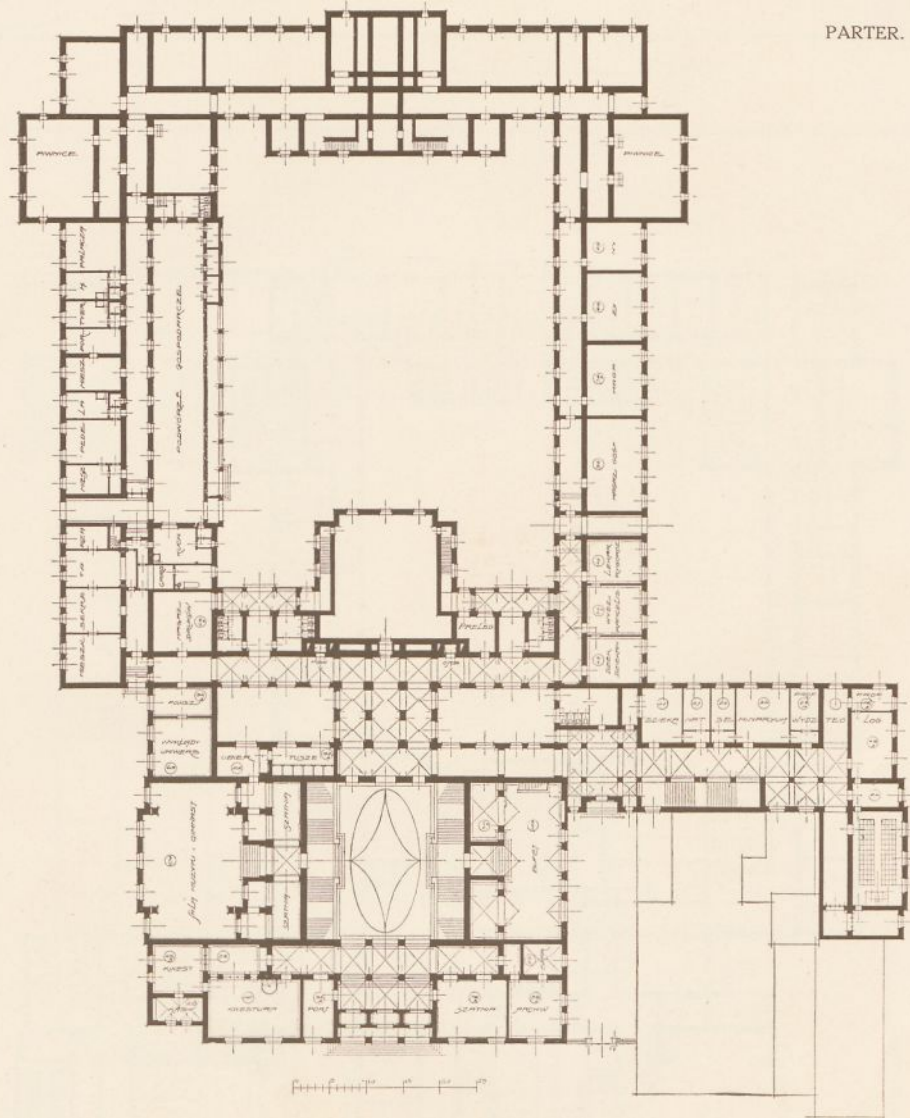
WŁADYSŁAW DERDACKI I WITOLD MINKIEWICZ, LWÓW. PRACA NR. 20. GODŁO: „MARKA T. S. L.“.
III. RÓWNORZĘDNA NAGRODA.

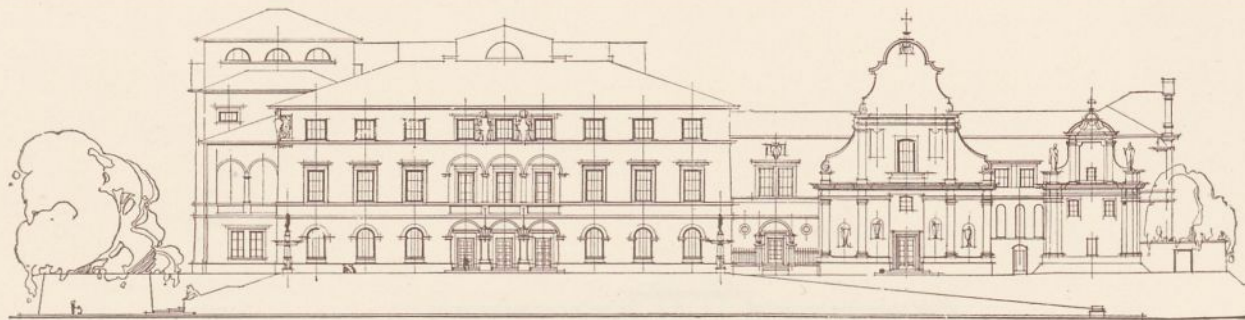

WŁADYSŁAW DERDACKI I WITOLD MINKIEWICZ, LWÓW. PRACA NR. 20. GODŁO: „MARKA T. S. L.“.
III. RÓWNORZĘDNA NAGRODA.

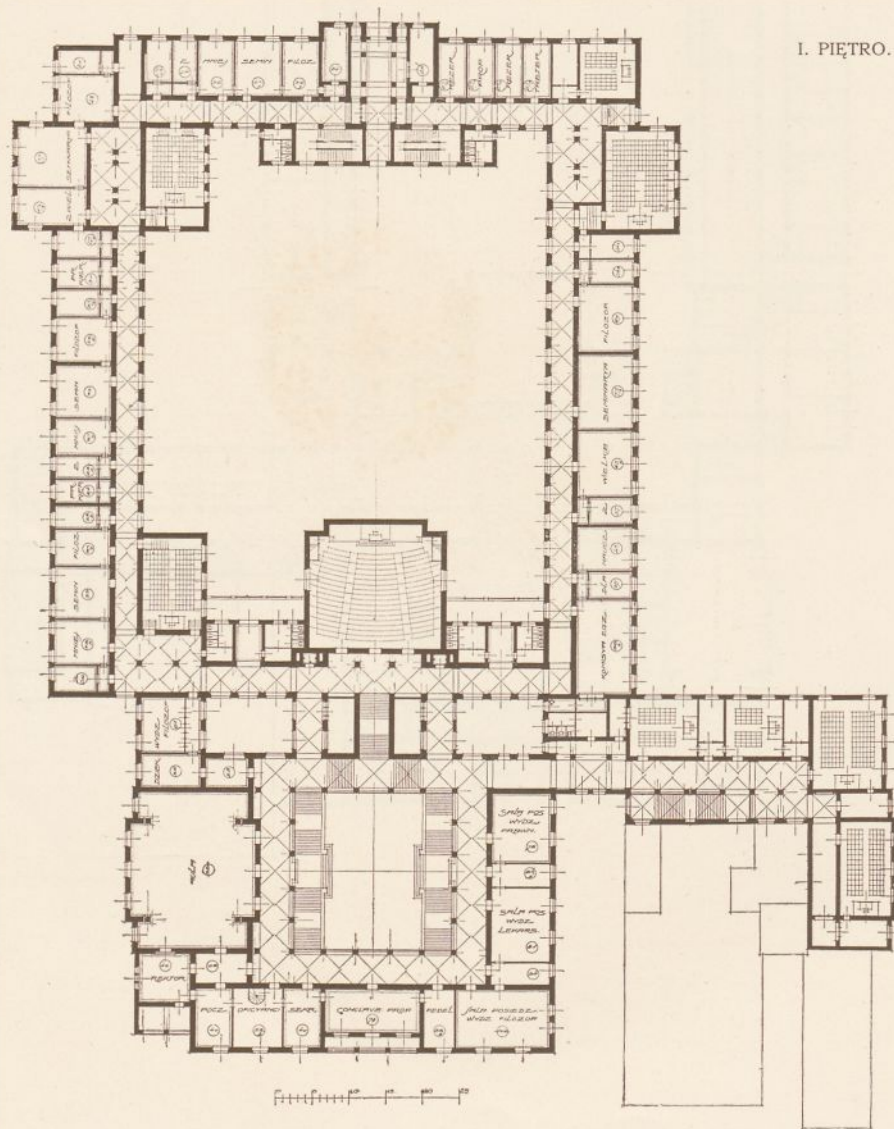

WŁADYSŁAW DERDACKI I WITOLD MINKIEWICZ, LWÓW. PRACA NR. 20. GODŁO: „MARKA T. S. L.”.
III. RÓWNORZĘDNA NAGRODA.

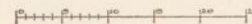

FASADA GŁÓWNA.

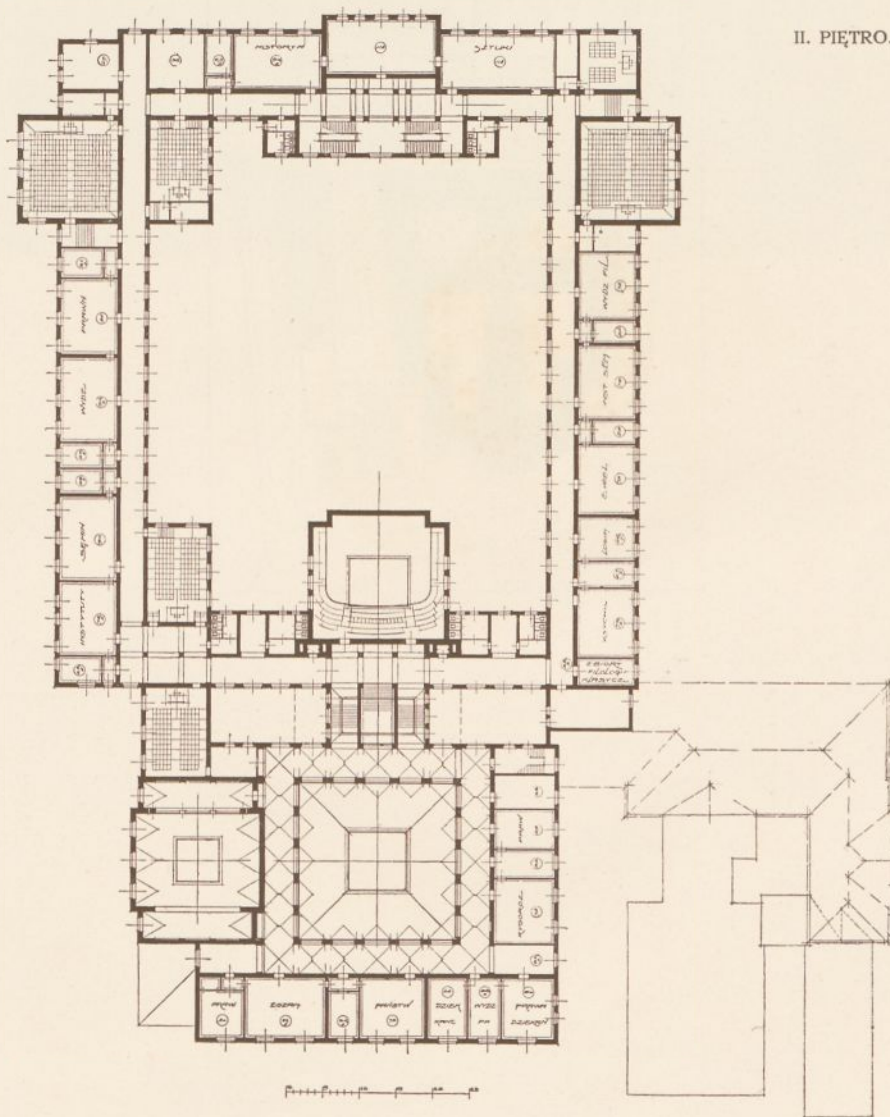

I. PIĘTRO.

WŁADYSŁAW DERDAKI I WITOLD MINKIEWICZ, LWÓW. PRACA NR. 20. GODŁO: „MARKA T. S. L.“. III. RÓWNOZĘDNA NAGRODA.

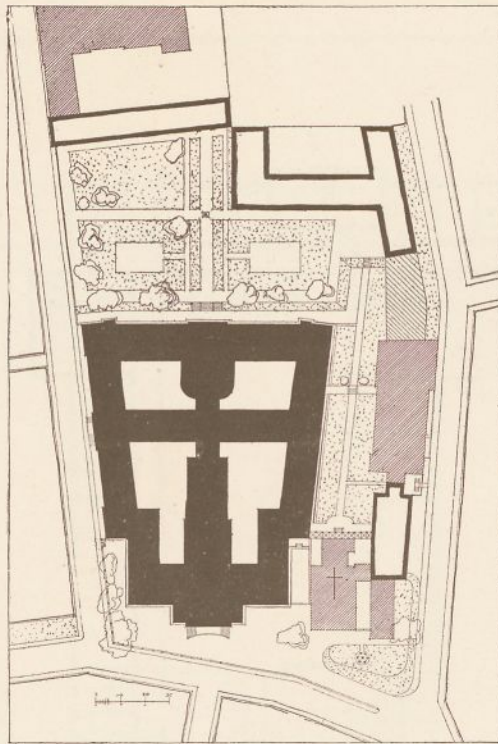
PRZEKRÓJ.

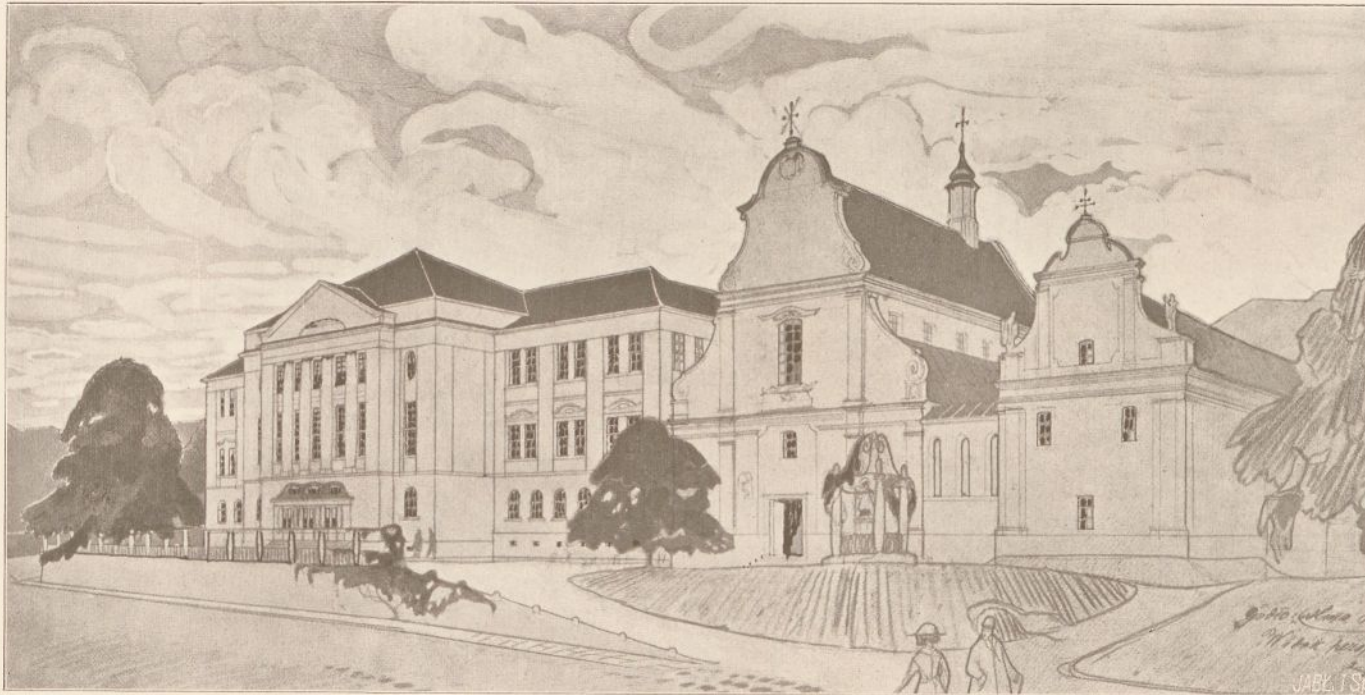
II. PIĘTRO.

WŁADYSŁAW DERDACKI I WITOLD MINKIEWICZ, LWÓW. PRACA NR. 20. GODŁO: „MARKA T. S. L.“. III. RÓWNORZĘDNA NAGRODA.

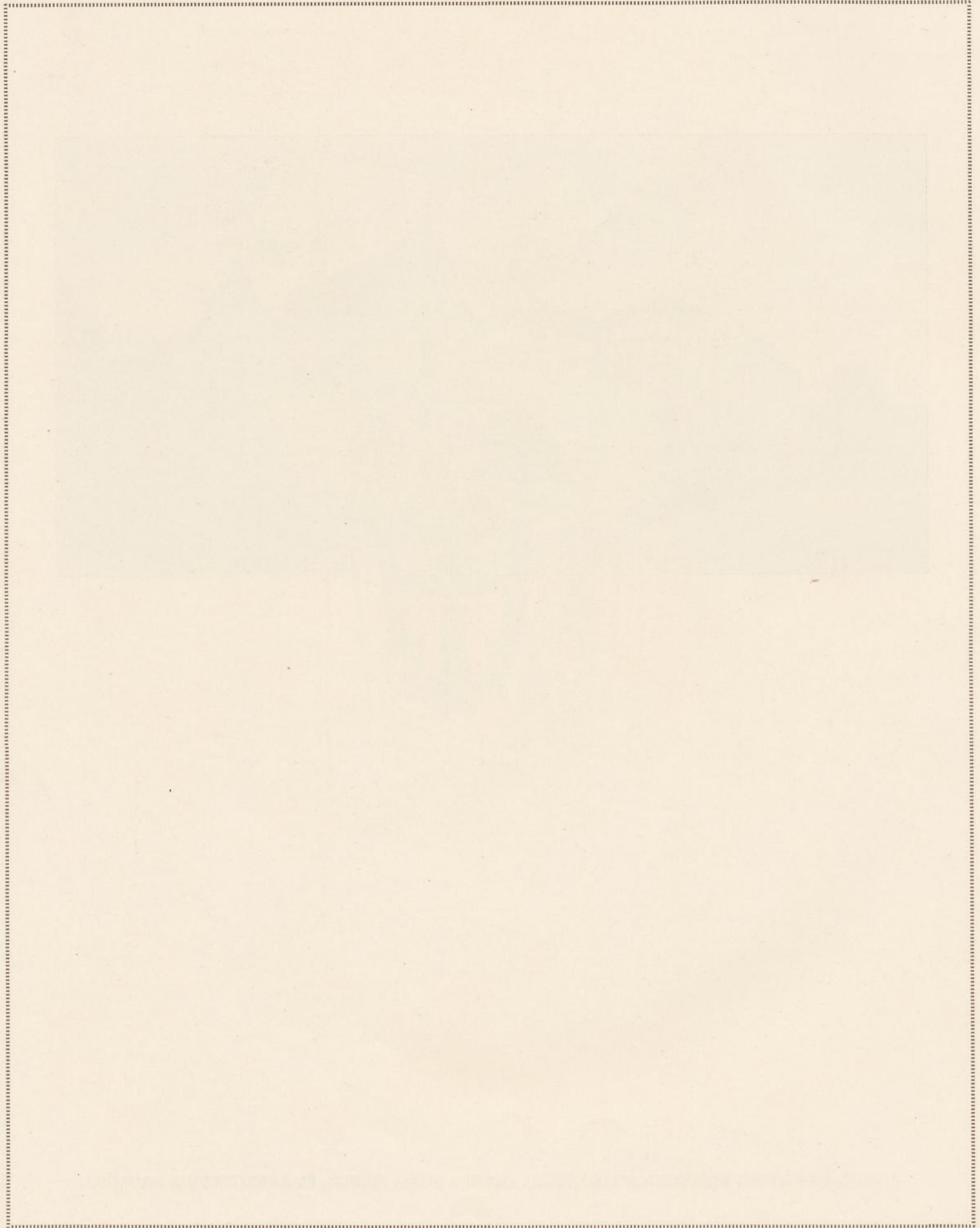
SYTUACJA.

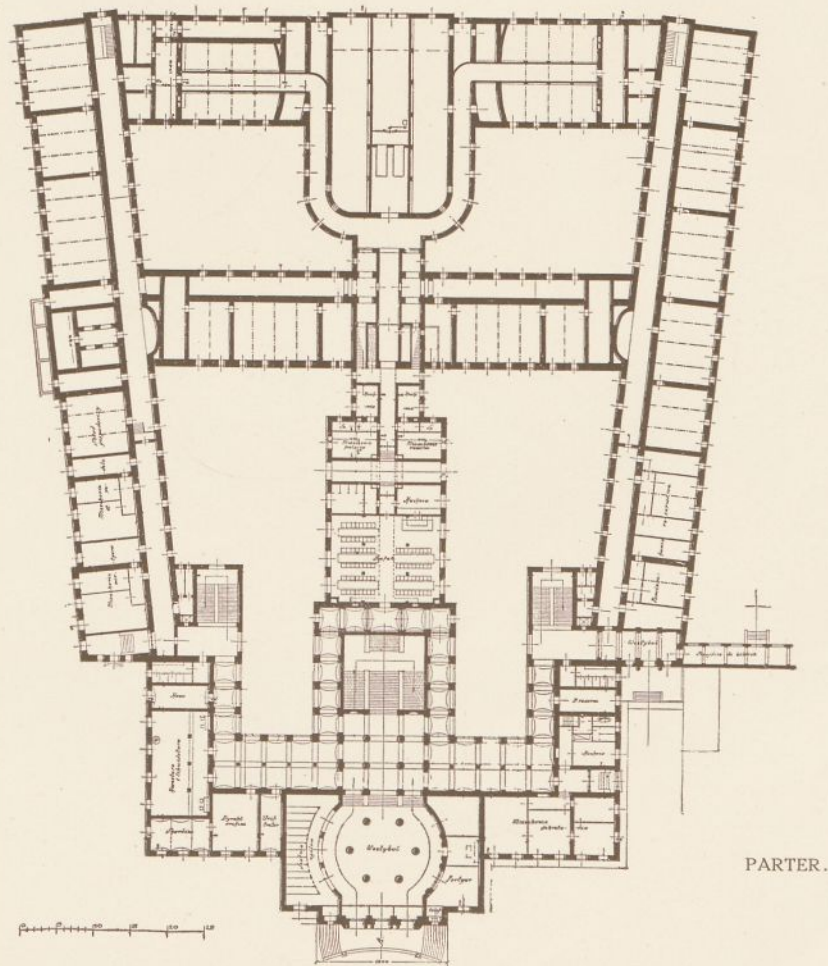
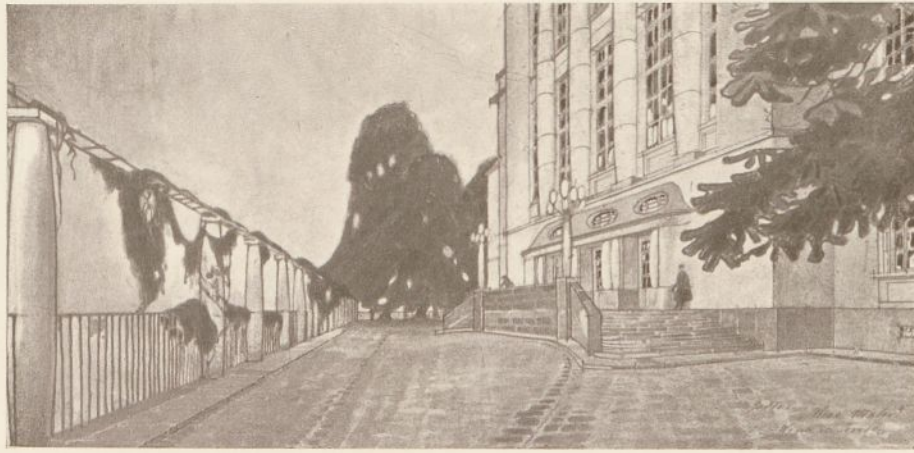

ANTONI BUDKOWSKI, KOBIERZYN. PRACA NR. 31. GODŁO: „ALMA MATER“. III. RÓWNORZĘDNA NAGRODA.

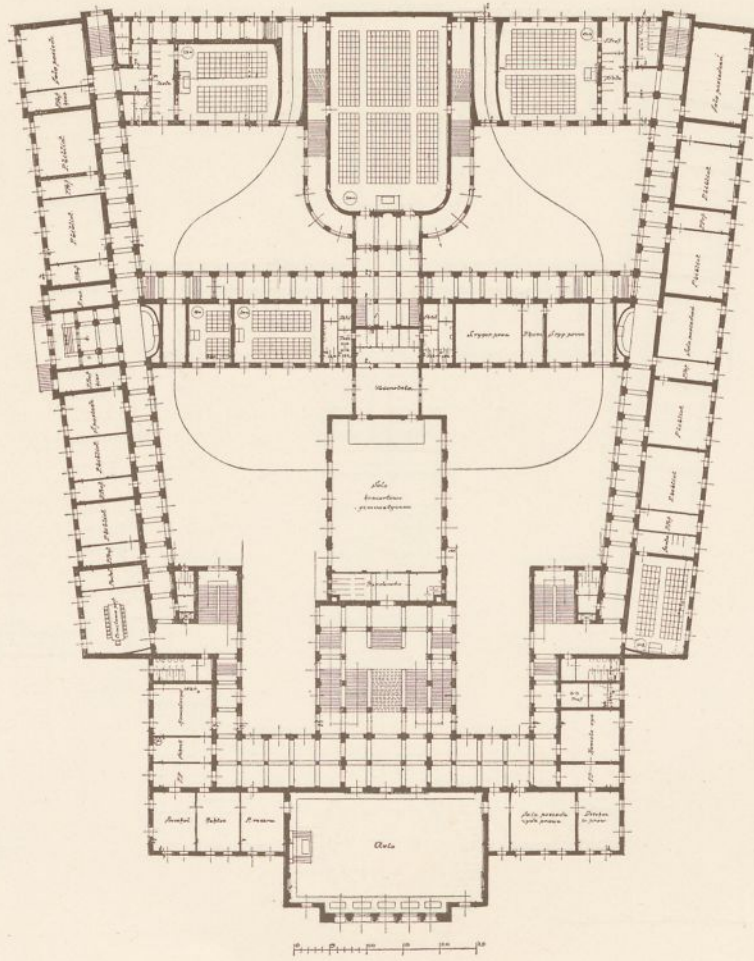
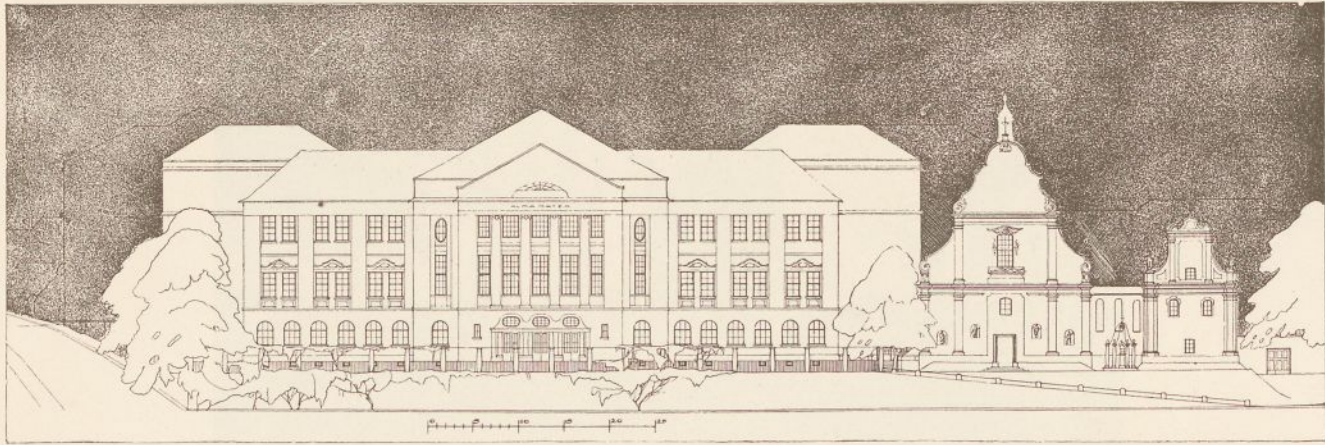

ANTONI BUDKOWSKI, KOBIERZYN. PRACA NR. 31. GODŁO: „ALMA MATER“. III. RÓWNORZĘDNA NAGRODA.

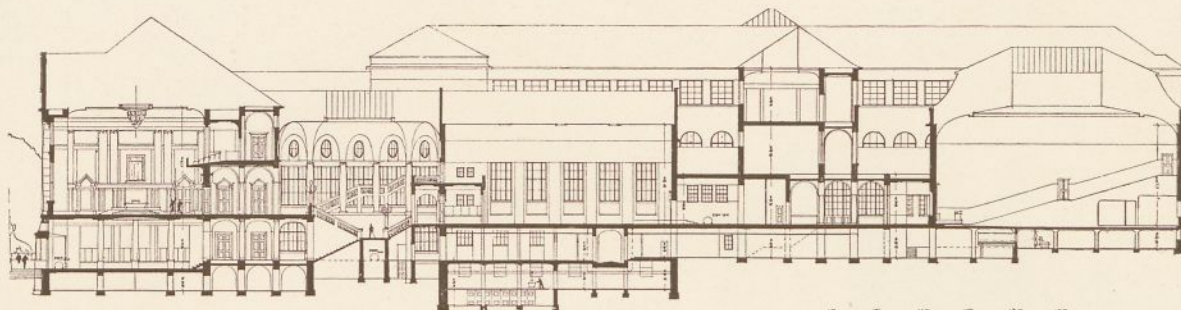

ANTONI BUDKOWSKI, KOBIERZYN. PRACA NR. 31. GODŁO: „ALMA MATER”. III. RÓWNOZĘDNA NAGRODA.

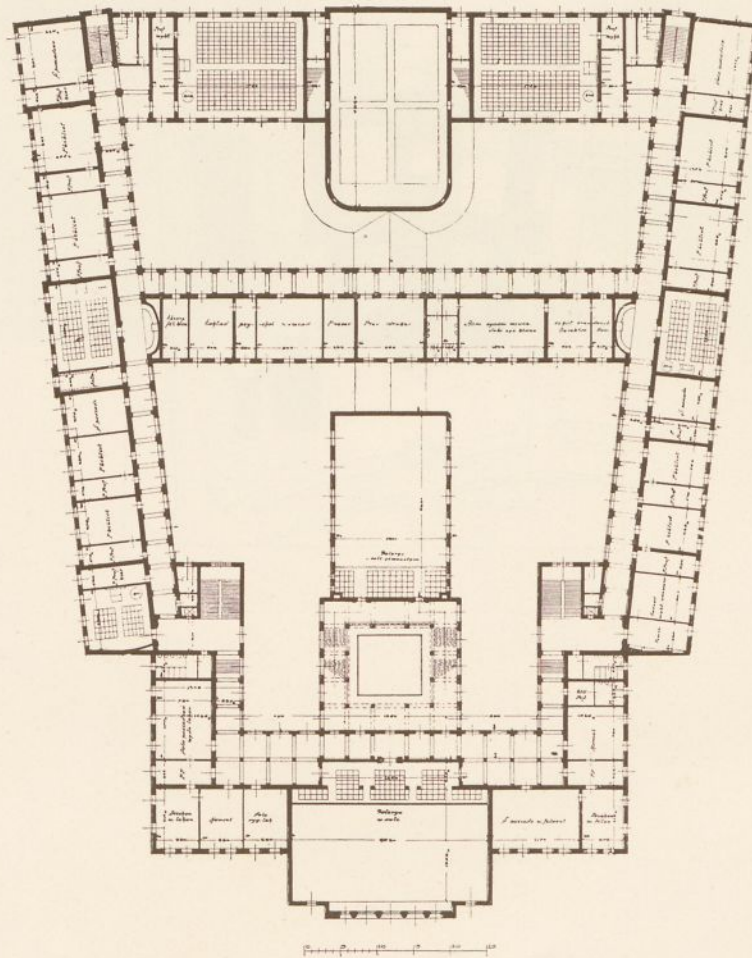

I. PIĘTRO.

ANTONI BUDKOWSKI, KOBIERZYN. PRACA NR. 31. GODŁO: „ALMA MATER”. III. RÓWNORZĘDNA NAGRODA.

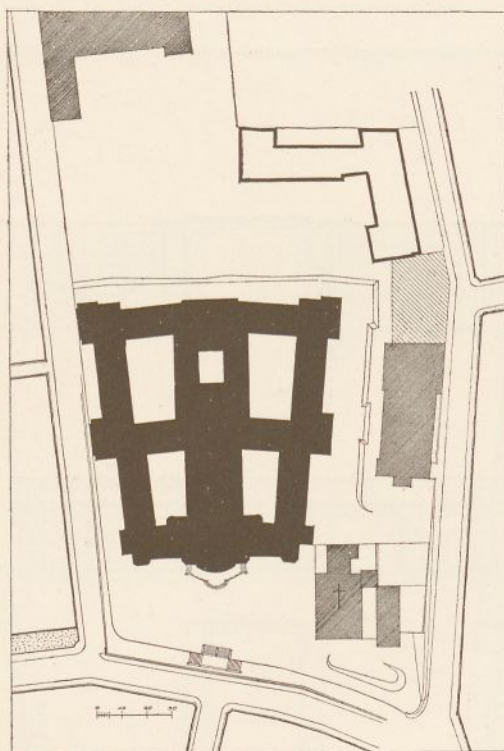
PRZEKRÓJ.

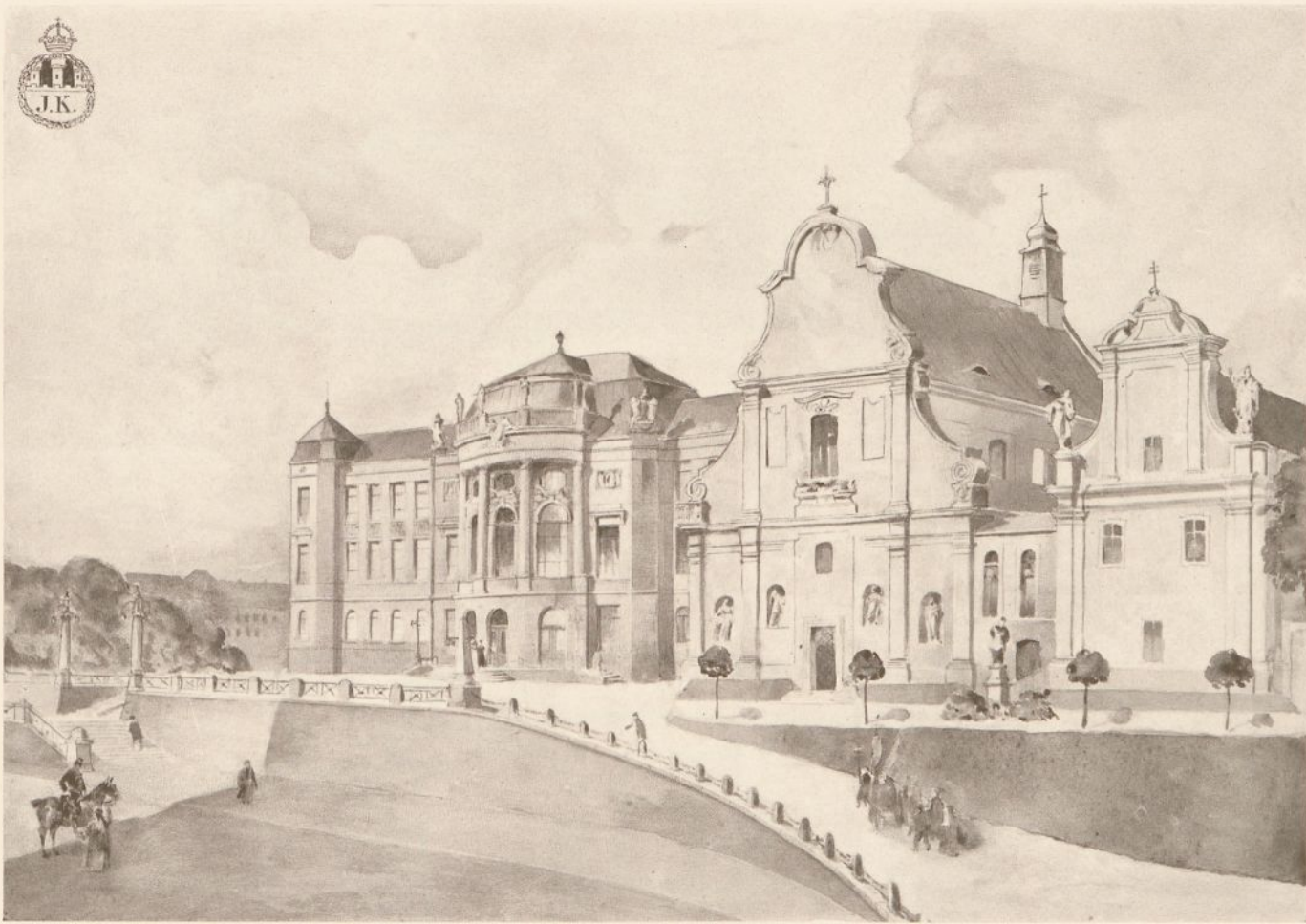
II. PIĘTRO.

ANTONI BUDKOWSKI, KOBIERZYN. PRACA NR. 31. GODŁO: „ALMA MATER“. III. RÓWNOZĘDNA NAGRODA.

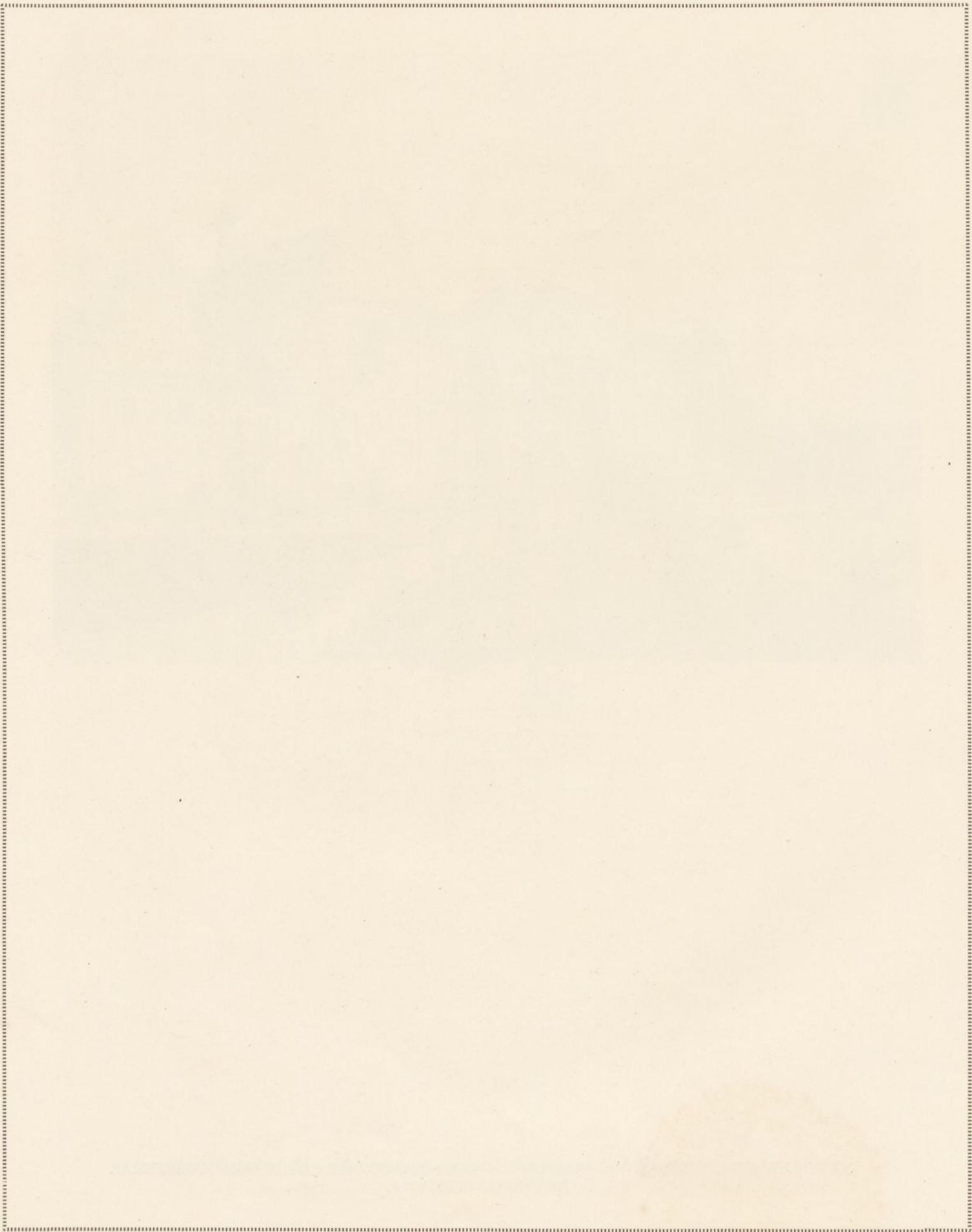
SYTUACJA.

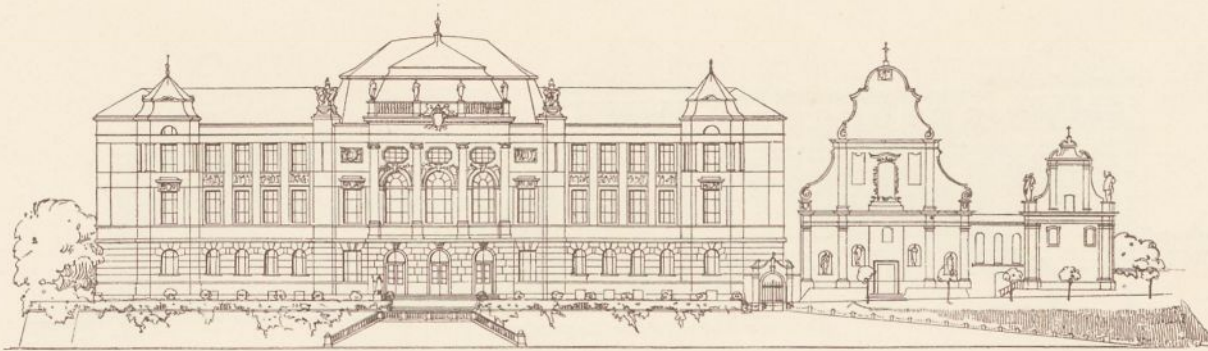

WŁADYSŁAW SADŁOWSKI, LWÓW. PRACA NR. 24. GODŁO: „INICYAŁY KRÓLA JANA KAZIMIERZA”.
PROJEKT ZAKUPIONY.

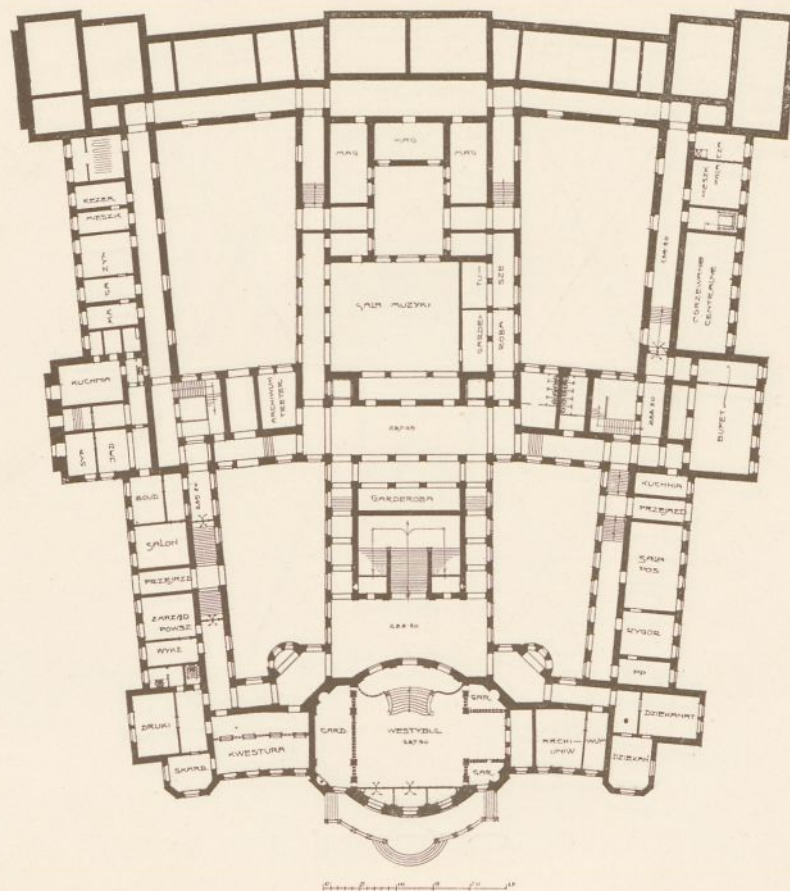

WŁADYSŁAW SADŁOWSKI, LWÓW. PRACA NR. 24. GODŁO: „INICYAŁY KRÓLA JANA KAZIMIERZA“.
PROJEKT ZAKUPIONY.

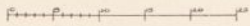
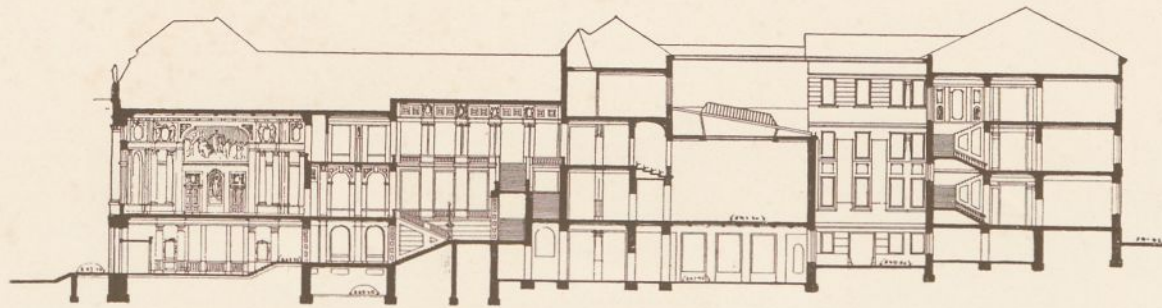

FASADA GŁÓWNA.

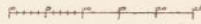
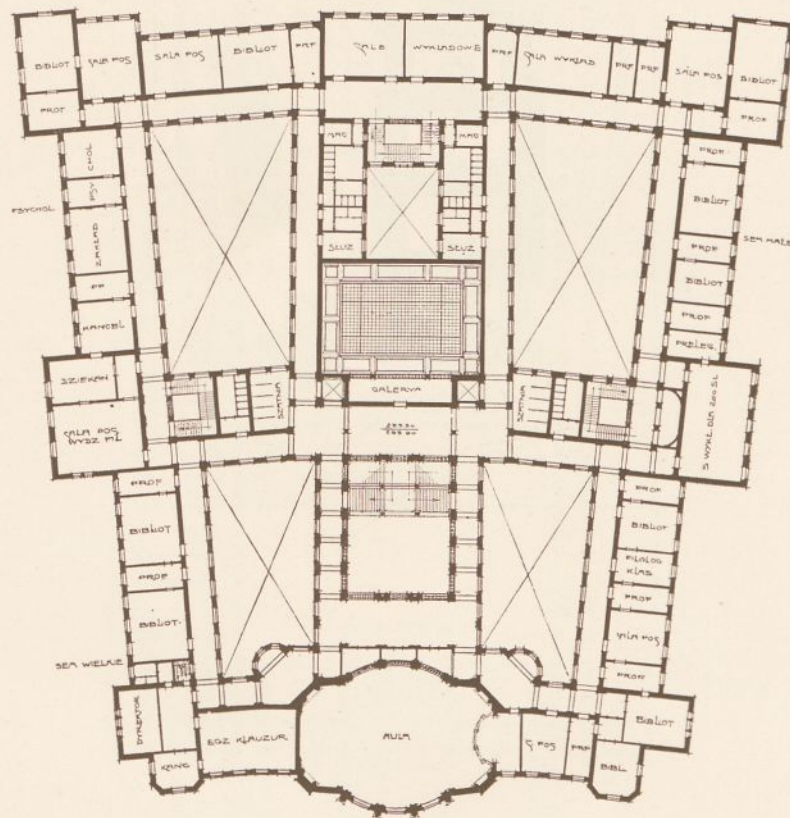

PARTER.

WŁADYSŁAW SADŁOWSKI, LWÓW. PRACA NR. 24. GODŁO: „INICYAŁY KRÓLA JANA KAZIMIERZA“. PROJEKT ZAKUPIONY.

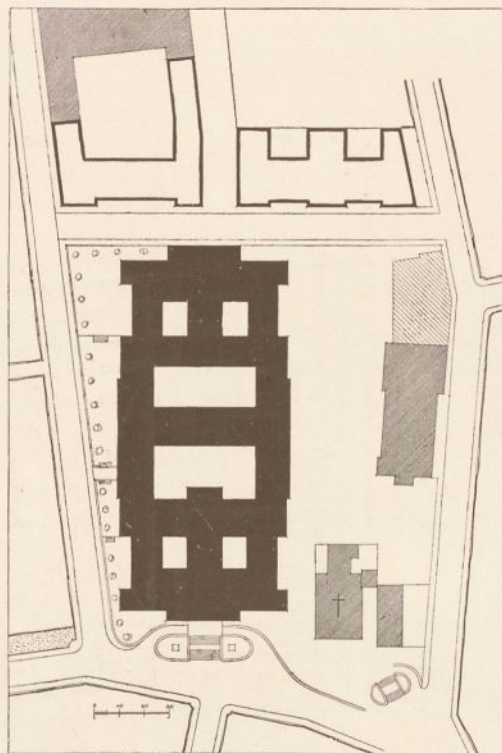
PRZEKRÓJ.

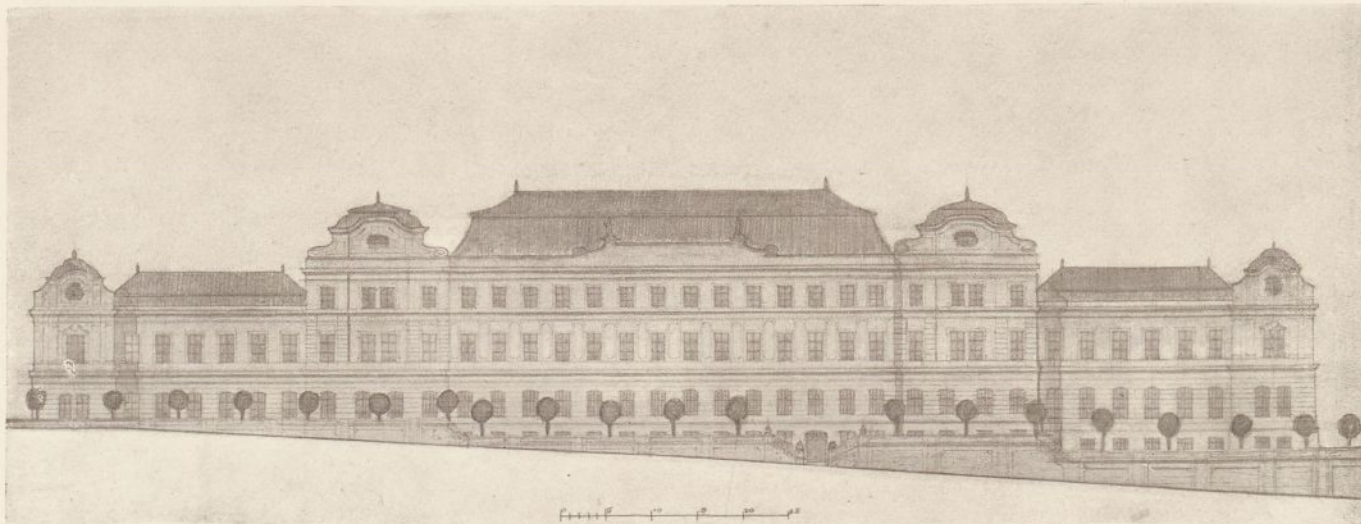
II. PIĘTRO.

WŁADYSŁAW SADŁOWSKI, LWÓW. PRACA NR. 24. GODŁO: „INICYAŁY KRÓLA JANA KAZIMIERZA“. PROJEKT ZAKUPIONY.

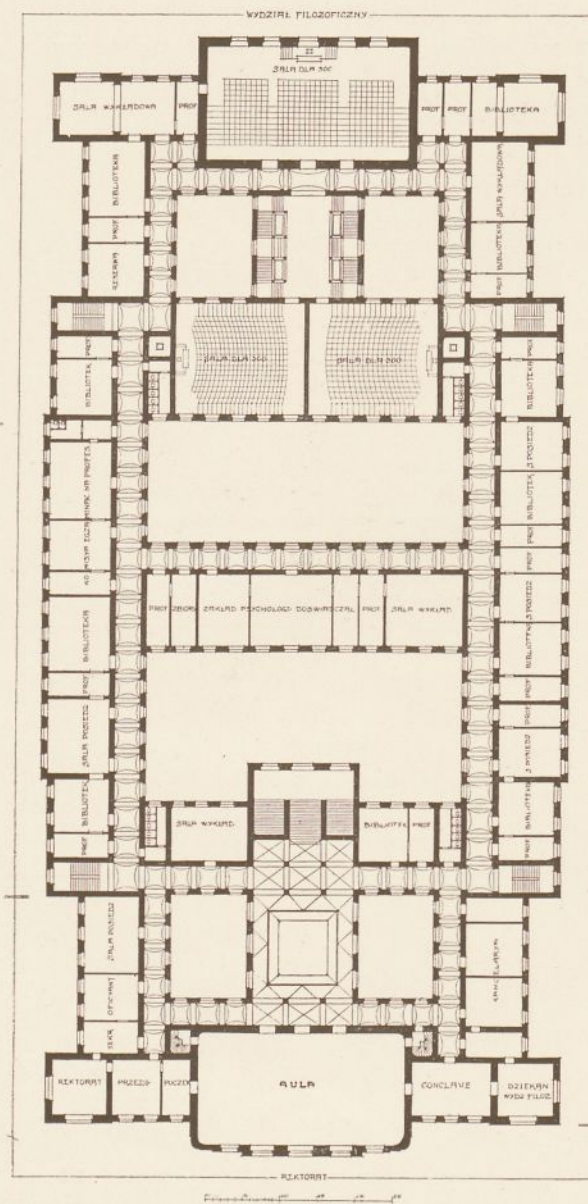
SYTUACJA.

BENON RECH, JAROSŁAW. PRACA NR. 6. GODŁO: „3—1913“. PROJEKT ZAKUPIONY.

FASADA BOCZNA.

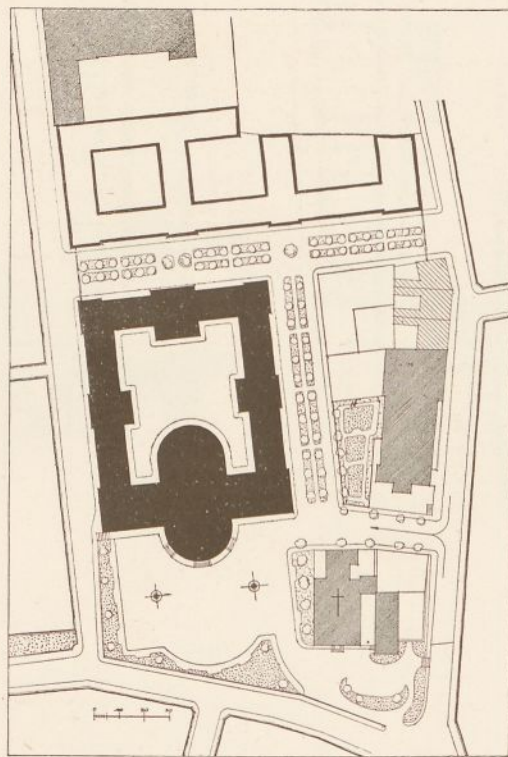

I. PIĘTRO.

BENON RECH, JAROSŁAW. PRACA NR. 6. GODŁO: „3—1913“. PROJEKT ZAKUPIONY.

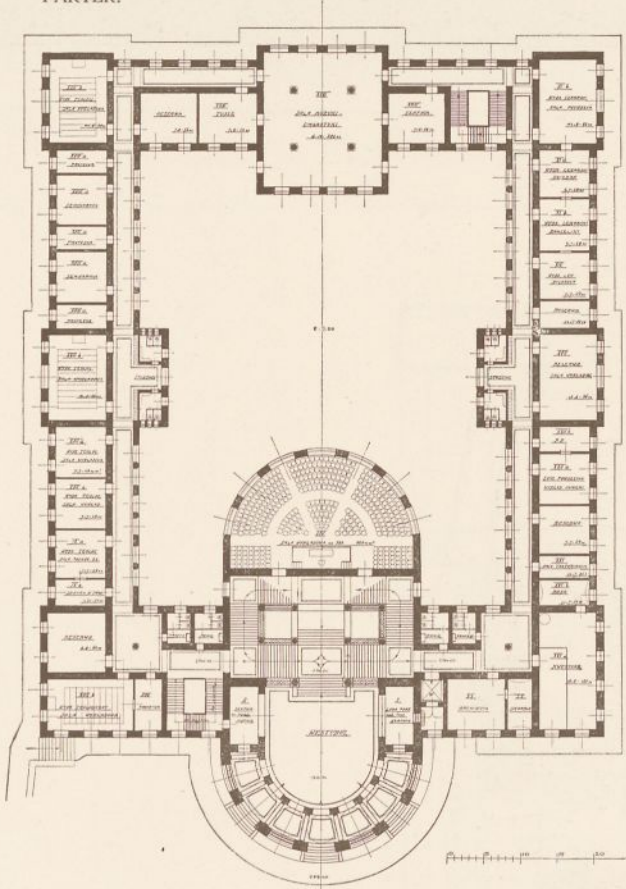

SYTUACJA.

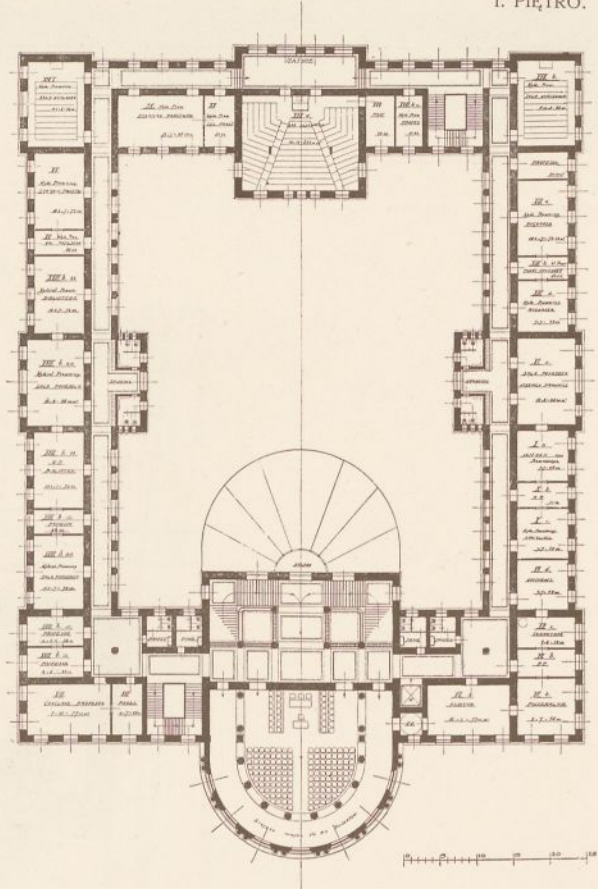

TADEUSZ I KAROL STRYJEŃSCY, KRAKÓW, PRACA NR. 2. GODŁO: „BARWNY TRÓJKĄT”.

PARTER.

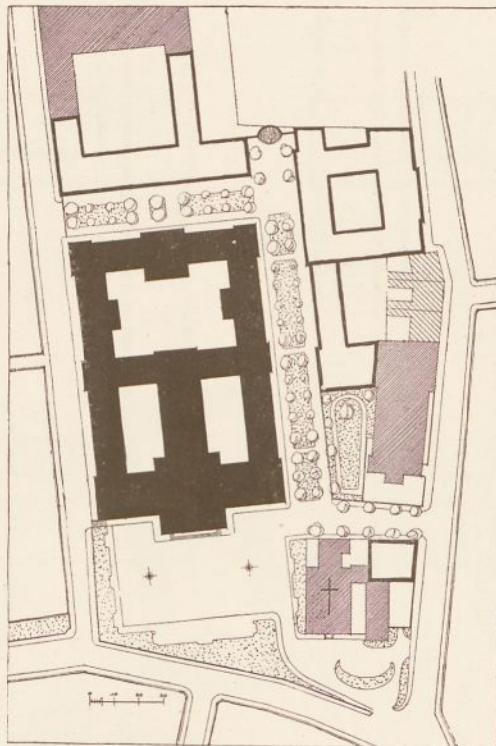
I. PIĘTRO.

TADEUSZ I KAROL STRYJEŃSCY, KRAKÓW. PRACA NR. 2. GODŁO: „BARWNY TRÓJKĄT”.

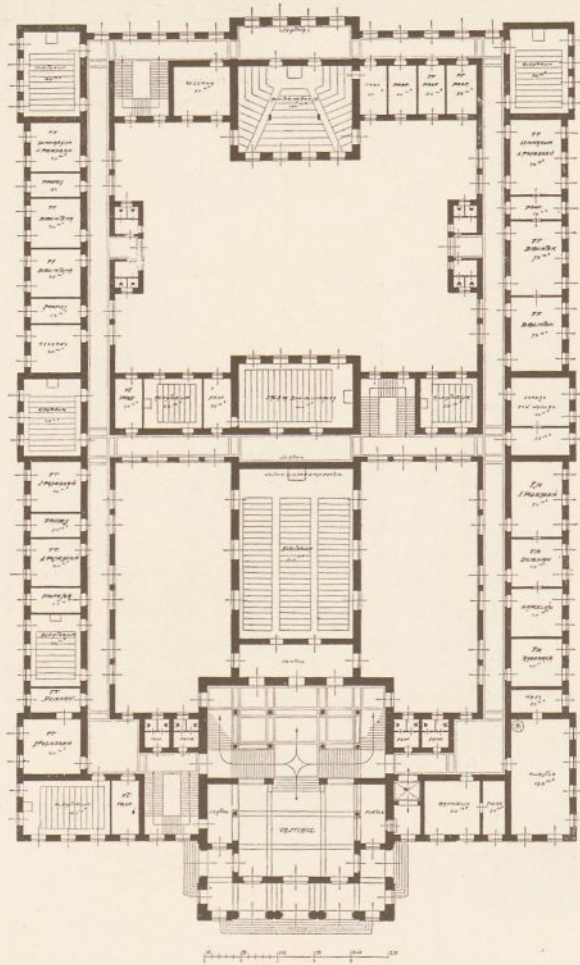

SYTUACJA.

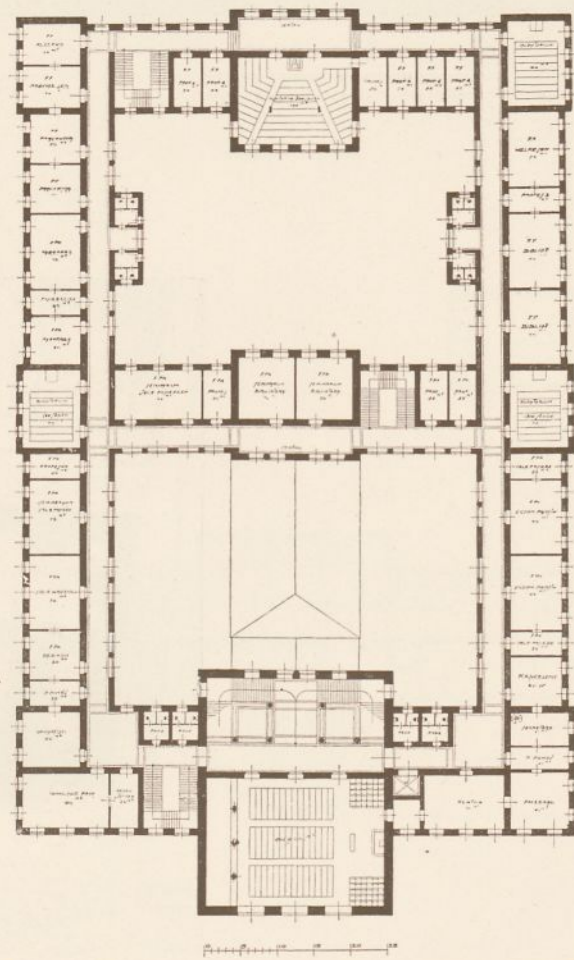

TADEUSZ I KAROL STRYJEŃSCY, KRAKÓW. PRACA NR. 3. GODŁO: „LUTNIA“.

PARTER.

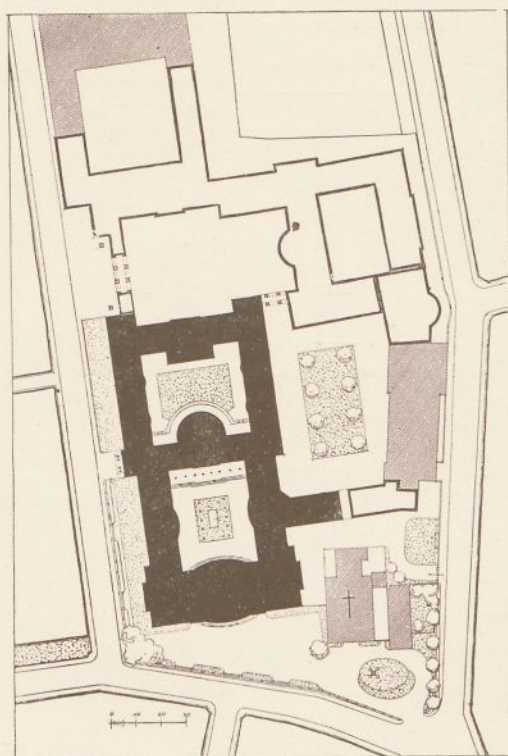
I. PIĘTRO.

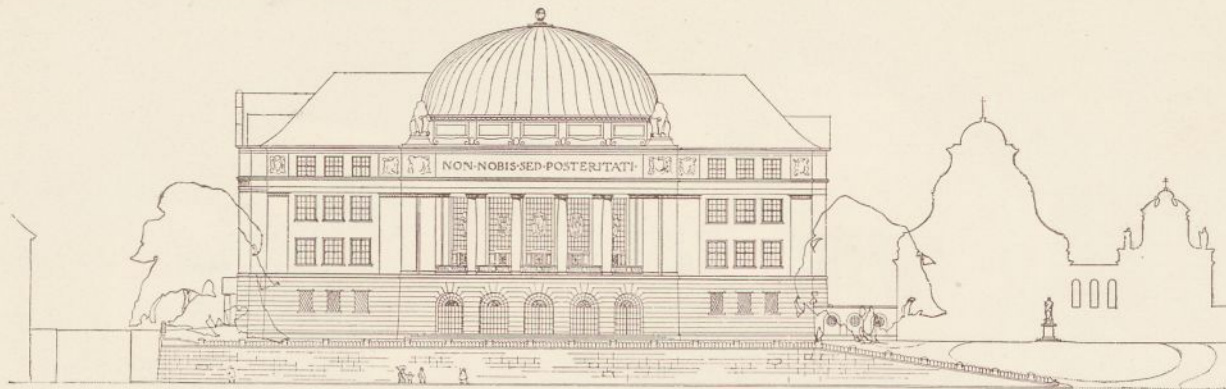
TADEUSZ I KAROL STRYJEŃSCY, KRAKÓW. PRACA NR. 3. GODŁO: „LUTNIA“.

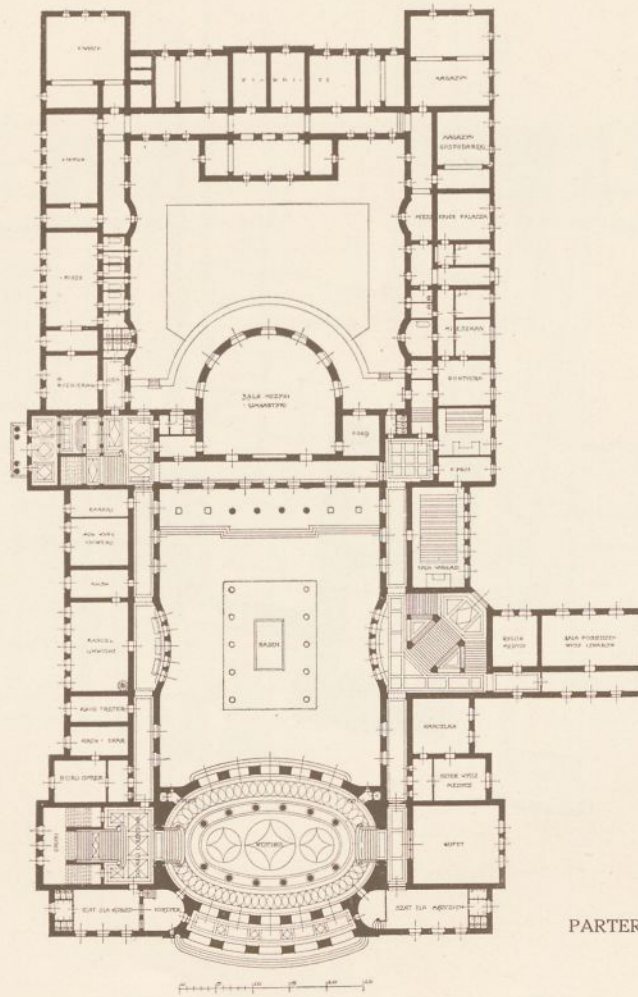
SYTUACJA.

ZYGMUNT HARLAND I TADEUSZ ZIELIŃSKI, KOBIERZYN. PRACA NR. 5. GODŁO: „A. D. 1661“.

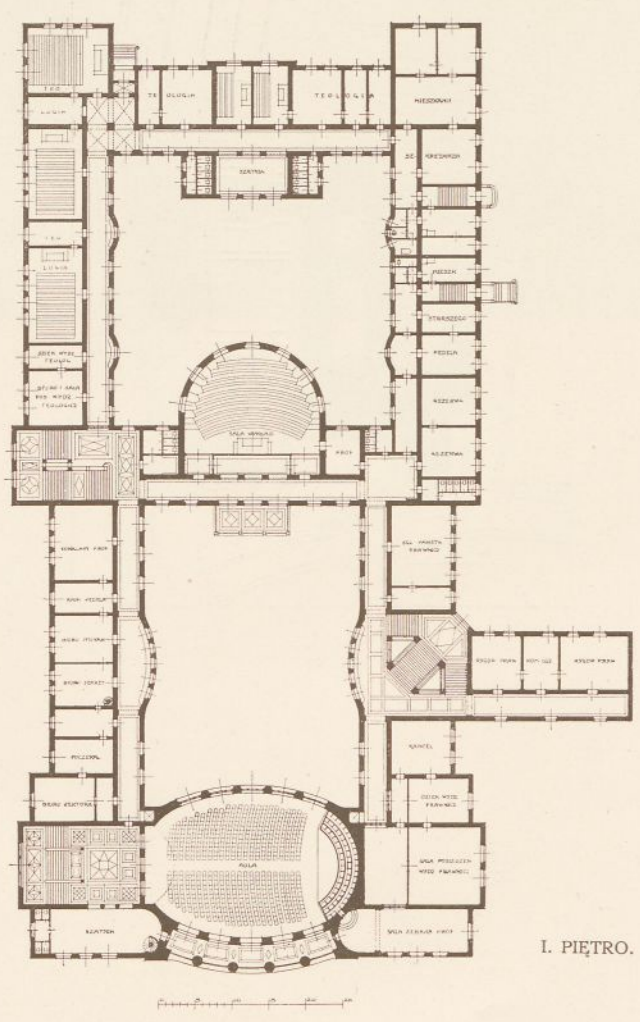
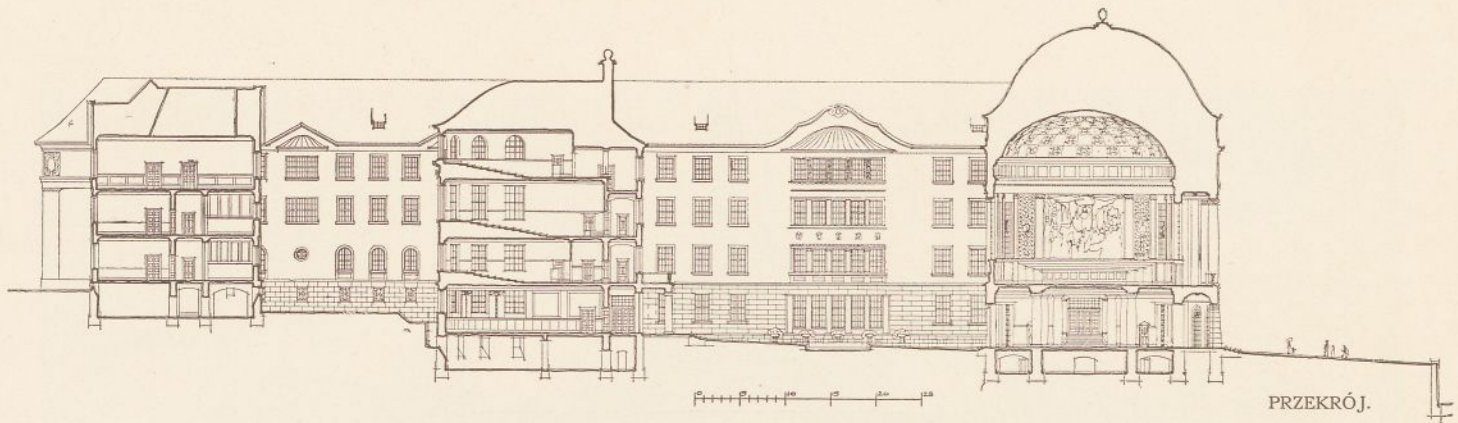

FASADA GŁÓWNA.

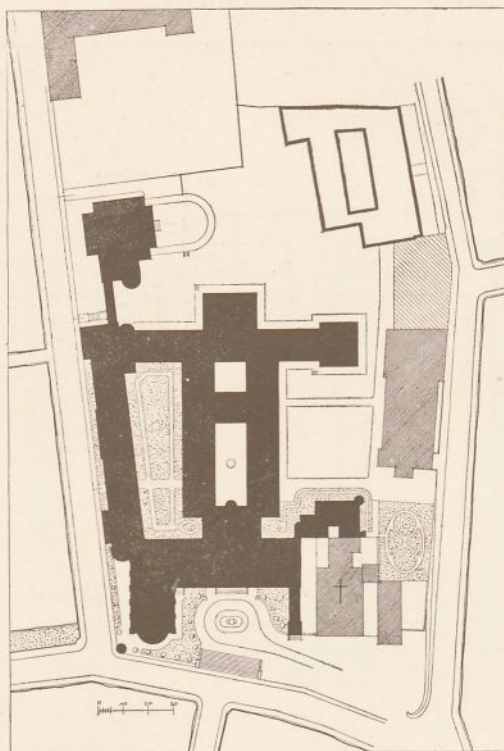
PARTER.

ZYGMUNT HARLAND I TADEUSZ ZIELIŃSKI, KOBIERZYN. PRACA NR. 5. GODŁO: „A. D. 1661”.

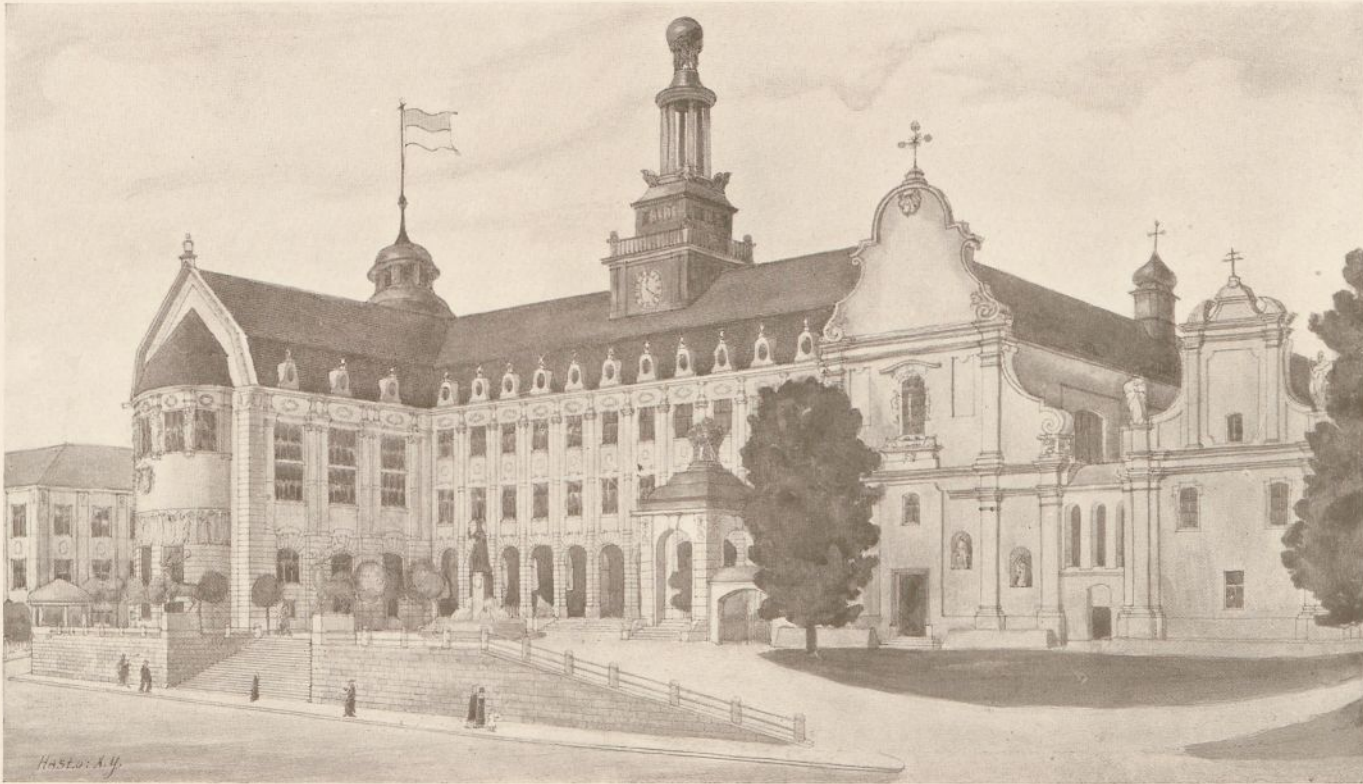

ZYGMUNT HARLAND I TADEUSZ ZIELIŃSKI, KOBIERZYN. PRACA NR. 5. GODŁO: „A. D. 1661“.

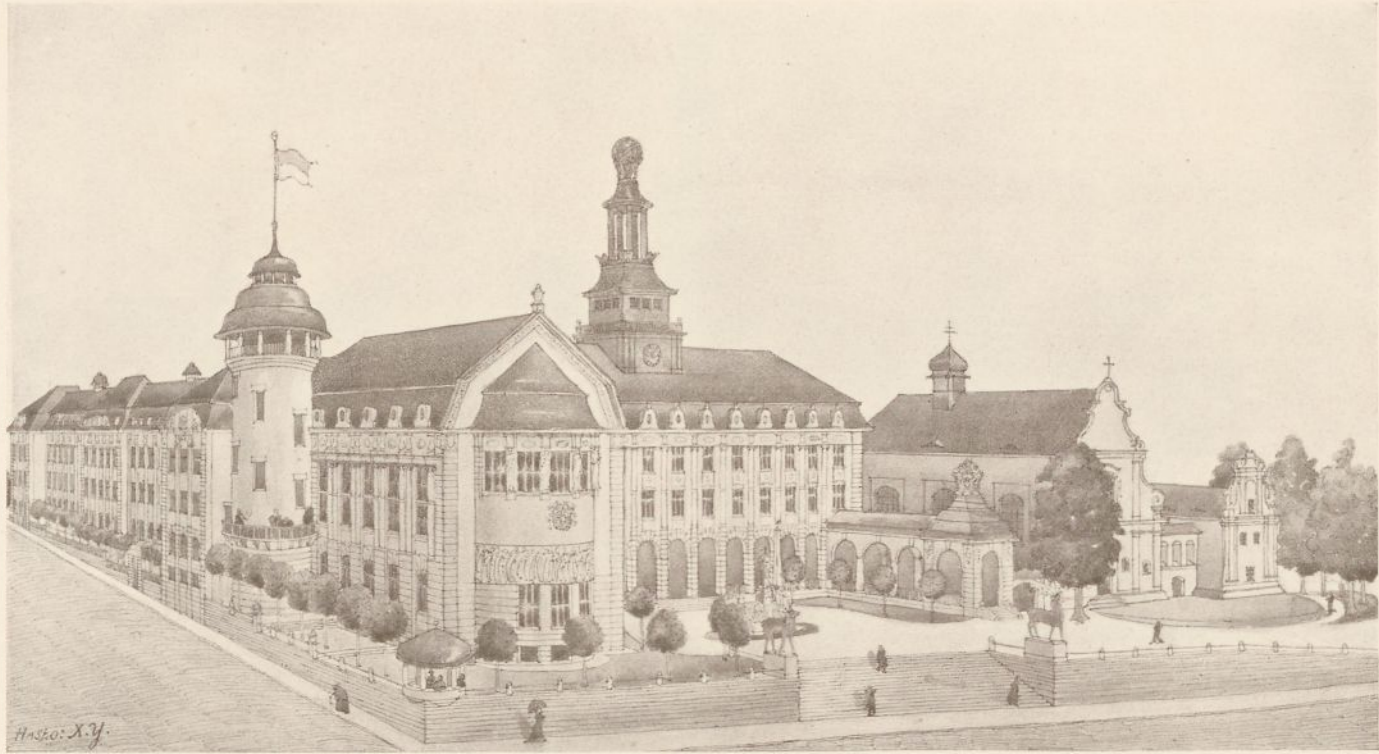
SYTUACJA.

SŁAWOMIR ODRZYWOLSKI, KRAKÓW. PRACA NR. 7. GODŁO: „X—Y“.

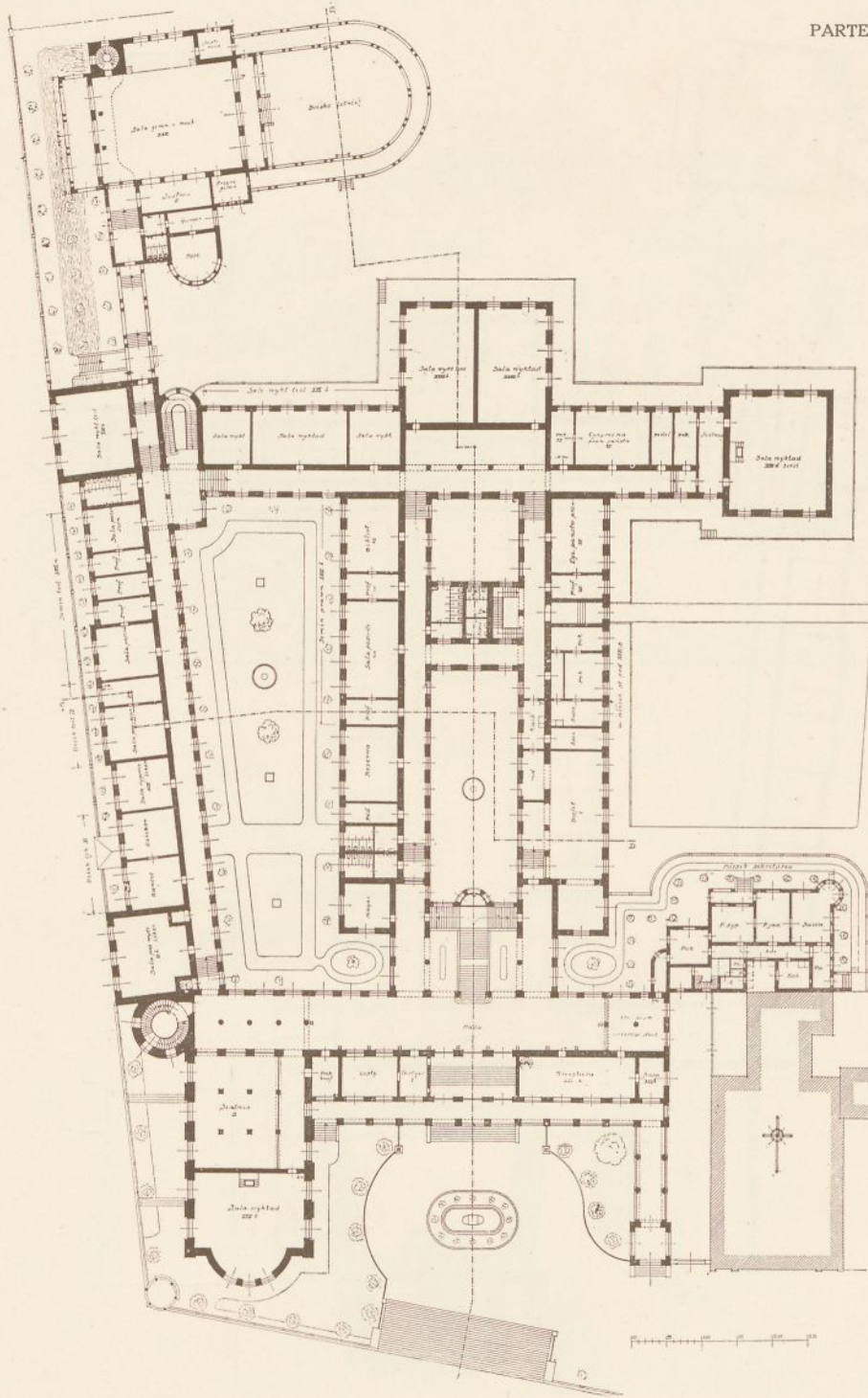

SŁAWOMIR ODRZYWOLSKI, KRAKÓW. PRACA NR. 7. „GODŁO: „X—Y“.

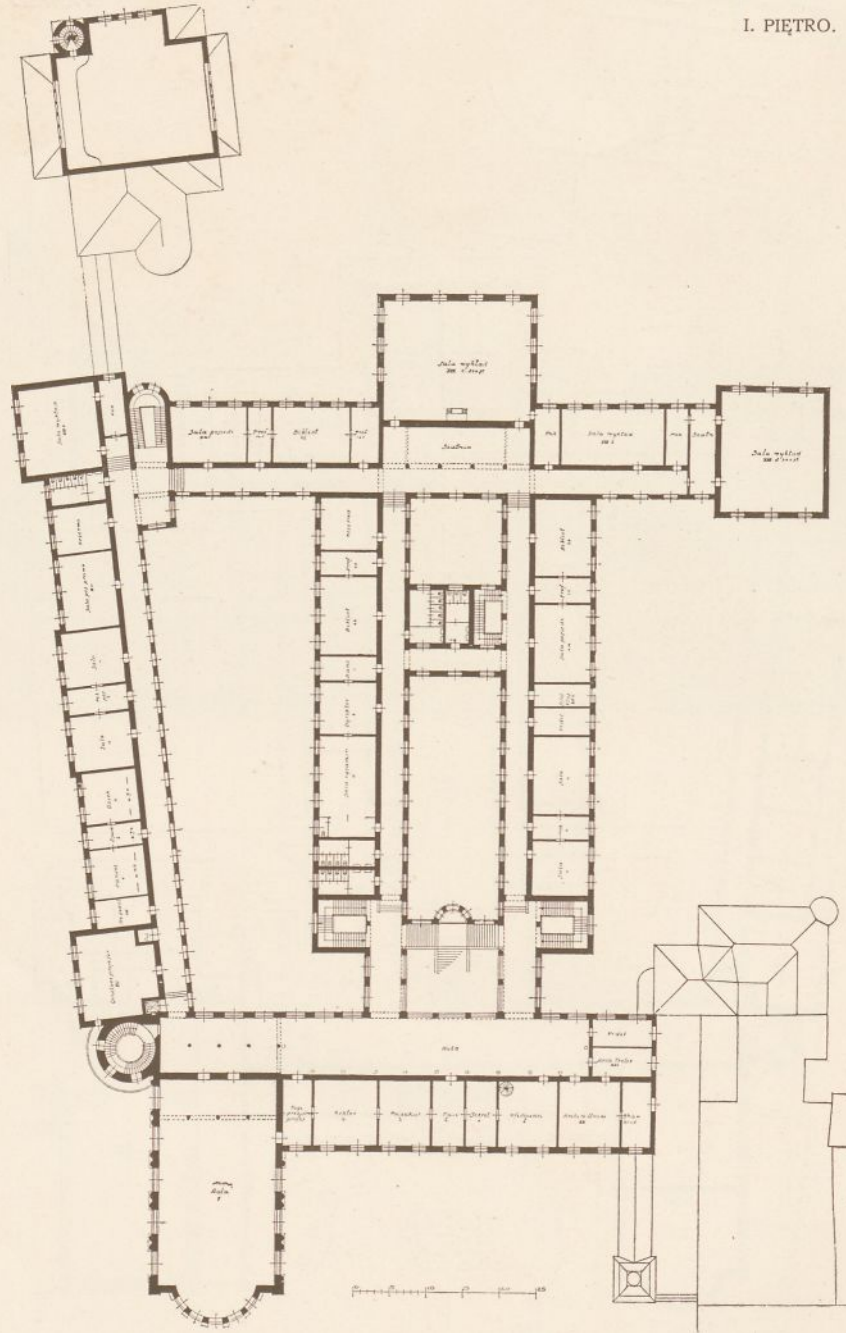
SŁAWOMIR ODRZYWOLSKI, KRAKÓW. PRACA NR. 7. GODŁO: „X—Y“.

PARTER.

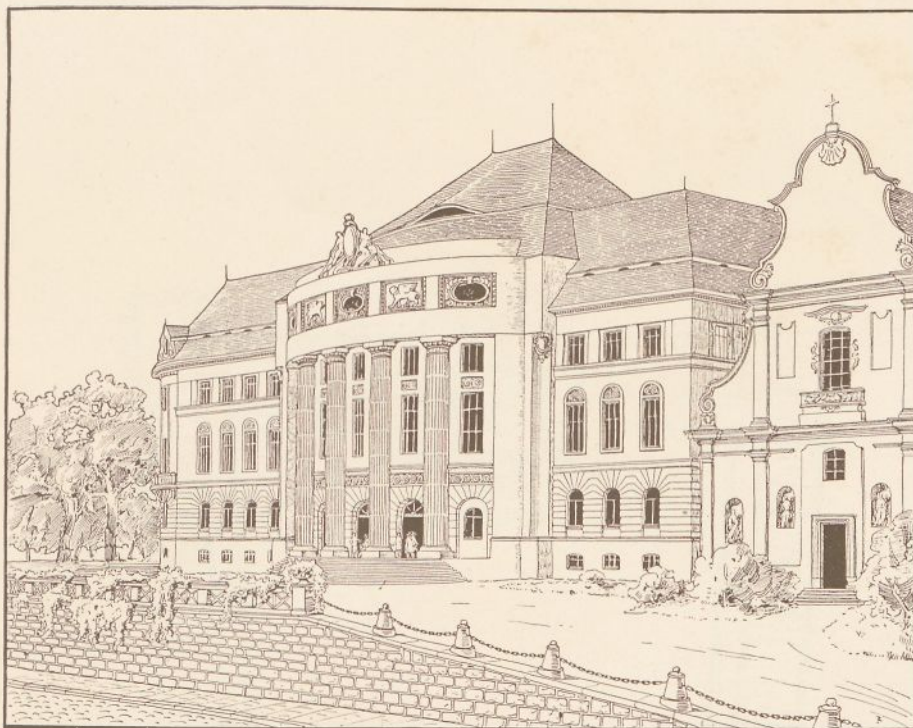

ŚLAWOMIR ODRZYWOLSKI, KRAKÓW. PRACA NR. 7. GODŁO: „X—Y“.

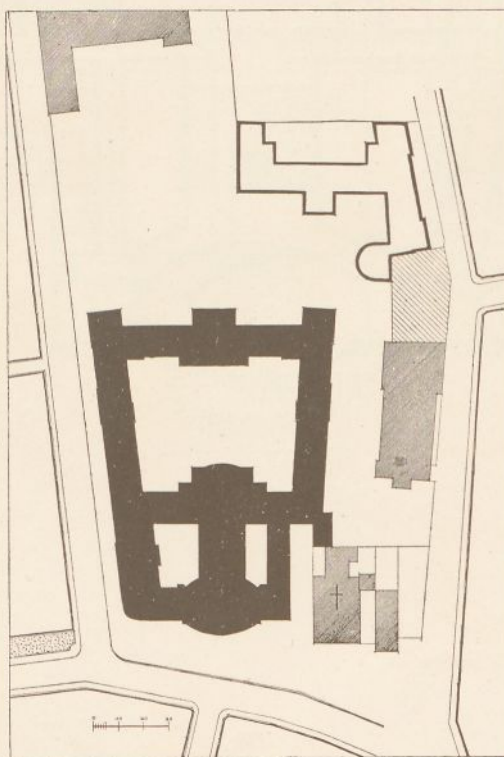
I. PIĘTRO.

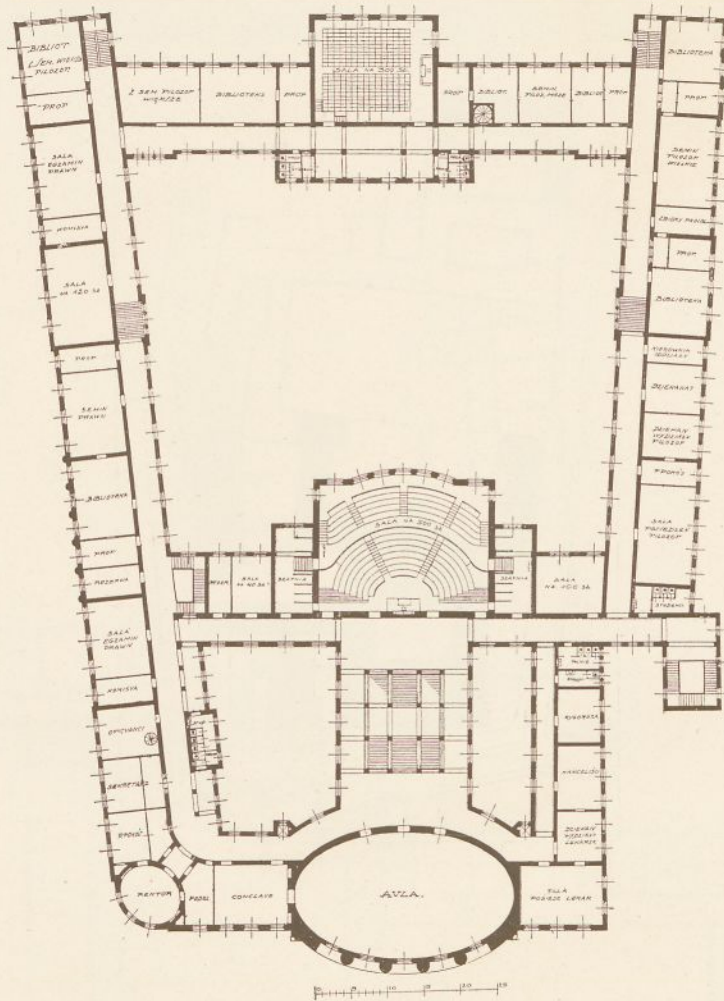
SŁAWOMIR ODRZYWOLSKI, KRAKÓW. PRACA NR. 7. GODŁO: „X—Y“.

SYTUACJA.

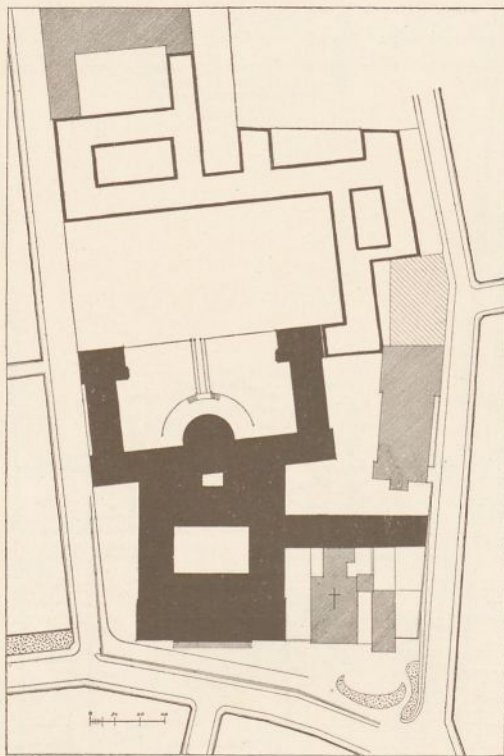
TADEUSZ NOWAKOWSKI I JERZY STRUSZKIEWICZ, KRAKÓW. PRACA NR. 11. GODŁO: „TIBI PATRIA“.

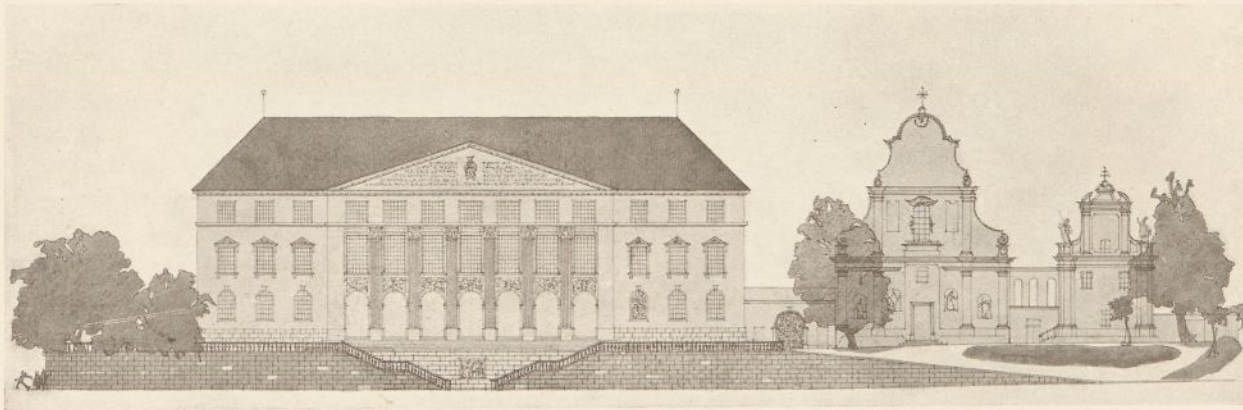
I. PIĘTRO.

TADEUSZ NOWAKOWSKI I JERZY STRUSZKIEWICZ, KRAKÓW. PRACA NR. 11. GODŁO: „TIBI PATRIA“.

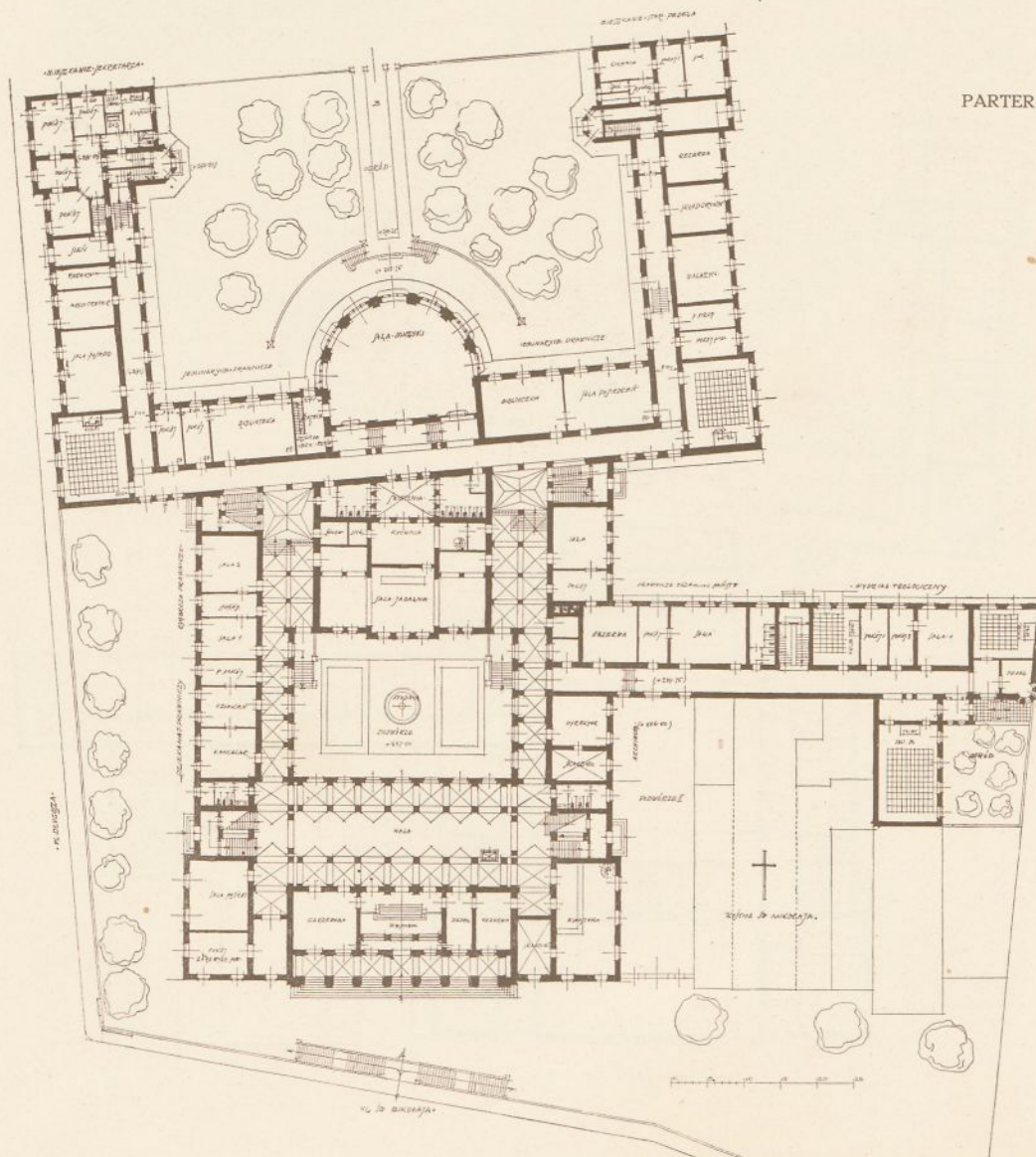
SYTUACJA.

JAN CHOYNOWSKI I RUDOLF MACURA, LWÓW. PRACA NR. 13. GODŁO: „TRÓJBARWNE KOŁO“.

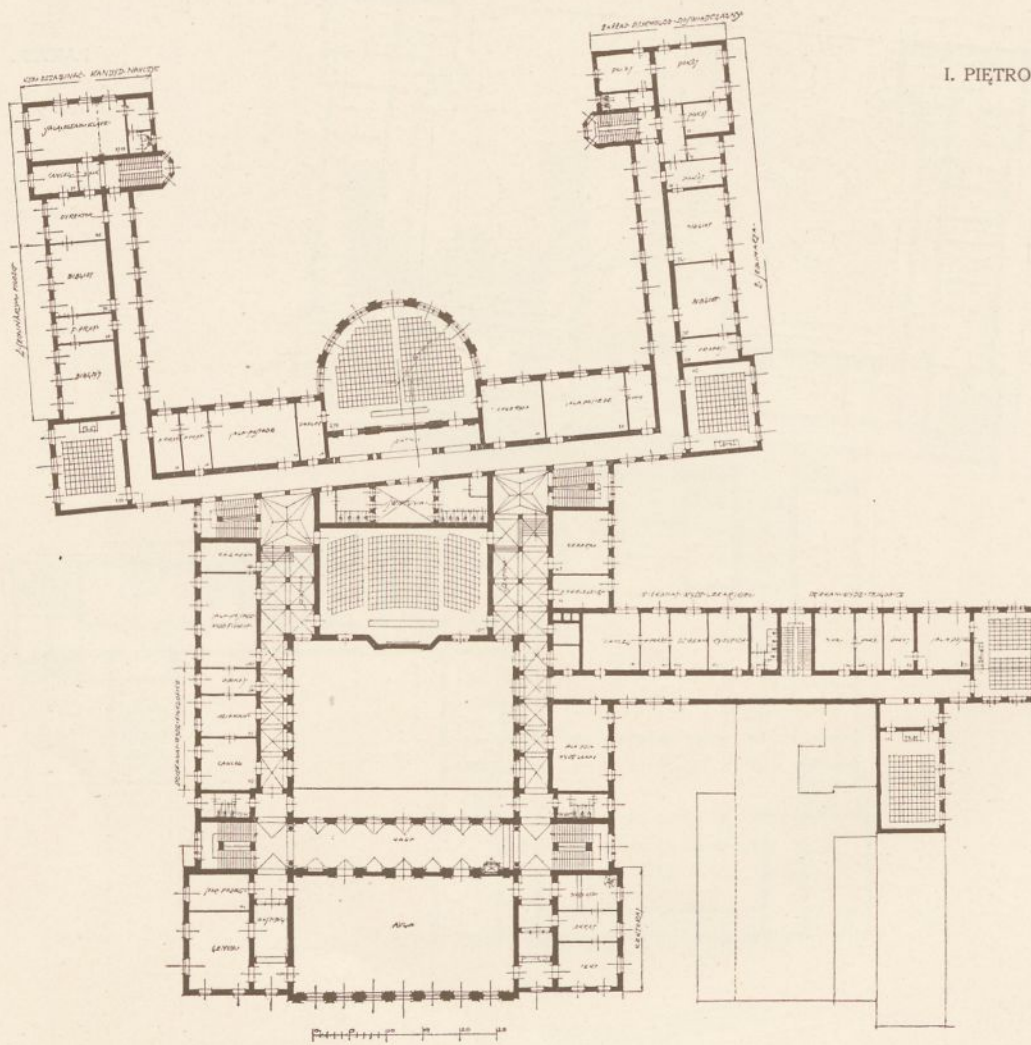

FASADA GŁÓWNA.

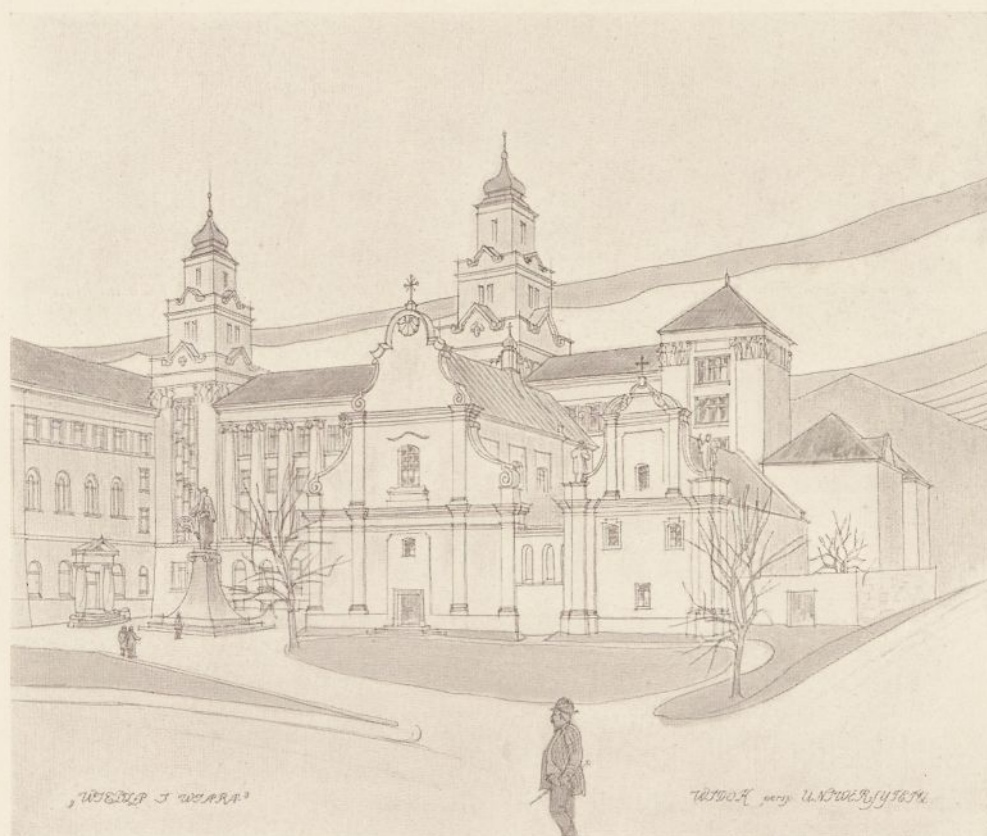
PARTER.

JAN CHOYNOWSKI I RUDOLF MACURA, LWÓW. PRACA NR. 13. GODŁO: „TRÓJBARWNE KOŁO“.

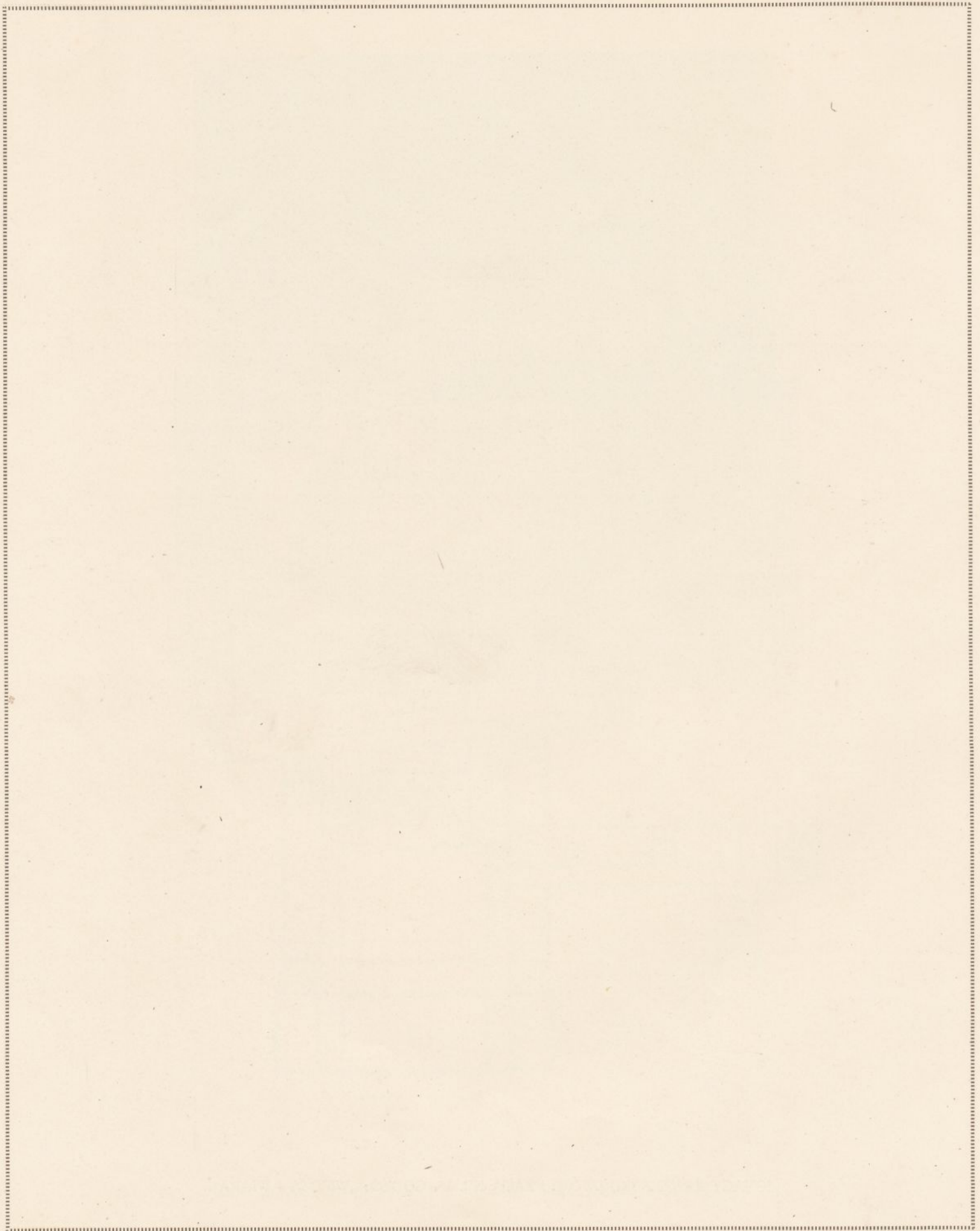

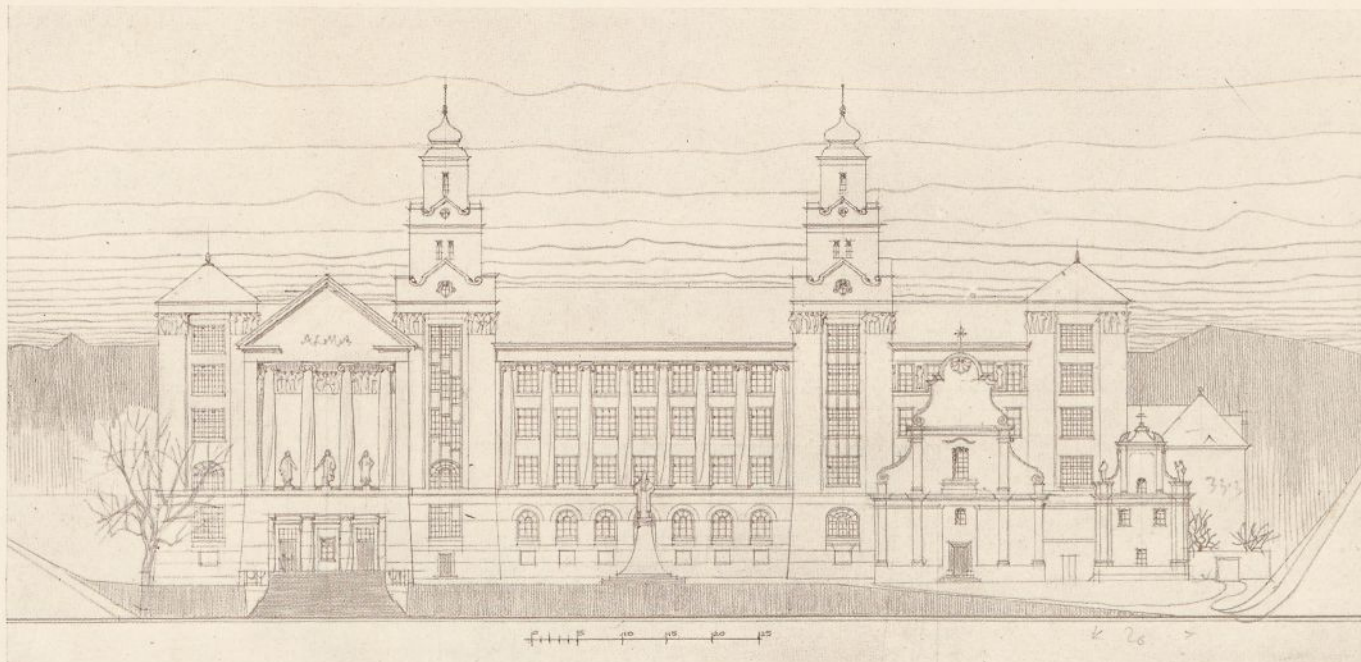
I. PIĘTRO.

JAN CHOYNOWSKI I RUDOLF MACURA, LWÓW. PRACA NR. 13. GODŁO: „TRÓJBARWNE KOŁO“.

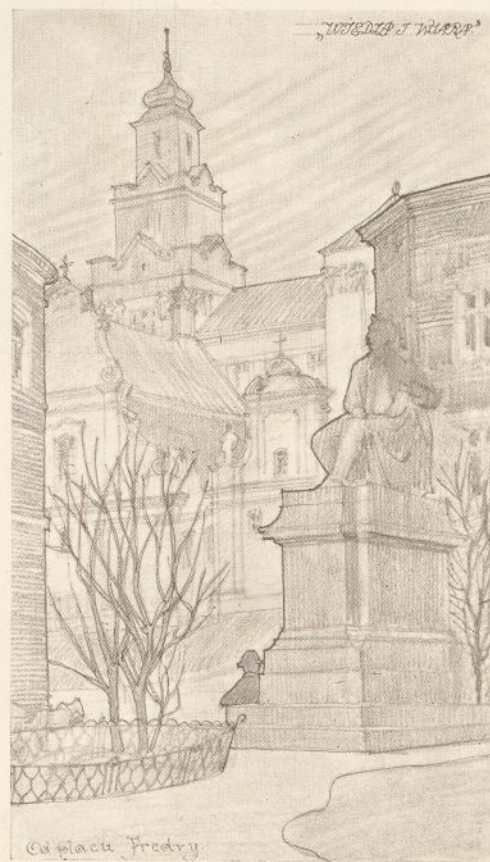
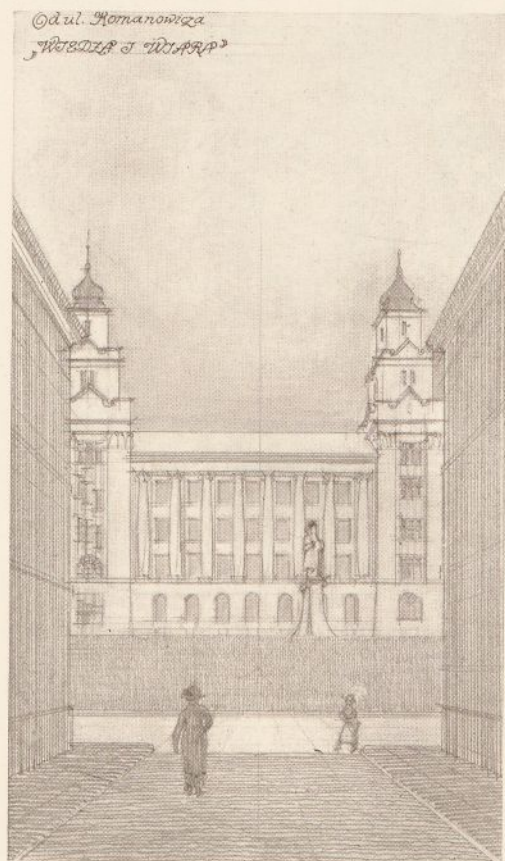

IGNACY KĘDZIERSKI, LWÓW. PRACA NR. 18. GODŁO: „WIEDZA I WIARA“.

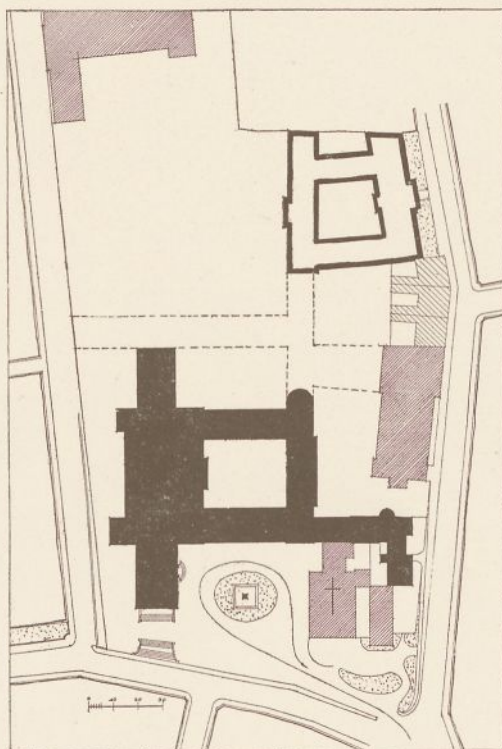

FASADA GŁÓWNA.

IGNACY KĘDZIERSKI, LWÓW. PRACA NR. 18. GODŁO: „WIEDZA I WIARA“.

SYTUACJA.

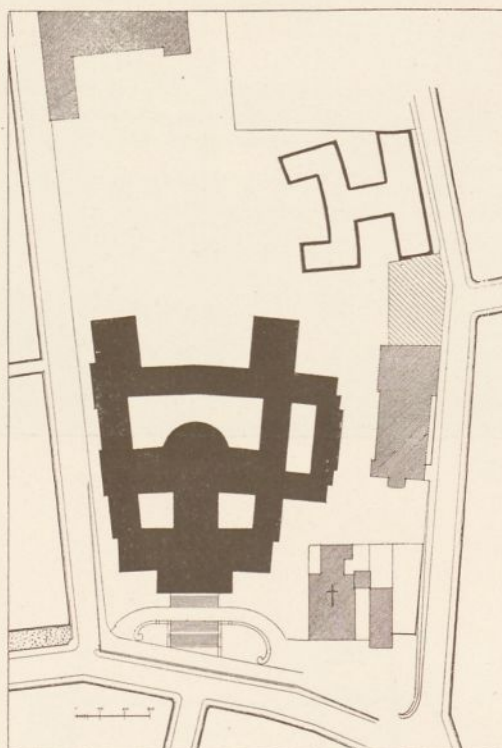

IGNACY KĘDZIERSKI, LWÓW. PRACA NR. 18. GODŁO: „WIEDZA I WIARA“.

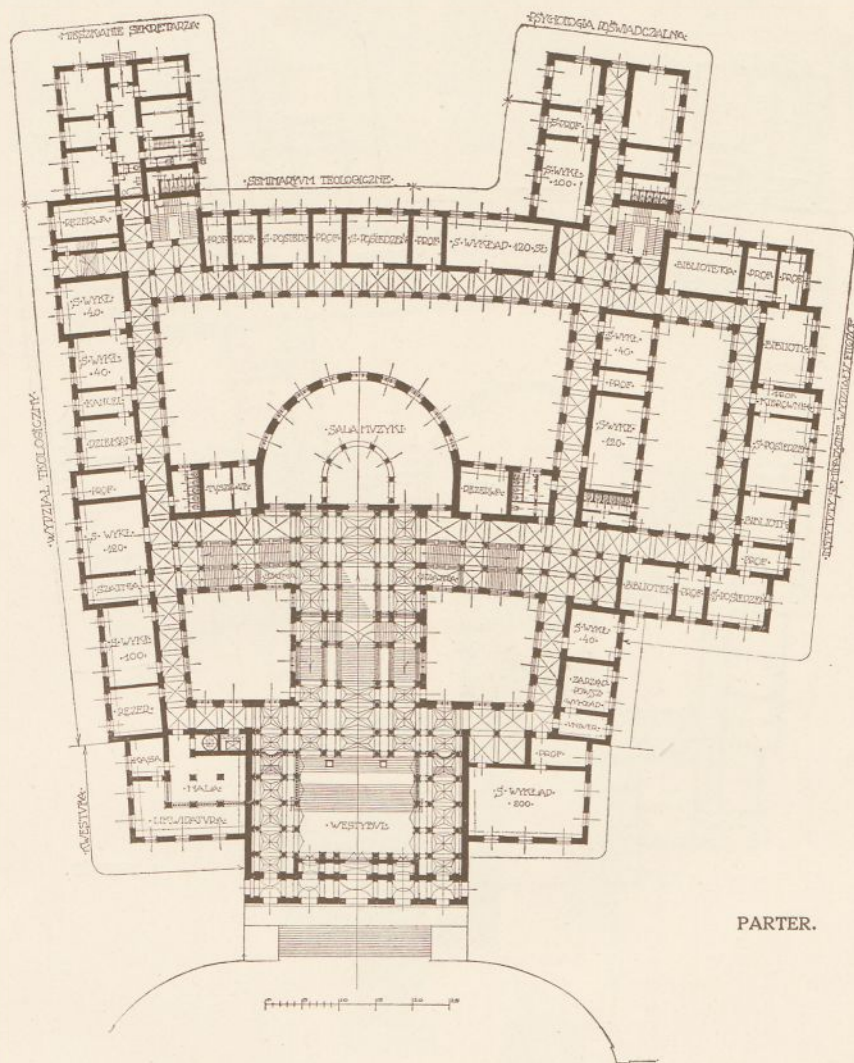

ADAM OPOLSKI I JAN PROTSCHKE, LWÓW. PRACA NR. 19. GODŁO: „POLSKIEJ NAUCE“.

SYTUACJA.

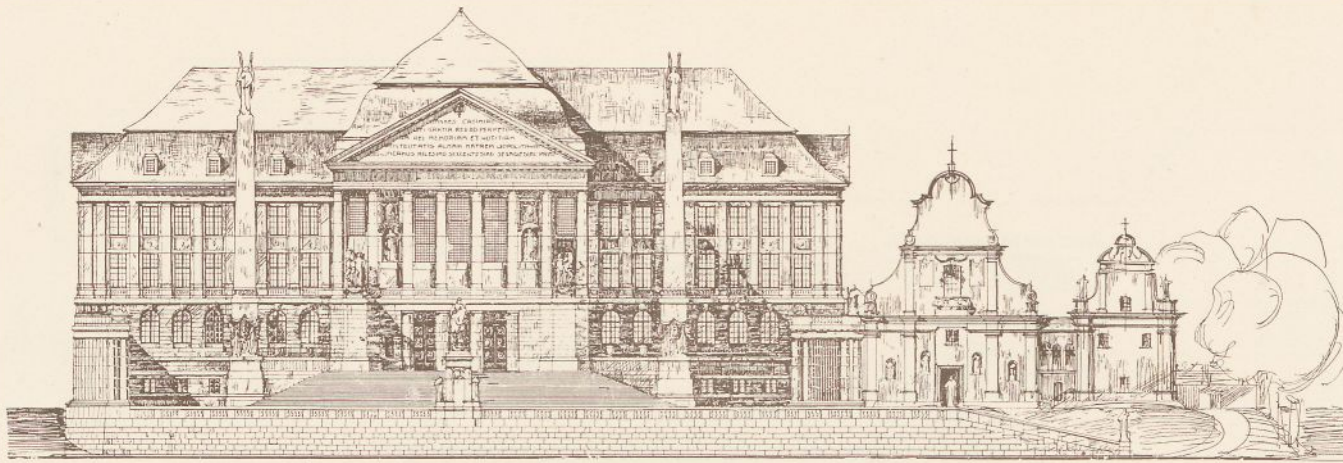

ADAM OPOLSKI I JAN PROTSCHKE, LWÓW. PRACA NR. 19. GODŁO: „POLSKIEJ NAUCE“.

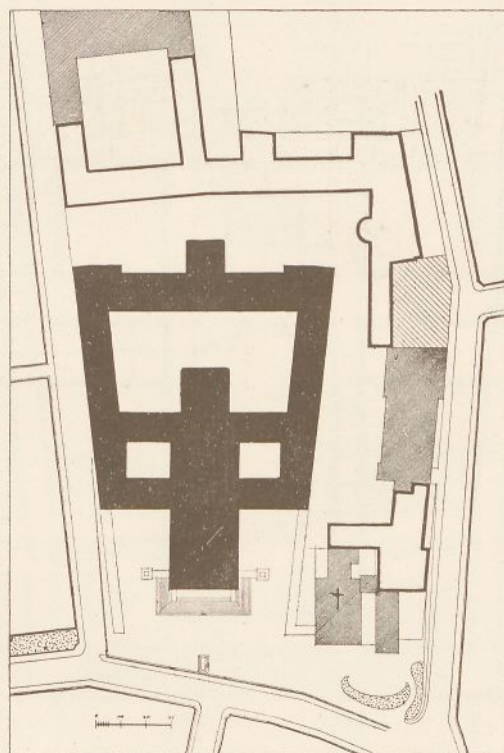
PARTER.

ADAM OPOLSKI I JAN PROTSCHKE, LWÓW. PRACA NR. 19. GODŁO: „POLSKIEJ NAUCE“.

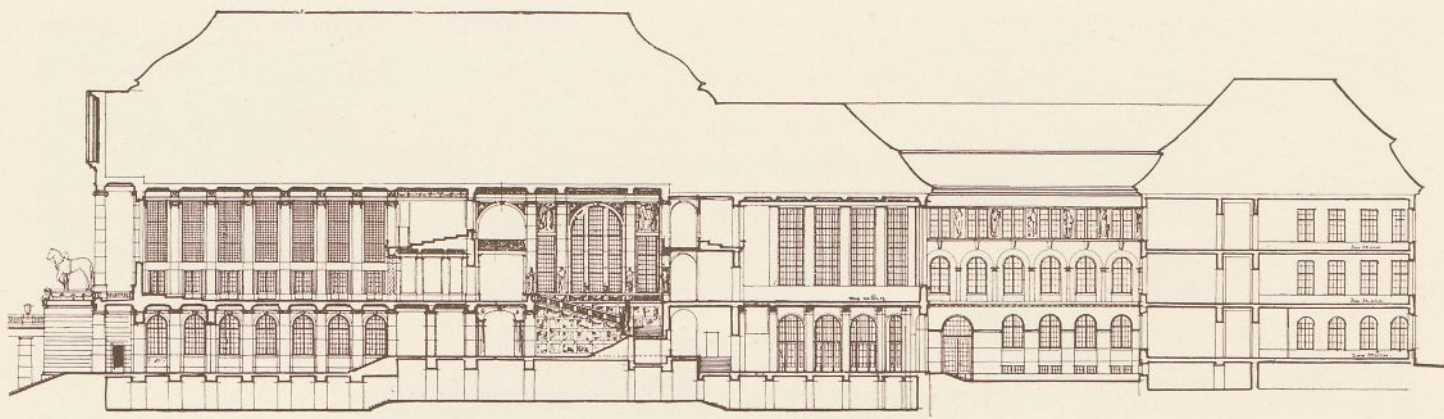

FASADA GŁÓWNA.

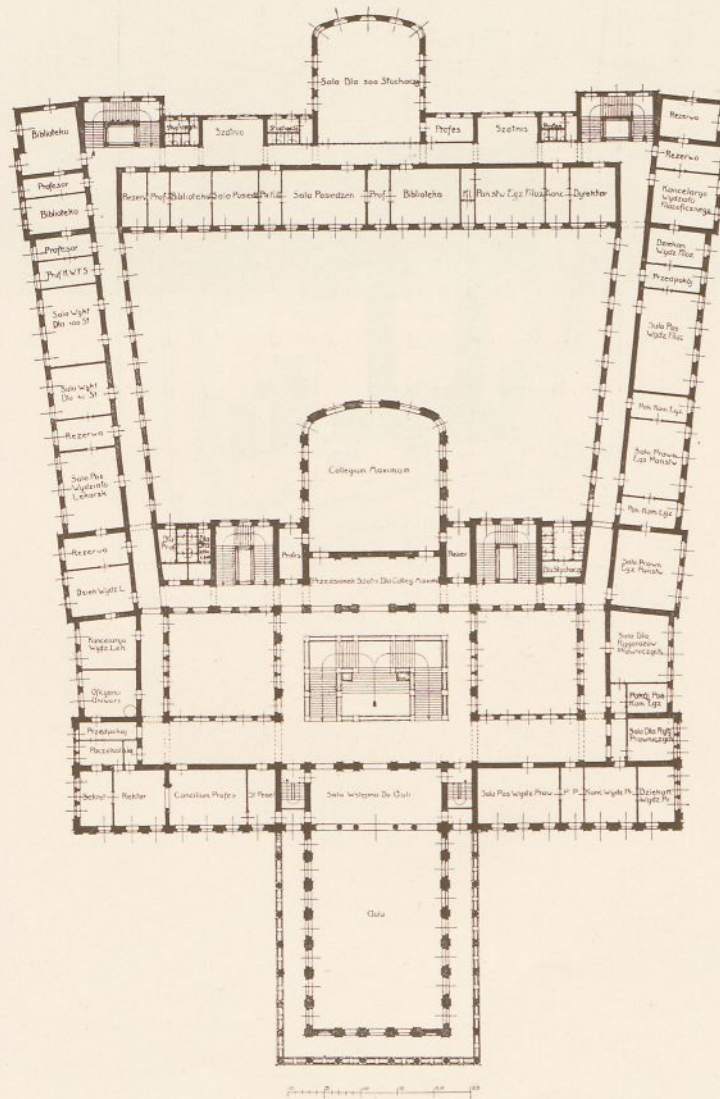
SYTUACJA.

JÓZEF PIĄTKOWSKI, LWÓW. PRACA NR. 26. GODŁO: „PAJĄK“.

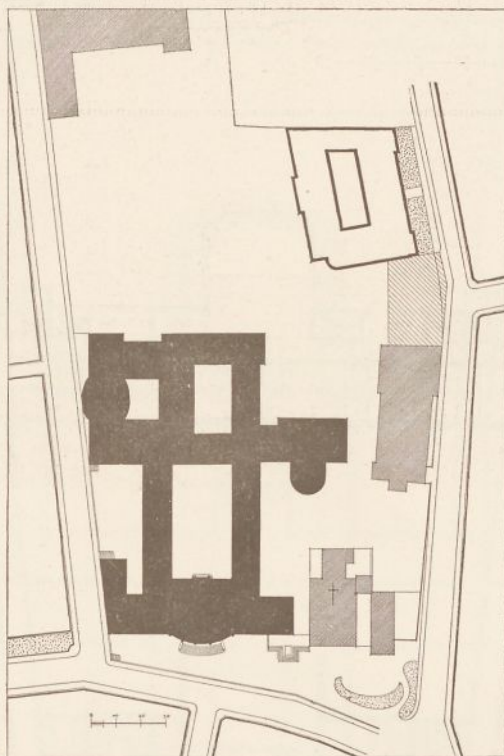
PRZEKRÓJ.

I. PIĘTRO.

JÓZEF PIĄTKOWSKI, LWÓW. PRACA NR. 26. GODŁO: „PAJĄK“.

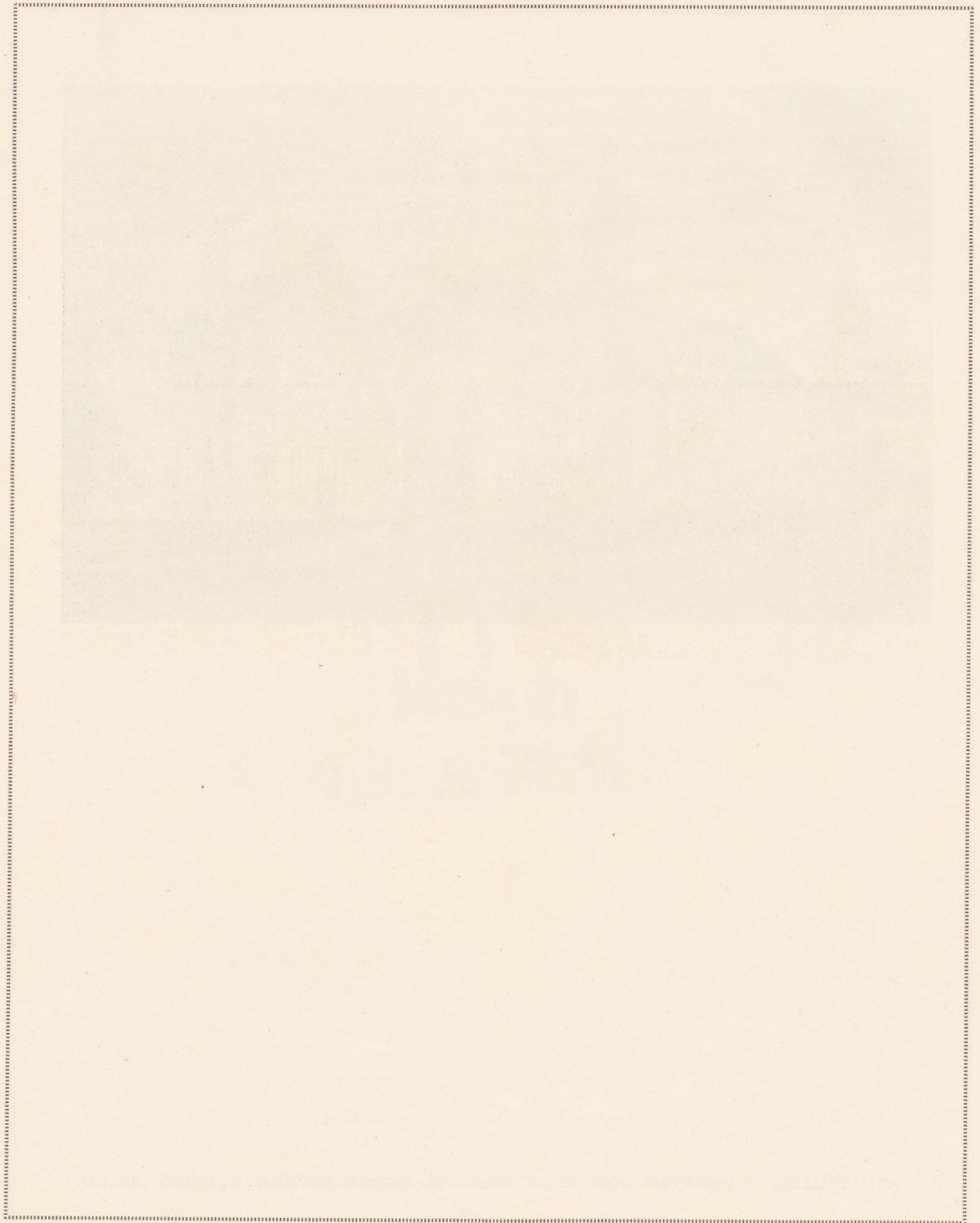
SYTUACJA.

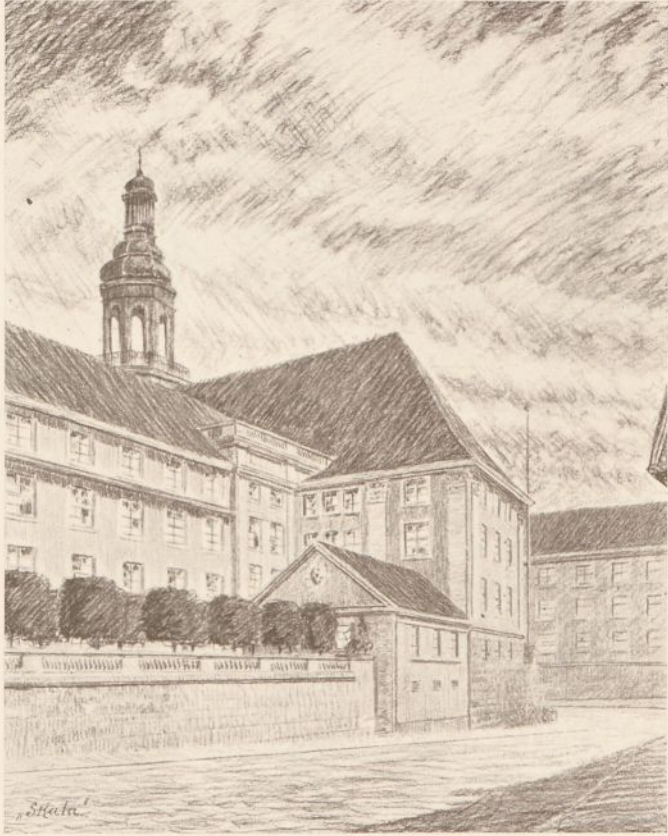

ADAM BALENSTEDT I SŁAWOMIR ODRZYWOLSKI, MANNHEIM—KRAKÓW. PRACA NR. 27. GODŁO: „SKALA“.

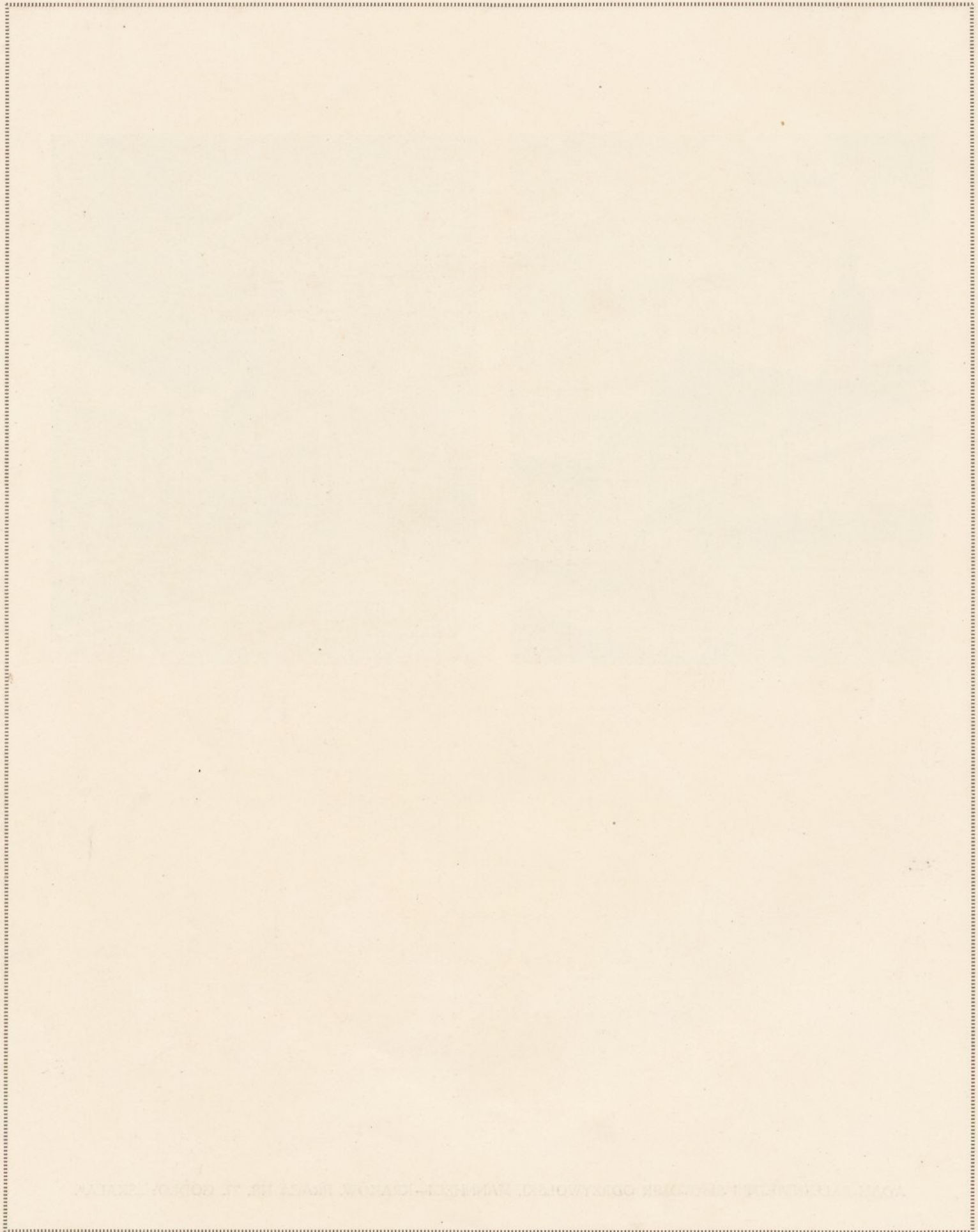

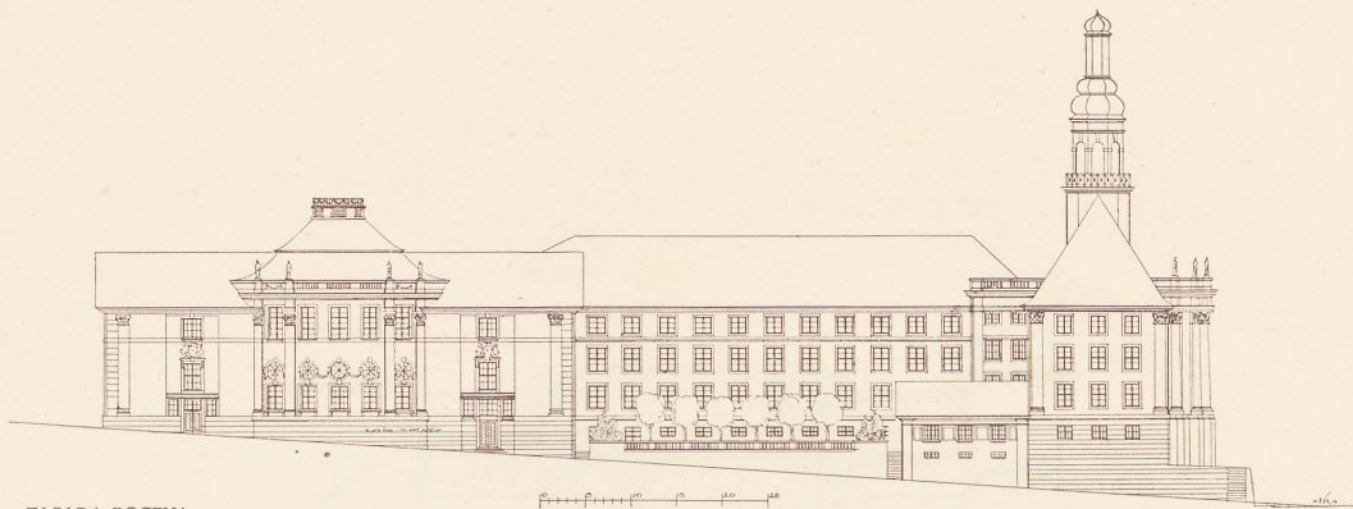
ADAM BALLESTEDT I SŁAWOMIR ODRZYWOLSKI, MANNHEIM—KRAKÓW. PRACA NR. 27. GODŁO: „SKALA“.

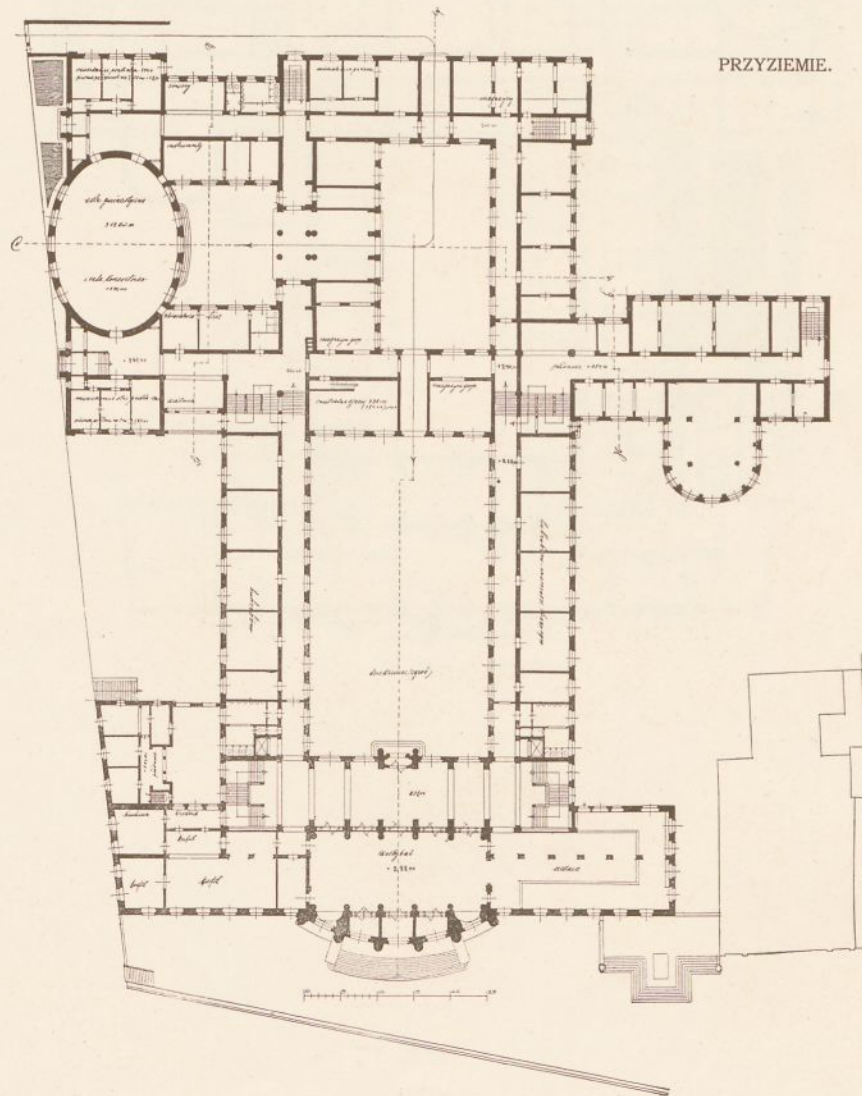

ADAM BALLESTEDT I SŁAWOMIR ODRZYWOLSKI, MANNHEIM—KRAKÓW. PRACA NR. 27. GODŁO: „SKALA“.

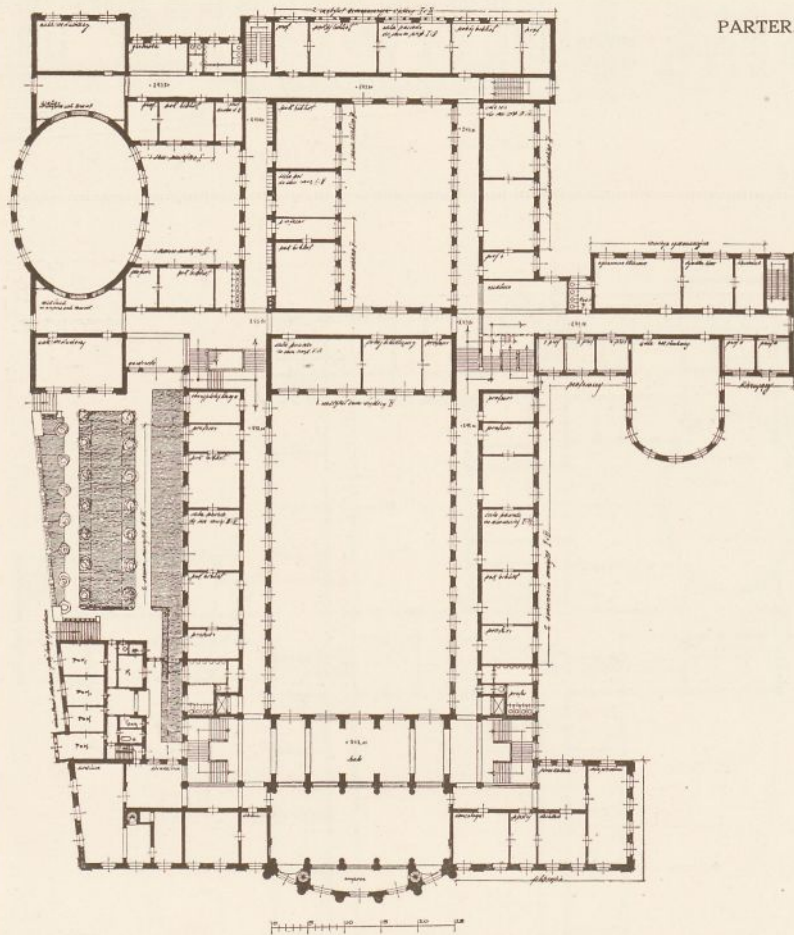

FASADA BOCZNA.

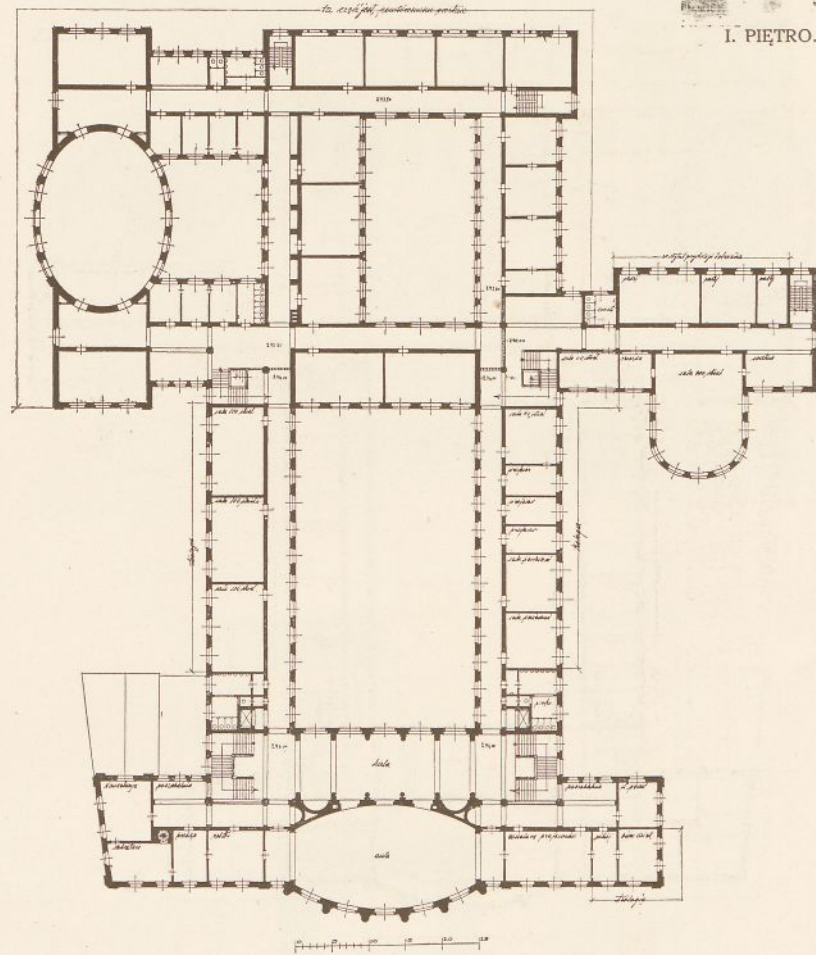

PRZYZIEMIE.

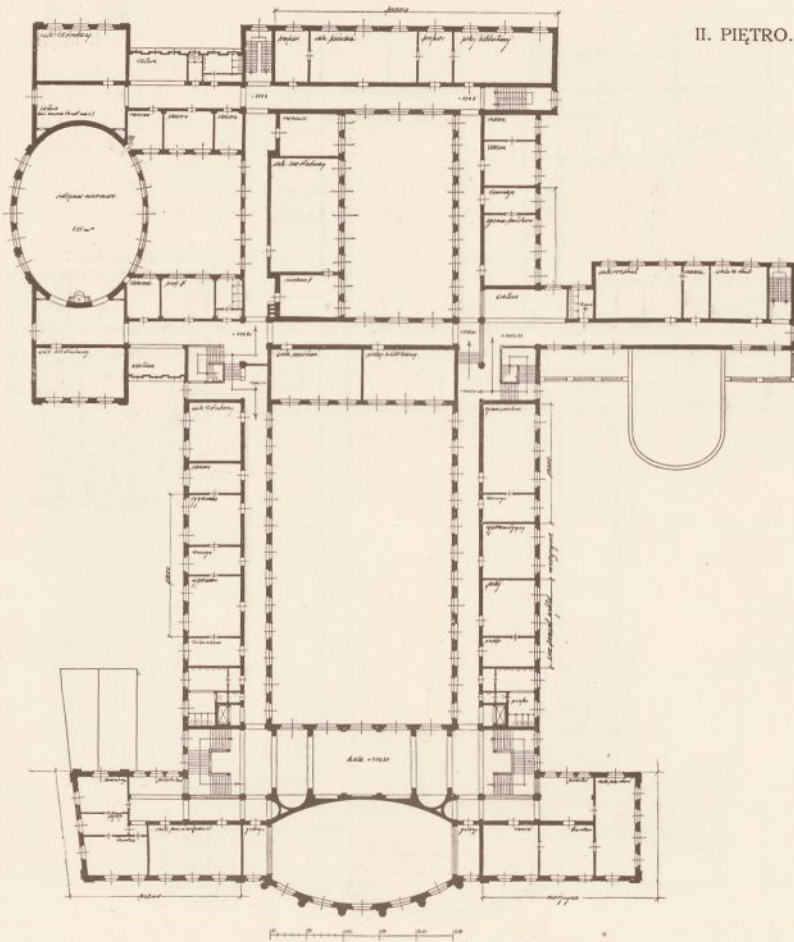
ADAM BALLESTEDT I SŁAWOMIR ODRZYWOLSKI, MANNHEIM—KRAKÓW. PRACA NR. 27. GODŁO: „SKALA“.

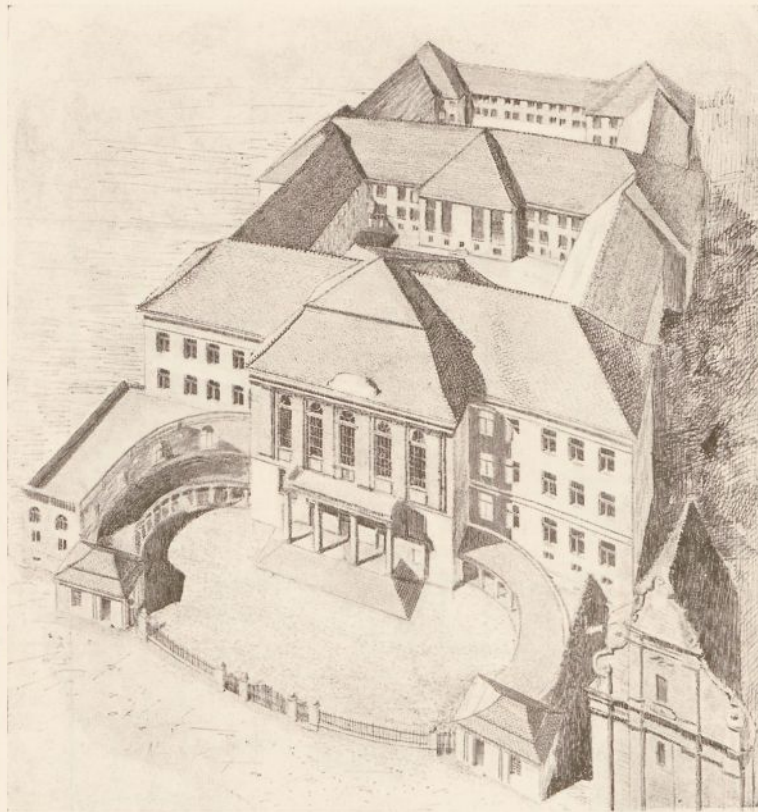
ADAM BALLESTEDT I SŁAWOMIR ODRZYWOLSKI, MANNHEIM—KRAKÓW. PRACA NR. 27. GODŁO: „SKALA“.

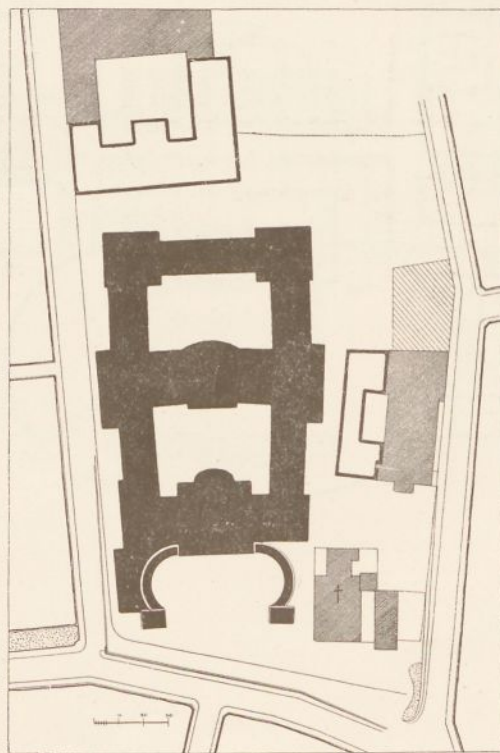
ADAM BALLENSTEDT I SŁAWOMIR ODRZYWOLSKI, MANNHEIM—KRAKÓW. PRACA NR. 27. GODŁO: „SKALA“.

ADAM BALLESTEDT I SŁAWOMIR ODRZYWOLSKI, MANNHEIM—KRAKÓW. PRACA NR. 27. GODŁO: „SKALA“.

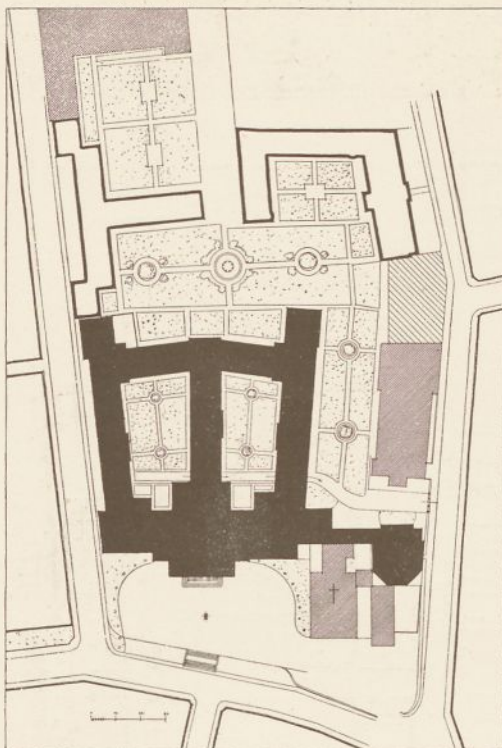

SYTUACJA.

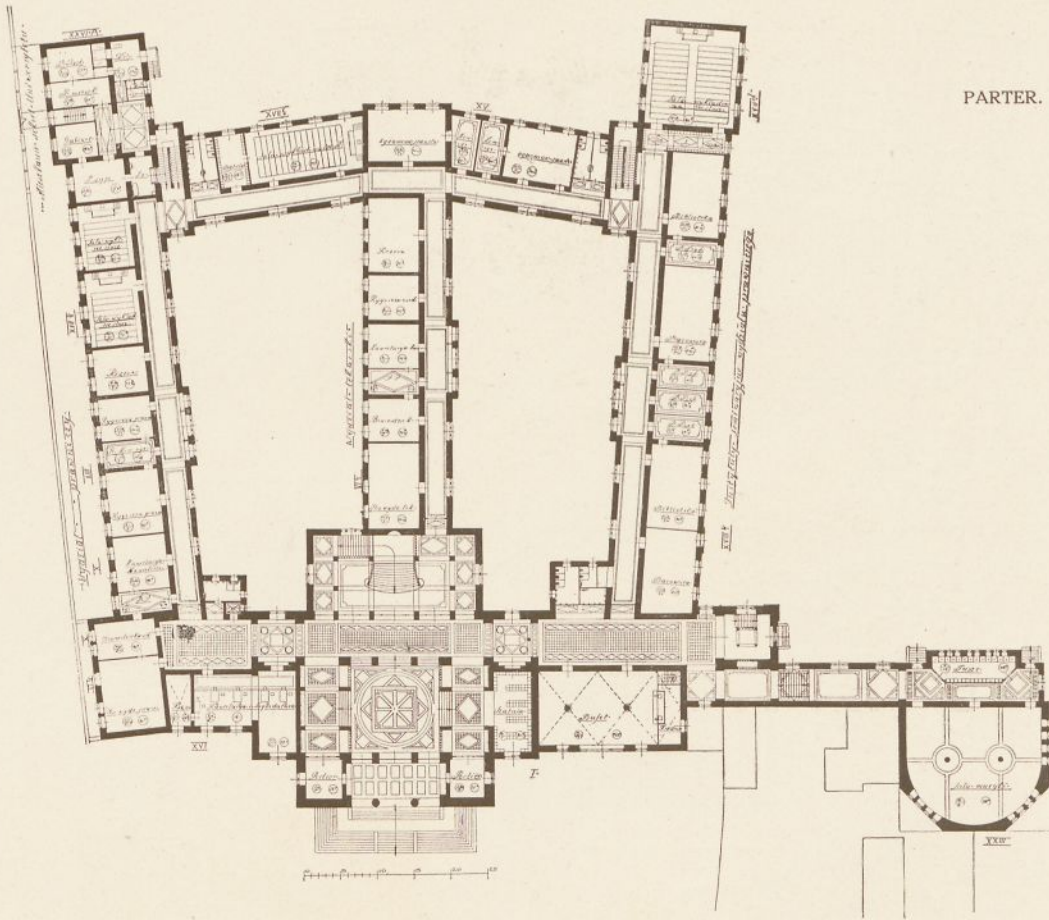
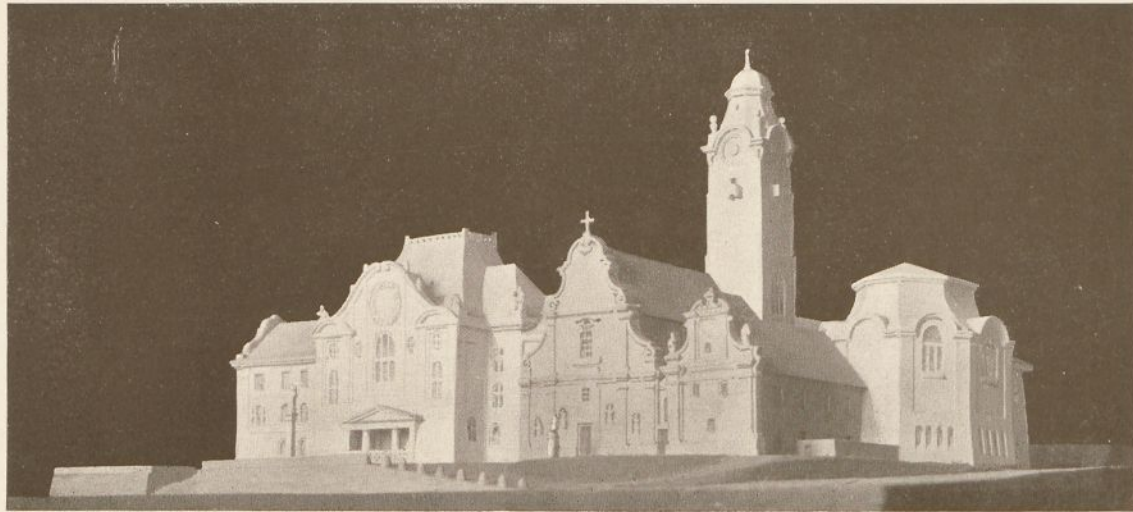

WITOLD MAŁKOWSKI I WŁADYSŁAW WŁODARCZYK, KRAKÓW. PRACA NR. 29. GODŁO: „ZNICZ”.

SYTUACJA.

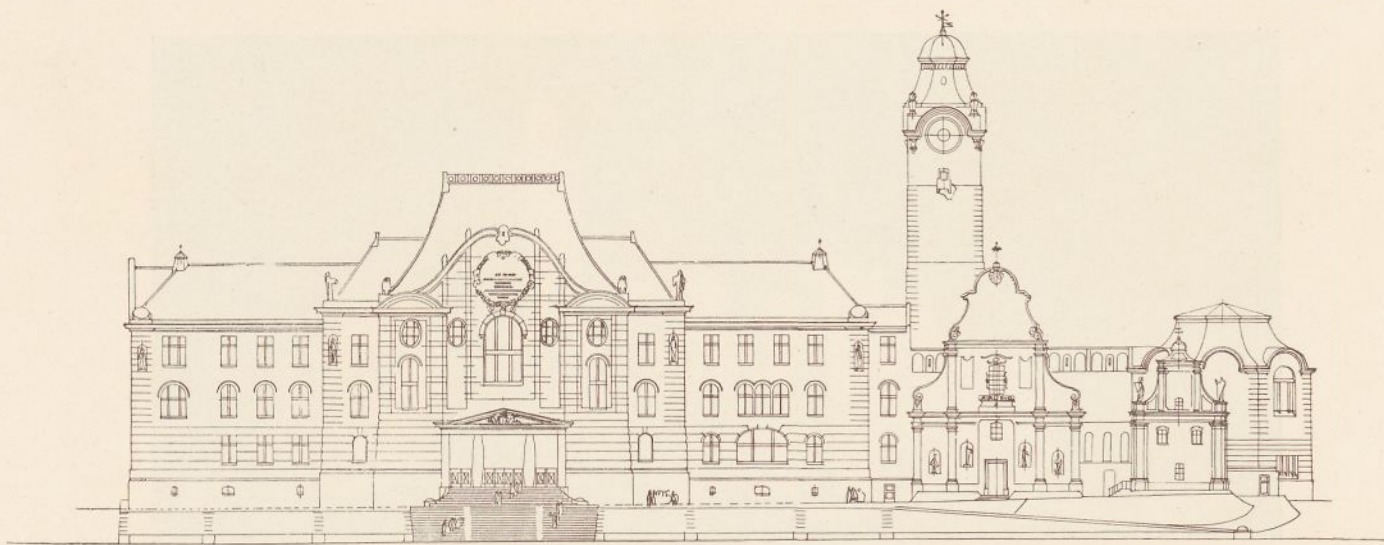

FRANCISZEK MĄCZYŃSKI, KRAKÓW. PRACA NR. 32. GODŁO: „BREVITAS“.

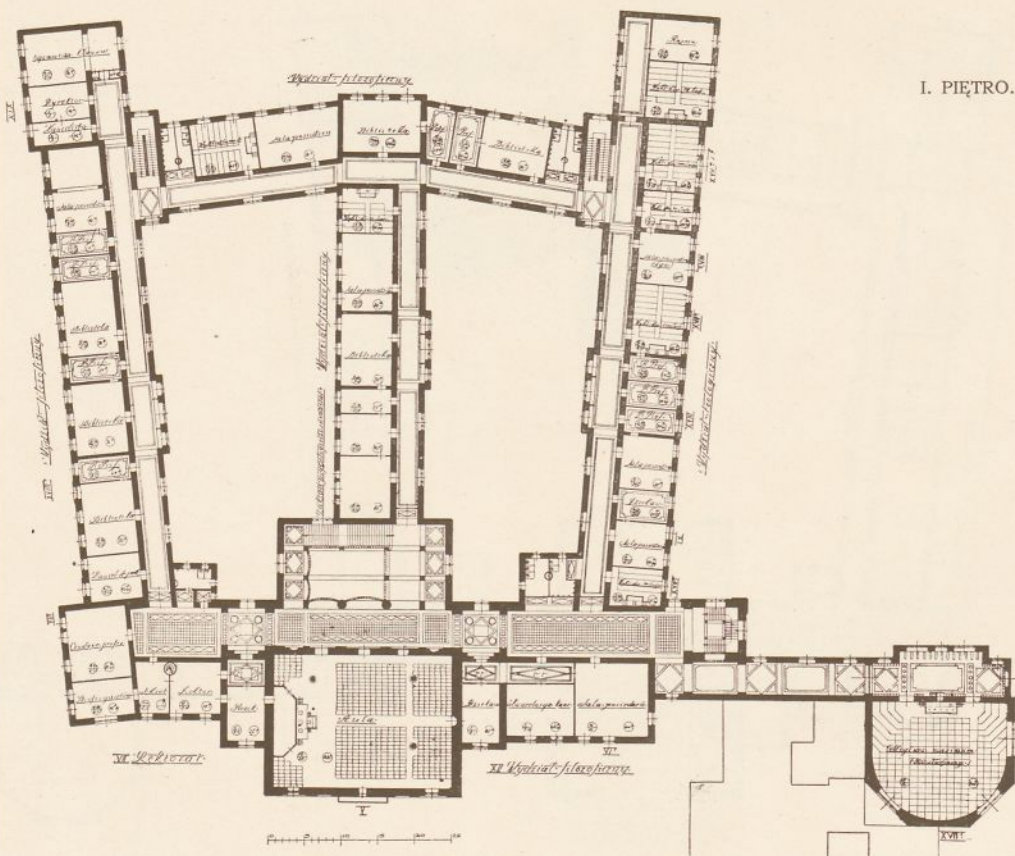

PARTER.

FRANCISZEK MAĆZYŃSKI, KRAKÓW. PRACA NR. 32. GODŁO: „BREVITAS“.

FASADA GŁÓWNA.

I. PIĘTRO.

FRANCISZEK MACZYŃSKI, KRAKÓW. PRACA NR. 32. GODŁO: „BREVITAS“.

888 N

68/1 ~~8/3~~

